

இலிங்கமூர்த்தியைத் தடுத்தத்கோ
கர்ணசேஷத்தொழுவத்தவர்.

உமாதேவி சரீர்தால் விஷ்ணு
வுக்குத் தரும்பாம்பு வடிவை
வெளித்தவர்.

இவ்வரையபாசித்தவர்களை: இந்
தன் பிரமன் விஷ்ணு உமாதேவி
தங்கள் வீமன் கன்ன கர்த்தமன்
சித்திராங்கதன் மன்மதன் அங்கார
கன், புருஷன்டி ஆகியோர் சந்தி
ரன் கிப்பிரப்பிரசாதனை இருநயி
ரியன் ருரேசனன்பிரமமன், அக
த்தியா கசிபர்முதலிய முனிவர்
கள், இராவணதிராக்கதர்கள், திரி
புரதகனகலத்தில் கணபதியை
செய்யாமைவின்தேரின மச்சுரி
ந்தபொழுது சிவபிரான்முதல்வை
ணிகல்லாதவர்கள்.

இவர் பிரபாவத்தை விரித்துக்
கூறுவது விகாசகலாணம். இது
உபபுராணம் பதினெட்டனு ளொ
ன்று இவர்களுக்கேதோதகமாத்
தகனகலாணம். கசிபர்முதலானவர்கள்
பதது கானக கணேச மூர்த்தக
ருளவென்பர். இவர்க்கு மனைவி
யர் சித்திபுத்திகன், வலவதை, நவ
சத்திகன் முதலெண் ணிலவார்.
இவர்புத்திரர் இவருடன் இவர்பு
னப்படுகோர், இவ்விருவர் பெய
ரையெ யெண்ணிகளையின் முத
லிப்பவர் சொல்லுது கழக்கம்.

விக்கினங்களைத் தவிர்ப்பவராத
லின் விக்கினேகவரென்றமக
ப்படுவர். இவர் தானியம் யானைத்
தலை பிரணவகடிபு, பாசம்வியா
பகமும், அங்குசம் அருளும், ஐக்க
கங்குளும் அளவிலாற்றலும், பா
தமியன்மீம் சித்திபுத்தியும், பாத

செவிகள் சர்வஞ்ஞத்தவரும், ஏக
தந்தம் பரஞானமும், ஒடித்த தத்
தம் அபாயமும், வம்போதரம் பெ
றையுடைமையும் விளக்கும் ஞான
சொருபமாய்.

கணபதிசர் — திருச்செங்கட்டங்கு
டியில் சிவபிரான் திருநாமம்.

கணபதிச்சரம் — திருச்செங்கட்டங்
குடியிலேயுள்ள சிவாலயம்.

கணம்புல்லையனார் — அறுபான்மும்
ஹ நராயண மார்களு ளொருவர்.
இருக்குவேருரிநபிரத்தவர். சித்
தம் பரததுவ புலிச்சர மென்னுஞ்
சிவாலயத்தில் தீபத்திருத் தொண்
டினைக்கைக்கொண்டு அதற்காகத்
தமது செல்வத்தை யெல்லாம்
போக்கிக் கணம்புல வலிந்துவிற்று
அதனால் வரும்பாதிபததைக் கொ
ண்டு அக்கைக்காரியத்தைச்செய்து
வருகையில், ஒருநாள் பெய்போதா
து தமது மூடியைத் திருவின்கி
லேற்றி யெடுக்கையில், சிவபிர
னால் முதலியனிக்கப் பெற்றவர்.

கணசனர் — கணதர். இவர் வைசே
டிக மதாசாரியர். கையெய்யப்பசிப்
பவராதலின் இப்பெயரேற்றனர்.

கணதன் — வைதிகசாஸ்திரக்களா
னுள வைசேடிக சாஸ்திரஞ்செய்
தொருபுடி. இவருடையபின்னாமை
ப்பெயர்காசியபர். அணுவையும்பி
ந்துபரிசோதித்த துண்டியுடைய
செய்தபதப்பொருள். [கணம்
அணு, அதன் அழிந்தவர். வைசே
டிகம கியாயசாஸ்திரம் போலுத்த
ருக்கபகமேகமும்] அநிதினைவ
ரண கசிபர்மேறு இவர் மேறு.

கணிகன் — திருநாட்டரசனுடையபி
ரதானமத்திரி. அக்கிரமமக இரா

ச்சியம் புரியத்தக்க அந்நமஸர்க்க
கண்ணப் பேரதிப்பதில்பேராற்றலு
டையவன். இவன் செய்த மத்திரா
லோசனையினாலேதிருதராட்டிரன்
தன்மகனான துர்யோதனன் விரும்ப
பிற செல்லாயினவெனின்.

கணியல்பூக்குன்றனார்—உக்கிரரம்பெ
ருவருதியின் காலத்திற் குழம்பட
விரும்புகொருபுகவர், பேர்யாற்ற
ருகே பூக்குன்று என்னுந்நூர்சே
உததர் குலத்தி லுதித்தவர். இவர்
மேமபட்டகல்வியும் கல்வொழுத்
தமுமுடையவர். இவர்பாடல் புற
நானூற்றிற் காணப்படும்.

கணியூர் தெரியாழ்வான் — வைணவசி
ங்காசனாதிபதிதான் எழுபத்து கால்
வருனொருவர்.

கண்ணோர்—கணபதியிர்காண்க.

கண்டி — கண்டையின் உபகதிகளி
யொன்று. இதுமகதேசத்தனது.
கண்டாதித்தர் — ஒன்பதாம் திருமு
றையாடிய திருவிசைப்பாப்பாடிய
வருனொருவர். உறையூரிலிருந்தா
கசெலுத்திய சோழ ராஜாக்களு
னொருவர்.

கண்டாக்கண்ணன்—(1) ஒருபிராசபதி-
குபேரனுடையும்காரிலொருவன்
வதரிசுசிரமத்தில் போகத்திலிருத்
ததிருவண்ணனை வழிப்பட்டுப்பிரா
சவடிய நீங்கியவன். (2) அரிசாமல்
கேட்க விரும்பின்திற் காதில் மணி
கட்டிக்கொண்டிருந்த கெபத்தன்.
அரிதியாகமே யிருத்திருத்தமையி
ன்இதாதிவிக் கவருத்தமுத்தவன்.
கண்டகர்க்கோப்பெருகள்ளி — கள்ளி
யெனவும்படுவன். கண்டபெருகன்
எல்லாளிலொருவன். தோட்டியெ
ன்னுமியக்கும் அகதச் சேர்த்த

மறையாட்டிற்கும் காட்டிற்குத்தலை
வன். கட்டினார்க்கும்திற்ருகென்
யெனவற்றை காடோறும் கொடுத்த
துவந்தவன். இவனைப்பாடியபுகவர்
ன் வம்பரணர் பெருத்தலைச் சாத்
தனார். “ஆர்கமுற் - துள்ளி வருச
ருகைவுகேரி திரத் - தன்ன தியுத்
தகைசால் கண்ணை - கொன்ன
தோட்டிய தள்ளி” எனப் புத்தந்த
பாடப் பெற்றவன்.

கண்ணகனார்—கோப்பெருகு சோழ
னுயிர்க்குத் துணைகா யிருந்து
அவன் இறந்ததைததாமே யுணர்ந்
து அவனோடுயிர்த்த பிரிவாக்கை
யாரைப் புத்தந்தபாடிய புகவர்.
கண்ணகி (1) கற்பின்மேம்பட்டவாசி
கை. இவன் கன்னகமதச் சார்பின
னெனச் செப்பதி காரத்தாலும்,
பெளத்தமதச்சார்பினனென மணி
மேகலையானுத்தெரிவின்றதுஇவன்
கோவலனெனும்வணிகன் மலையி.
இவன் கற்பின்மேம்பாடு செப்பதி
காரத்தால் கன்னகவிரும்பும். இவளு
க்குக் கற்பின் தெய்வம் திருமாயத்
தினி பத்தினித்தெய்வம் மக்கல
மடத்தை கிரபத்தினியெனவும்பெ
யர்களுண்டு. இவன்மறத்தற்பினன்.

கோவலன் தன் காமச்சிழத்திச்
காகத் தனது செங்க முழுதையும்
போக்கி, கறிவளுய்த் தேட்டங்க
ருதி, தன் மறையிழுடன் காலிரிப்
பூம்பட்டினத்தை யகன்று, மதரா
புரிசேர்த்து, தன்மறையி கண்ணகி
யின் காத்செல்வம் பொன்றனை விலை
செய்யச் செய்தான். அச்சமயம்
பாண்டியமாதேவியின்சாந்திஷம்பை
காங்கிச்சென்றபொத்தொகலென
ருவன்அதனைவித்து அனுபவித்தத்க்

கன்வர்கவர்க் கைவிட்டு நீக்கியதென்கடித்துவந்தமையின, இச்சிலம் வுபக்கண்டு, பாண்டியனிடஞ் சென்று சிலம்புநிருபவகைகாணப்பட்டனவென்ற, அரசனை மதிமயக்கிக்கொல்லிகொல்வித்தனை அநையறிந்த கண்ணகி அரசன் பாலடைத்து தன்வரலாறுணர்ந்தி, தன் சிலம்புநிருக்கும் பால் மணி மெனவுணர்ந்த, மண்ணைத் தான புரித்தது தகடுநெ லுணங்கினபின்னை, சோகாக்கினியிக்கமையின் தன்முலையுனொன்றைத் திருகிமதுவாயிது வீதி உயிர் துறந்தனன். அதுமலமதுபுரியெயித்தழித்தது அரசன் இவனதுகற்பினைக்கண்டு பத்தினிக்கடவுனென்று, பலககரம் களிற் கோயிலமைத்துப் பூசையும் விழவும் நடப்பித்தனன். அச்சமயத்தில் கவலாகு வெண்ணு மரசன் இவர்கையிற்கண்ணகிகோயிலமைத்தனன்.

(2)கடைபெருவன்னல்களினொருவருய பேகன்மனைவி. இவனைப் பிணக்குற்றுப் பேகன் பிரித்தகாலத்தில் கபிலர் பரணர் அரிசெய்திழார் பெருக்குன்றார்க்கிழார் முதலிய புலவர்கள் சந்தி செய்து வைத்தனர். புறநானூற்றிற் சிலபாடல்கள் இப்பேரணையும் கண்ணகியையும்பற்றிக்கூறும்.

கண்ணஞ்சேந்தனார் — பதினென்றிழக்கைக்கிணு கொன்றான திணைமொழியைப்பறனனுதலாசிரியர். இவர்பிரா சாததந்தையார்.

கண்ணப்பநாயனார் — அறபான்றும் கைகையன்மாருனொருவர்.கேடர்குறத்திணுதித்தவர். உழிப்பூரிலேயி

ருத்தகைனென்னும் வேடராசனுக்குத்தகப்புத்திரராயுதித்த, திண்மைபா யிருத்தகடயின், திண்ணனைப்பெயர்பெற்று இளமையில் தமது குலத்திற்குரியவில்லித்தகுதலிய கற்ற கல்லுநாய், கன்னிவேட்டை பயின்ற பிள்ளெருகுநான் காணன் கடைனென்னுமிருகண்பரோடு வேட்டைமேற் சென்ற ஒருகாட்டுப்பன்றியைத் தரத்திக்கொண்டு செடுத்தாரு சென்று கோனத்திக்குருகில் அநனைக்கொன்று தகவிலாயற்ற, காணனைகோக்கி அதோ தோன்று கின்ற குன்றாகே நீருக்குமோ வென, காணன் ஆய்அங்கே நீருங்கிடக்கும். குமியித்தேவரையுத்தரிசிக்கலாமென, திண்ணனார் ஆங்குந்து, சிலவிலகப் பெருமாளித்தரிசித்த ஐயோநீர்துத்தனி வனத்திலிருத்தாத்தெட்டமிருதக்கன் ஊறுசெய்யுமேவனக்கதறிக்கட்டிக்கொண்டும், அருகும் முத்தமிடமும் பிரியவிரூப்பின்றி ஒருத்திநீற்ப, காணன்பலவாறுகூப்பிட்டும்வராதநீற்ச.இனிவின் குமியித்தேவர் மயலிற்பட்டானென விடுத்தத்தன்வழியேஉடுப்பூரையடைத்து ஏனையோர்க்குச்சக்கதியை வெளியிட்டனன்

திண்ணனாரோதாம் வீழ்த்தியபன்றியினிறைச்சியை அம்பிற்கோத்தப்பதஞ்செய்ததேக்கியோற்குலசெய்த அகிலிட்டித் தேனுக்கைத்தெடுத்தக்கொண்டு சிலவிலகப் பெருமான்கெண்டியுண்பித்தனர். பெருமான்கு காயில்திருமஞ்சளமும் குமியில்க் இளைப்புத்திரங்குளம் கொண்டுவந்த பூசிப்பர்.

வில்லுமம்புகொண்டு இரவும்பத
 லும் காவல்புரிவர். இப்படியேநூற்
 தூதர்கள் நிறுத்தெட்டெய்தநி
 வேதனஞ் செய்த சிவபூசை முடி
 த்த வருகையில், அவ்வுணவா லுண்
 டான என்புமுதலிய மிச்செங்களைச்
 சிவபூசைக்குவருஞ்சிவகோசரியார்
 திருவலகிட்டி வருத்தி எம்பெருமா
 னே! இவ்வாறு எக்கொடியர் செ
 ய்தனரோ? கோவரவஞ்சா வேடுவ
 ரேசெய்திருப்பர் என வெறுத்தக்
 கொன்ன, இறைவர் காரியமக்குக்
 காட்டினம் எனவுணர்ந்தி, மறநான்
 சிவகோசரியாரைச் சிவலிங்கப்பெ
 ருமான்பின்புறத்தில் மறைத்திருக்
 கும்படி கட்டினையிட்டருளி, சிவ
 பெருமான் தமது கண்ணிற் புண்
 ணீர்சொரியநாகத் திண்ணனாகுக்
 குக்காட்ட, திண்ணனாகண்டிடெரி
 துங் கவலுற்றுக் காளத்திராதர் தி
 ருக்கண்ணினை பூதுசெய்த கொடி.
 யோனைக்காணின் உடனே அவனு
 விரை மாய்தது விடுவே னென்று
 காற்றிசையுமோடி ஒருவரையுல்
 காணாது, கண்ட கண்ட இலேனை
 யெல்லாம் பிழித்தவார்த்தும் அது
 திரப்பெருது “ஊனுக்கெனவும்
 உணர்” ரூபகத்திருவாதர் தமது
 ஒரு கண்ணினைப் பறித்து அப்ப,
 சரியா விருத்தது கண்டு மறித்த
 மந்தெருகண்ணும் அங்கனமொ
 முகக்கண்டு கண்ணிமிக்கடைத்தாரா
 யினும் கைகண்டமுறை யுள்ள
 தெனக் கண்ணைப் பறித்து விட்
 டால் இடமறித்து அப்புதல்முடியா
 தென்று, செருப்பணிந்த கண்ணிப்
 பெருமான் கண்ணினருகேயுமிருத்
 தொண்டிமத்ததக்கண்ணில் அம்பி

னை பூன்றையில் சிவபெருமான்
 திருக்கீர்த்தால் கையைப் பற்றிக்
 கொண்டு “கில்லுண்ணப்ப” என்று
 தடுத்த முத்தியளிக்கப்பெற்றவன்.
 கண்ணப்பமுதலியார் — மகனாதரி
 யப்பிரபுவும் கம்பராமாயணம்பாடி
 வித்தவருமாயிவ திருவெண்ணைய
 கல்லூர்ச் சடையப்ப முதலியாரு,
 டைய சகோதரர். இவரைப்படிபு
 புலவர் கம்பரும் அவர் காவத்தவர்
 சிவருமாம்.

கண்ணவிரகாதர் — திருக்காலையிலி
 சிவபெருமானுக்கு வழங்குத் திரு
 காமம்.

கண்ணவிரகாதர் — திருக்கண்ணுக்கோ
 யில் எனும் கோத்திரத்தில் சிவபெ
 ருமானுக்குரிய திருகாமம்.

கண்ணகடையவண்ணவர் — திருஞான
 சம்பந்தமூர்த்தி சுமாரியன் அனுக்
 கிரகம் பெற்ற அறுபத்துநான்கு
 வண்ணங் டிரிவொருவர். ஒழிவிவொ
 ருக்கோதலியதால் எனியந்தியல்கூறி.

கண்ணகன் — (1) ஓர்முனிவன். பூரு
 மாபின்ன. அதிரான் புத்திரன்.
 சகுத்தலையை வளர்த்தவன். இவன்
 மரபின் காவலியர் எனப்படுவர்.
 (2) தேவபூதிபெண்பெயரிய மகத
 தேசராஜனுக்கு மீதிதியாவிற்குத்
 தவனைக்கொன்று அங்கவாகிரியை
 கையப்பெற்றவன்.

கதம்பன் — கனகமாலியின் சகோத
 ரரிவொருவன். [சேக]

கதன் — யதமரபிவறித்த பலராம
 னுக்கு துணவல். இவன் தாய் ரோ
 மினி. தந்தைவகதேவன்.

கதிர்காமம் — திருப்புகழ்பெற்ற கப்
 பிரமணியத் தலங்கத்தி. கொன்று,
 இஃது, இவ்வுத்திரியிதல் கதறு

கதை — கார்பெமுனிவர், மனோவியரி
வொருத்தி. கொடிசெய்து. முதலிய
வற்றைப்பெற்றவன்.

கதையங்கண்ணனார் — சேய்காட்டிச்
செங்கிணைநீரைப் பாடிய புலவர்க
ளிலொருவர் [புறநானூறு]

கத்துரு—கார்பெமுனிவர் மனோவியர்
பதினமூவரு னொருத்தி. தகடன்
குமாரி. நாசக்களைப் பெற்றவன்.
இவளும் இவன் சகச்சுத்தியாகிய
விதையும் பாந்தேற் கையாலே
உச்சைச்சிரவந்தைக்கண்டிகளிப்பு
டன் வசனித்துக்கொண்டிருக்கை
யில், கத்துருவினோதார்த்தமாகவிந
தையே அதன்வால்குறப்பென, வி
கதை அதுமுற்றும்வெள்ளையென,
இருவரும் விவாதித்து, தன்சொல்
உண்மையாயின் மற்றவன் அடிமை
யாகவென நியமனஞ் செய்துகொ
ண்டனர். அந்தமயித்கவுடனே கத்
துரு தன்மகன் ஆதிசேஷன் பால்
தன்கருத்தை வெளியிட்டு அவன்
தடுத்தமையின், கார்த்தகோடகன்பா
வறியித்க, அவன் அவ்விரவிலே அப்
புரவியின் வாரிசு கருகுட்டிக்கறப்
பாக்கினமையின் மறுகான் விநதை
கண்டு நியமனப்படி அடிமைபாயி
னான். கத்துரு கார்த்தகோடக னொ
ழித்த மற்றையோரைச் சர்ப்பயாக
த்திறிந்தகச் சபித்தனன். இவ்வர
னாற்றினா விநதைவித்காண்ட.

கத்திரி—குமாரச்சேஷன் திருவிளை
வாடல் புரித்ததும், பிரமனைச் சி
தை யிட்டதும், தேவர்களுடைய
பூசனைகொண்டதமாயிவ ஒருமலை,
காவையத்தருதினன்னது.

கத்தசையி—முருகன்.

கந்தபுராணம் — முருகக்கடவுளின்

பிரபாவங்களையும் தற்புருஷ கத்
பத்து மஹாத்ரியங்களையும் கூறு
வது. பதினெண்புராணங்களிலொ
ன்று. வேதவியாசர்செய்தருளியது
இது சகற்குமாரர்-குதர் - சங்கரர்
வித்துண - பிரமன் - சூரியனெனு
மறுவர் சொல்லிய ஆறுசங்கிதைக
ளையும், ஐம்பதுகண்டங்களையும்
லக்ஷகிரந்தங்களையுமுடையது. இவ்
வாறுசங்கிதைகளில் ருசசங்கிதை
யும் சங்கரசங்கிதை யுமேதமிழ்ப்படு
த்தப்பட்டன. சங்கரசங்கிதையில்
உற்பத்திகாண்டம் அகரகாண்டம்
மகேந்திரகாண்டம் யுத்தகாண்டம்
தேவகாண்டம் தகடகாண்டம் என
ஆறுகாண்டங்கள் காஞ்சிசுமரகோ
ட்டத்தருச்சுரர் சுச்சியப்பசொகா
ரியரால்பன்னிராயிரஞ்செய்யுளாக
வும், எஞ்சிய உபதேசகாண்டம்
செங்குந்தமரபினராய கோனேரி
யப்பநாலரால்செய்யுளாகவும் மொ
ழிபெயர்க்கப்பட்டன. சகற்குமார
சங்கிதை பல ன்தலபுராணக்களா
கப்பிரித்துவிட்டது. சூரியசங்கிதை
முதலியன இன்னும் உடமொழி
யில் அச்சிடப்பட்டில. கந்தபுராண
த்தமிழ்கவி செய்தகாலம் சாவிச
கம் எழுதுநென்ப. இதனைச் சுரு
க்கிப் பாடினவர் பலர்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம் — இப்பெயர்
கொண்டனால்கள் காண்குள. அவற்
றுள் சம்பந்தசரணுலயராத் செய்ய
ப்பட்ட தொன்றே சொன்னயம்
பொருணயம் சொர்க்கட்டு திரிபு
மடக்குமுதலியவற்றோடு பொருள்
செறித்த சிறிதும்சரிதைமொழுக
ப்பெருதுன்னது. சஷ்டிவிநதகாஷ
ங்களிற் பலரால் இதுவேபடனஞ்

செய்யப்பட்டு வருகின்றது. மற்ற
கையிச்செய்யும்படியேயோர்வி
'கோதமராக்காண்டந்தேவன்'நினை
ருபயன்படுவனவல்ல.

கந்தமாதனகிரி — (1) மேருமலை
யின் கிழக்கிலுள்ளது (2) கந்தப்பு
ராணத்தில் வீரவாகுதேவர் ஏறிநி
லங்கையிற் பாங்கத்தாகக் கூறுங்
ருன்று. இத்தென்னாட்டிலுள்ளது.
கந்தமாதனன் — (1) குபேரன் புதநி
ரன். சுக்கிரமன் சேனாசிரமன்.
ருவன் (2) யதகையிசுதது அக்ருரு
ன் தம்பியரினொருவன்.

கந்தரன் — சம்பாதிமரபினன், கங்
கனுக்கினவன்.

கந்தரப்பன் — மண்மதன்

கந்தரவர் — பதினெட்டித்தேவனுநி
யரினொருசாரார் கசியபன் புத்திரர்

கந்தவதி — (1) லடமேற்றிசைகூர
வலனுதியவாயின் இராஜாணி
கந்தரம் (2) சத்தியவதியின் தாராக
ரம். இவளே விபாசனைப்பெற்றவள்
கந்தகெற்பு — கந்தகிரியிற் கண்ணக,
கந்தாடையாண்டான் — வைணவ
சிவகாசனாதிபதிகள் எழுபத்தகால்
கருணோருவர்.

கந்தியார் — சிவகந்தாமணியிற் றஞ்
செய்யுள் பலகற்றையிடைப்படுததி
யவர். பரிபாடலிலும் அங்குணமே
செய்தவர்.

கந்திப்பாவை — சக்கரகாண்டோட்ட
த்திற் சம்பாபதி கோயிலின் கிழக்
கேயுள்ள தூணில் மயனாள் நீருமி
க்கப்பட்ட தொரு பிரதிமை. துவ
திக எண்ணுந் தேவவடிவா யுள்
ளது. இது கல்வாராணம் பூசித்து
வழிபாடு செய்யப்படுதலின் இவ்வ
யதிட்டித்த துவதிகள் கேட்போர்

க்கு இதன் காயிலாக முக்காவச்
செய்திக்ஷயம் கூறுவன். இதனால்
நாவுடைப் பாவை பெண்ப்படும்.
தூணிவிருத்தலின் கந்தென்றும் கர்
தமென்றும் பெயர்களாயின [மணி]
கந்தக்கடன் — (1) சேகரணைகார்த்த
வணிகன் (2) சிவசன் புதங்கரு
னொருவன்.

கபாடபுரம் — இடைச்செடி யிருத்த
நகரம். இது கடல் கொள்ளப்பட்
டது.

கபாலமோசனம் — (1) காகிஷெத்திரத்
துள்ள ஒரு திரத்தம். (2) இராமனும்
கொல்லப்பட்ட மகோதரனுடைய
கபாலத்தண்டம் ஒரிருடி காலிற்
றைக்க; அவ்விருடிவேகையோடு
சுக்கிரன் தவஞ் செய்து மிடத்த
டைய துரிகங்கே வீழ்த்தமையின்
அவ்விடத்திற்குப் பெயராயது.

கபாலி — சிவன்

கபாலிசர் — திருமயிலையில் சிவபெ
ருமானுக்கு வழங்குந் திருகாமம்.

கபிலபுரம் — கல்கை காட்டிலுள்ள
ஒரு நகரம் [சிலப்]

கபிலன் — (1) ஒரிருடி - கந்தரபு
ப்ராஜாபதியை மகன். நாய் தேவ
னுதலி. சகராகிரவர்த்தி இவ்விர
பட்டத்தை விரும்பித் தொண்ணூ
ற்றொருபத அகவகேசவண்ணையுடி
த்த தூறுவது செய்யத்தொடங்கி,
பரிணய யலங்கரித்தப் பட்டக்கட்
டித்தனம்க்குள் அறுபதினாயிரகரை
யும் அதற்குத் துணையாக வுடன்
செலுத்த, அவ்வுகவந்திக்கவிஜயஞ்
செய்து கொண்டிருப்பது கண்ட
இக்கிரன் தன்பதவிக்கெடுக்கண்
தமம் கண்டதெடுக்கெட்டு, அவ்வுகம்
முற்றப் பெருகண்ணம் புரவியை

ப்பற்றிப் பாதலத்திற்றகஞ்செய்து
கொண்டிருந்த இக்கபிலரைச் சிரம
த்திற் கட்டிவிட்டதலை, புரவியைப்
புலியெய்க்குத் தேடிக்கொண்ட பூமி
யைத்தோண்டிக்கொண்டு சென்று
பரியையும் அருகே தவஞ்செய்யு
முனிவரைபுங் கண்ட சகரபுத்தி
ரர் இம்முனிவனே யிதைக்கனவிட்
டவனெனக் கருதித் துன்புசெய்
யத் தொடங்குகையில், முனிவர்
வெருள அறுபதினாயிரவரும் கோ
பாக்கினியாற் சாம்பராயினர் [சக
ரர் தோண்டியதே சாகரம்.] சாக
ரம்மகடல் அக்கமான் அப்புரவி
யைக் கபிலர் பால் யாசித்துப் பெ
ற்றுச் சென்றான். பின்னொருகா
லத்திற் பகேதன்கமீட்சவஞ்செய்து
அநேக கஷ்டப்பட்டு ஆராயக்
கையை வருவித்து அவர்களுடலை
நனைப்பித்து முதலிபெரச் செய்த
தான். (2) தனது புத்திரருளொருவன்
(3) திருவண்ணல நாயனா ருடைய
சகோதரரினொருவர். இவருடைய
தாய் தந்தையர் நியமனப்படி இவர்
பிறந்தவுடனே ஓராற்றங்கரையில்
விட்டதலை, திருகாஞ்சி வேதியரி
னொருவர் வளர்க்க வளர்த்துடை
ச்சகலப் புலவரு ளொருவராய்த்
தமிழாய்ந்து பலது வியற்றியவர்.
பாரிவெனும்வன்னலொடு நண்புற்
திருத்த, அகனிமத்தயின்னர் அவன்
புத்திரிகளைத் தம்புத்திரிக ளாகப்
பாலித்து விச்சிக்கோளையும் இரு
ங்கோவேளையும் வேண்டி அவர்கள்
மணக்கத்தெத்தமையின் பார்ப்பார்
க்கு மணவினை முடித்தவர். ஐங்குறு
தூற்றில் குறிஞ்சித் திணையைக்கு
றித்த மூன்றாறு பாடியவர்; சேர

மான் செல்வக் கமீக்கோலாழியா
தனைப் பதிற்துப்பத்தில் ஏழாம்பத்
தாற்பாடி மலையேறிக்கண்டகரமும்,
தூறுவிரம்பொற்றாகும்பரிசெம்பெ
ற்றவர். இவர்துன்னுநாற்பது-(பதி
னொராக் திருமுறையில்) கபிலரத்
தாதி மூத்தராயனார் திருவிசுடைய
மணிமாலை - சிவபெருமான் திரு
விசுடைய மணிமாலை - சிவபெரு
மான் திருவத்தாதி முதலிய பிரப
ந்தங்கள் பாடியவர். பொய்யடிமை
யில்லாப் புலவருளொருவர். சேர
மான செல்வக் கமீக்கோலாழியா
தன், வேன்பாரியே யன்றி, அரு
தை - மலையமான் திருமுடிக்காரி-
வைவாவிக்கோப் பெரும்பேகன் -
விச்சிக்கோன் - இருக்கோ வேள்
முதலாயினோரையும் பாடியவர். இ
வர்களெய்துக்கவி-திருவண்ணலமலை
யிலொன்றுண்டு "புலவமுக்கற்றவ
ந்தணுள்ள" "பொய்யாடலிற் கபில
ன்" என்றித்திறத்தவாக்கியக்களாற்
புறநாணாற்றிற் புக்கழப்பெற்றவர்.
கபிலாசுவன் - (1) இக்காரு வமி
சுத்துக்குவலடாகவன் புத்திரன்.
(2) துத்தமாரம்மகன். திருடாக
வனென்றும் பெயருற்றவன்.
கபிலாச்சிரமம்- கபிலமுனிவருடைய
தவச்சாலையல்லது ஆச்சிரமம். இது
பாதலத்தி னுள்ளது. சகரத்திலில்
கக்காசகம சமுத்திர பிரதேசத்
துள்ள தென்றற்குடையவர்.
கபிலை-(1) கித்தகதியின் ஒருபகதி.
(2) தகடும்புத்திரி. கபியபன்மனைவி
பகக்கனைப்பெற்றவன். (3) தெய்வ
ப்பகவிலொன்று. (4) தென்மீழ்த்
திக்கணுமான புண்டரீகத்தின் பிடி
(5) கபிலாட்டின் குழாசெய்த

ஹம் அரசனுடைய இராஜதானி.
இதுமகதநாட்டுள்ள தென்றும் கபி
ஸமுனிவர் ஆங்குத்தவஞ்செய்தமை
யின் இப்பெயரேற்ற தென்றும்,
இக்ககரி 2வதான் கௌதம புத்த
ரவதரித்தனவென்றும் மணிமேகலை
உதும்.

கபோதலோமன் — யதுமரபிதூதித
விலோமன் பேரன்.

கமலக்கண்ணன் — விஷ்ணு.

கமலநாபன் — திருமால்.

கமலபவன் — பிரமன்.

கமலபாலிகை — இடிம்பை.

கமலமாவதை ஒருவித்தியாதர அரச
கமலமாவீனி மகை - [குளாமணி.]

கமலாகுன் — (1) திருமால் (2) திரி
புரரித்தாண்க. [பூசித்தவிடம்.

கமலாலயம் — திருவாரூர்-திருமகன்

கமலை — (1) திருமகள் (2) விமலை
தாய் [சேவகசிந்தா]

கமலைபீடம் — அறுபத்துநான்கு சத
திபீடங்களிலொன்று. இது கமலா
லயத்திலுள்ளது.

கம்சன் — உக்கிரசேனன் மனைவி தோ
ஹம், உக்கிரசேனன் மனைவி தோ
ழிகளுடன் வணத்திற் செல்லுகை
யில் வழிதடுமாறி, தோழிகளைப்பி
ரிய அச்சமயம் ஏரக்கன் பலாற்கா
தமாகப் புணரவுகித்தவன்.] மதுரா
புரத்தரசன். திருவண்ணங்குமாறு
வன். இவன் ஜன்மாந்தரத்தில் கா
லசேயி பெணு மரக்களுதலின் அவ்
வாசனையால் தேவரை இம்சித்தவ
ந்து, தன் தன்னை தேவகியை வச
தேவருக்கு மணவினைமுடிப்பித்த
இரத்திற்கொண்டு வணக்காணச்
சென்றபொழுது 'உத்தங்கை மக
வீனாப்பாய்' எந்த அரசரினையத்

கேட்டு உடனே காரமடைத்துத்
கைகையும் மைததனையுஞ் சி
தைலிலிட்டுப் பிறக்கும் பிள்ளை
னை பெயல்லாக்கொன்றுவருகையில்
கண்ணன் தன்மாவாத்தியால் கத்
தகோபரையடைய, இவன் புலவ
கையுபாங்குசெய்தல் கண்ணனை
க்கொல்ல முடியாமல் இறையில்
கண்ணருலேயே கொல்லப்பட்ட
வன்.

கம்சராதி — கண்ணன். கம்சனைக்
கொன்றமையாலடைக்க பெயர்.

கம்சை — உக்கிரசேனன் புதல்விய
ரில் மூத்தவன்.

கம்பர் — சோழகாட்டுத் திருவழுந்து
ரிற் பிறந்தவர். திருவெண்ணைய
நல்லூர்ச் சடையப்ப முதலியாரால்
ஆதரிக்கப்பட்டவர். அவர் விரும்
பிய படியே இராமாயணத்தைத்
தமிழ்ப்படுத்தி அரசனவைக்காத்
தே அரசுசேத்தியவர். [இராமாய
ணத்திற்காண்க.] இவர்தனி ஆழ்ந்த
கருத்துடைமையில் மேம்பட்டது.
கல்வியிற் பெரியர் கம்பரென மே
தாவிகளாலேயும் புகழ்ந்த சொல்
லந்தக்கவர். இவர் சகாப்தம் எண்
ணூற்றேழிலிருந்தவராக இராமா
யண அரசுகேற்றத் செய்யுளான
நிலத்தரும். இவர் ஏரெழுபத்திரு
க்கைவழக்கமேனும் கேளான் நிற
ப்பு தூக்கையுஞ் செய்தவர் இவர்
மான் அம்பிகாபதி இவர்காவல்தப்
புலவர் ஞானை புகழேந்தி ஒட்டக்
கத்தர் முசலியோர், இவரை காக
விகளிலொருகொன்ப. இவர் வே
ளானைப் பாடிய வாயால் கேந்த
னையும் பாடேனென கைராக்கிய
முடையவர். இவ்வணமாகச் சிலை

யெழுபதெனும் வன்னிய ஜாதி
தால் செய்ததாகச் சிலர் சொல்லு
கின்றனர்.

கம்பனச்செட்டி — கப்பல்யாத்திறை
செய்யுமோர் கணிகள். சீவிலை
யென்பான் தான்பெற்ற சூழ்ந்த
யை கெடுமுடிச் சிவன்யனிடஞ்
சேர்ப்பிக்கும்படி இவனிடத்தே
தான் ஒப்பித்தான் [மணி.]

கம்பனர்கிஷன் — ஆத்தகன் மகன்.
பழமரபினன்.

கம்பை — ஒருகதி. இதகாஞ்சிகசரத்
திலுள்ளது.

கயவாகு — சிலப்பதிகாரத்தை நீச
ழங்கையில் இலங்கையரசனா யிருத்
தவன். இவனே முதன்முதல் கண
ணகிக்கு இலங்கையிற் கோயில்கட்
டுவித்தது திருவிழாசடாத்தலகன்

கயன் — (1) உண்மான் புதல்வன்
அங்கனினவன். (2) பிரியயிரதனவ
மிசத்த நகரணபுத்திரன். ஐந்துறு
அகலமேதஞ்செய்து இத்திரபன்
வன். ஒருகதயகர்த்தி (3) உதார
த்தரஜன் புத்திரன். பலபாகபாளி
யற்றி ராஜரிஷிபாணகன் டுக்கயன்
யாகம் புரிந்தவிடத்தையே கயை
யெனக்கூறார். (4) சுக்கிரிவன்
சேனாவிரரிடொருகானான்.

கயாகரன் — திகாக்கான்மகன் தம்பெ
யரார் கயாகர நீகன்டுகொய்தவன்

கயிலாசநாபதி — திருக்காறையலில்
உமாதேவியார் திருநாமம்.

கயிலாசம் — சிவலோகம்

கயிலைபாதி காளத்திபாதி—நக்கிரதே
வராயனாரால் ஆளுநர் செய்யப்பட்
ட்ட நூறுகெண்பாக்களை யுடைய
தூர். இதுமாறிமாறி ஒவ்வொரு
கெண்பாக்கார் கயிலையையுள் காள்

த்திலையயுத்தித்தத.

கைய — கசிப்பதிக்கருகிலுள்ள ஒரு
புண்ணியஸ்தலம். இங்கே பித்திர்
க்குப் பிண்டமிடுவது சிறப்பு அத
னால் ருத்தியுண்டாமென்பதபுரா
ணசம்மதம். இன்னருடே அகைய
வடமெனும் ஆலமரமொன்றும்.
கரதோயம் — ஒருகதி. வக்கதேசத்
துள்ளது. இது உமாதேவி திரும
ணத்திற் சிவபிரான் திருக்கரத்தி
லின்றுபெருகினது.

கரத்தமன — யயாதிபுத்திரனான தர்
வன னுடைய பெளத்திர னுக்கு
மகன். இவனுக்கு ஜலாஸ்கனென்
றும்காமாந்தரம் பலபராக்ரமலச
னாகி தரகபுரித்துகொண்டிருக்கை
யில், சத்தருக்கன் தன் நகரத்தை
முற்றுகைசெய்ய, ஒன்றாதோன்
றாது ஏகாதமாயிருந்து இருகரக்க
ளால் முத்தையும மூக்குளையும்
மூடிக்கொண்டு கடவுளைச்சித்தித்
திருப்ப, இவனது விரல்கடுவிலின்
முண்டான சுராசதநினைதனை
ணிற்த்த சுரநியங்கை தோன்றிச்
சத்தருக்கனா யழிக்கப்பெற்றவன்.
இவன் மகன் அவ்விதித்து.

கரையி — (1) சகுனிபுத்திரன். (2)
குத்தேவியின் நாமாந்தரம்.

கரவீரசர் — திருக்கரவீரத்திற்சிவ
பிரானுநிருநாமம்.

கரன்—விச்சிரவாவுக்குச் சாகையெ
ன்பாளிடம் பிறத்த மூவருள்மூத்த
வன். இவன்சம்பியர் துஷணன்
திரிசிரன். ஜனஸ்தானத்திற்சேனா
பதியாலிருந்து இராமனாற் கொல்ல
ப்பட்டவன்.

கராடிகள் — மனாராட்டிசு தேசத்து
ள்ள ஒருஜாதிமனிதர்.

கரிகாற்சோழன் } இப்பெயர் கொண்
கரிகால்வளவன் } டோர்ருவருனர்.

(1) காவிரியும் பட்டினத்திற்குத்
இளஞ்சோட் சென்னிய னெனுஞ்
சோழன்மகன், உடையட்டாச்செய்த
வென்று சென்று இப்பயலையுடைய
நடுவில் கொடியை மறைத்தவன்,
“முச்சக்கரமு மனப்பதற்கு நீட்டி
யக்கால், இச்சக்கரமே மனத்தையுட்
செய்தசெய், யரிஎன்னேற் றேன்
நெய்திரு மாய்புனனீரோடவன், கரி
காலன் தானெருப்பர், 2” என்று
மெண்பாறாறறிந்த, கெருட்பாரக
நீர்தகாலையுடையாழ்வான் இப்பெ
யரேற்றினான். இவனை கரிகாடவ
னிடையே, கொண்டவனெனநச்
செனர்க்கினியமெருகுதியுள்ளார். தாம
ட்படைத்து வந்துதலானேருளையா
னென்றொளிய சிலவட்டாதிவர்
பொருட்டித் தானுமேயொதிப்பது
வந்து வகர்கள் வழக்கைத் தீர்த்த
வன். இரும்பிடர்ந்திலையாவை அப்
மாருகவுடையவன். பத்திட்டாட்டி
யல் கடியலார் உருத்தரங்கண்ண
னார் பாடிய பட்டினப் பாலைக்கும்,
முடத்தாமல் கண்ணனார் பாடிய
பொருகாராற்றுப் பாடைக்கும், இவ
னேதலைமன்ச பட்டினப்பாலை பா
டிய கடியலார் உருத்தரங் கண்ண
னார்க்குப் பதினாறு நூறுயிராமபா
ன்பரிசளித்தவன். வெண்ணியெ
ன்னும் காரருகே சேரமான்பெரு
ஞ்சோலாதனையும், ஒருபாண்டிய
னையும் போர்செய்துவென்றவன்.
இவன்வீரலிவீரன். இன்னும்இவ
னைப்பாடிய புலவர்கள் கருங்குழ
லாதனார் வெண்ணிக்குயத்தியார்
முதலாயினார். (2) உறையூரில்பா

சுத்தச்சோழன் அரதசெலுத்தவக
லில், சாரமாருனிகர் சம்பந்தால்
பண்பாட்டொழிய, அரதனும், அவ
ன்னைவியுடையாழ்வார்க்குத் தப்பி
யோடின காவிரி கந்தையத் தானு
வையுடையாழ்வாருந்நிறைவனினு
ளியுறுத்திப்ப, மகனபனைத் தா
திரர்க்கையெறினை. உடபொழுது
வய்த்திலிருந்தாரகாத்சோழன்பீர
மயாபுனிகா ஆச்சிரமத்திற் பிற
ந்த, அபயுனியாற் சகலசாத்திர
ங்களு முணர்ந்து வந்துவானிருந்
தவன். சோழனாட்டிற்கு அசின்னி
னாரானே நியமிக்க விடப்பட்டவா
னெயானது இவனை பெருக்கலுய
ன்றபுது நூற்றந்தினைத்தந்தி
ருளியார் இவனாவலிவகரியாதேறி
ட்டிவிட்டுப், உடனேயானே பெரு
த்தச் செல்ல முடிசூடப் பெற்ற
வன் இதுவே யவனுக்குக் காரண
ப்பெயராயிது. இவன் இளம்பிராய
த்தில் வீரபாண்டியனோடு போர்
செய்தவன். இவன் தஞ்சைக்கோ
யிலெடுப்ப்த்த திராவிடராஜ சோழ
னுடைய தமையனைப் பெரியபுரா
ணங் கூறும்.

கருக்குழலாதனார் — சோழன் கரிகா
லனைப்பாடிய புலவரு' சொல்கார்
சருடபஞ்சமி — ஆசனியாத சக்க
படிபஞ்சமி இது சமங்கலிக்கு
ரிய ஒருவிரதராக்.

சருடர்—பத்தெண் எண்கள்கொ
ருசாரார்.

சருடன் — கசியார் கசியவீரப்பதின்
முதலும் விகதையிடம் பித்தபுத
ல்வன், சத்தருவுக்குச்செய்தகொ
டுத்த ஏந்தாட்டிண்டடி சிறையிலி
ருத்த சந்தாய்விவகதக்கச்சத்திதக

சுருடாந்தி அமுதகலசத்தைக் காத்திருத்தோரைவென்று அதனைக் கொண்டு வருகையில் திருமால் வதிர்ப்பு, இருபத்தொருநிலைகளைப் பேர்செய்து தோல்வி யடையாமையின் திருமால் உஞ்சினையால் பெய்வுக்குறி உணர்ந்துபாது ஏரே வேண்டிமெனவின்ன, சுருடன்னைக்குரியாதுவாங்கொடுப்பது உரைகருவரம் வேண்டுமொகிற்றருவன்னைக் கூற "தூயை போதிய சொற்றவருமெனின், நீயைகரு தெடுத்தனை யுத்தியாய், எழு பின்வரம் யானெனக் கவ்வெனருன்" — [காஞ்சி / தானம்] இதனால் திருமாலுக்கு வாகனமானவன். அமுதகலசத்தைக் கொண்டுவந்து நாயன் சிறையை நீத்தவன். அங்கினி தேவன்மகன் காண்டிலி யென்டான் இமாசலக் குகையில் தவஞ் செய்யச் சண்டு மொகித்துச் சிறகிழந்து மீண்டு அவனருளாற்பெற்றவன். [சைவபு]

சுருடாங்கதன் — கிருதமாதனத் தரசன். [ஞா]

சுருடாந்திக மூர்த்தி — சிவமூர்த்தங்கள் அறுபதுகாண்கனுமொன்று. திருமால்வகலாயத்திற் சிவதரிசனத்திற்குச் சென்று தென்கேரம் வெளிவராதிருந்த பொழுது சுருடன் சிவபெருமானை இகழ்த்தரைப்பக் கேட்ட திருத்தேவன் கோபத்தால் உககாசநிகவாசனைச் செய்ய, காசிகாபுடத்திற்கும் ஆராயத்திற்குமாக அலைப்புகண்டு காரையனைப் பிரார்த்திக்க காரையனனால் அதுதவிர்த்தப் படாமைகண்டு அது கிசெகித்துக் சுருடனுக்குயிர் தந்தனுப்பி யகமமூர்த்தி.

சுருடாகாதொண்டைமான் — கலிங்கத்துப் பாணியிற் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட ஒருசிறந்தவன். தஞ்சையில் சாமத் வீண்ணைகொன்ற ஒரு விஷ்ணுதோயி லெடுப்பித்த, சாயந்தகாராயண சதுர்வேதி மங்கலமென்ற ஒரு கிராம முண்டாக்கி அகிராமத்திலு விவாக்கியாதாக்களாயிருந்த சதுர்வேதி பட்டர்கள் தாற்றாறுபெருக்கு விருத்திகளைநியமித்தவன்.

சுருணிகாரவனம் — ஒருவனம். மேருமலைக்குகேயுள்ளது.

சுருணிகை — (1) ஓம்பகாச (2) ஆனசன்மனைவி.

சுருணிகையகி — திருமாற்பேர்திலை உமாதேவியார் திருநாமம்.

சுருணைப்பிரகாசர் — துறைமக்கலம் சிவப்பிரகாசகலாமிக்கேதாரி லொருவர்.

சுருத்தமன் — ஒருமுனிவன். கபில முனிவர்பிரத.

சுருகாடகம் — திரவிட ஆந்திரதேசங்கட்கு மேற்புறத்துள்ள தேசம். இது கன்னடமெனவும்வழக்கும்.

சுரும்படுசொல்லாயகி — திருப்புறம் பயத்தில் உமாதேவியார்திருநாமம். சுரும்பணார்கிழான் — ஒருகேணாண்பிரபு. வேங்கடகாட்டினன், கன்னுகராத் பாடப்பட்டவன் [புதக]

சுரும்பன் — ஒருகேணாண்பிரபு, தன் தோட்டத்தில் வீணைத்தரும்பைப் பலரும் சொத்தமாகத் தின்னுவென உயிர்க்க அங்காறுவர ஒருப்படாதிலார்க்குக் கூலிபுக்கொடுத்துத் தின்பித்தவன் [தொண்டைமண்டவசகம்]

சுருவூர் — சேரர் இராஜதானி-இவர்

களைவென்று சோழரும் அரசுபுரி
ந்தவிடம் - இதுவென்கி கரவென்
தும் பெயர்பெறும்.

கருவூர்த்தேவரின் — காஞ்சிவன்
நாண்பாடிய புலவர் [பறகா]

கருவூர்த்தேவரின்னைசாத்தனர் — பீட்
டல் கொற்றனைப் பாடியபுலவர்.

கருவூர்த்தேவர் — திருவிசைப்பாவி
யற்றியவருனொருவர் இவர் கரு
வூரிலே அந்தணர் குலத்துதித்து
உலகாயதமுதலிய பலசமயங்களு
மாய்க்கு வசகமே சரசமயமென
முணர்ந்து வைகுகணகெறியினி
னாவர். சிவயோகம் கைகெட்ட சித்
தர் போகமுனிவர்மாணவா இவர்
காமிடாதலின மதுவூனருத்து பல
ரெனச் சிலபுணமதி கேதிரசுழ
அவர்களாகு மதியூட்ட அகாலத்
தில் மனமுபொழிவித்தும், கதியை
ப்பெருக்கியும், திருக் கோயலின
திருக்கதவைத்திறப்பித்தும், பூதங
கன் குடைபிடி ததி உரச்செய்தும்
அற்புதங்காட்டிக்கொண்டேமுதலிய
விடகாளிலும் பலபுண்ணிய பூமி
களிலும் சிவதலங்களிலும் சஞ்சரி
த்து வந்த தாமிரபர்ணி கதிதிரத்தி
லே குருகரென்னும் வைணவால
ந்தையடைவவராக, திருபால்அதன்
முன்னரே அடியவர் கனவிற்றோ
ன்றி அகலையுபசரிக்கச்செய்தனர்.
கெல்லையப்பா கோரேதரிசனவகொ
டுக்கப்பெற்றவர். அதன மேற்கே
ஒருகுரோச தூரத்திற்கண்ட சிவ
லிங்கத்தை வன்பாற்றமுவிக்குழை
வித்தவர். திருப்புடை மருதாரில்
சிவபிரானையழுத்தத் தரிசனங்
கொடுக்கப்பெற்றவர். மூன்றிசை
வனங்கி மதுகொண்டமெனக் கே

ட்டுக் காணிகொண்டுகொடுக்க
ப்பெற்ற, கரும யோகினை கோ
க்கியிள்கொண்டுகொண்டென, தவர்
கன கிடைக்கப்பெறுத கூற, கரு
கிருத்த வனவரி பரததை கோக்கி
மீன்மாரிசொளிக கொண்டு அங்கன
மேசொழிவித்த வகர்களைநோக்கி
நீகாள் தீவ்வாறு செய்யாது மது
வரு வெணைமென, தவர்கன்
முதலி கெற்றைய மருதக கொணப்
பொதியமகொரு வரசகட்ட னாட்டி
கீச்சொன்று, ஒருவிஷ்ணு வரவந்
தில் காரணனைவிளித்த, வினரத்து
வராமையின் வெருண்டு நீபூதைய
முகவெனச் சபித்தவிட்டுப் பொ
திகையடைத்து உகத்தியரைத் தரி
சித்து அக்கொரு சாரிருக்கையிற்,
தஞ்சையிற் சோழராசன்கமைத்த
பெரியதோராலவ. ததில் சிவப்பிரதி
ட்டை செய்யப்பலகாறு பூவன்
றம் மருதினகிப் பந்தனயாகாது
வருத்த, ஆகாசகாணியாக்கருவூர்த்
தேவர் கந்தாலன்றிக் காரியஞ்சித்
திரயாதென வுணர்ந்த வருத்த, அவ்
கிருத்தப்பாசமுனிகர் கீட்டொன்
தொழுதிற் சாசகையின்காலிற்சட்டி
விடுத்தக் கருவூர்த்தேவரை ஒரு
விசை, தேவர் பேழார் முதலியோர
னுமதிக்கொண்டு ஆவனத்தினுட்பெ
ன்று சிவலிங்கப்பெருமானை ஆவு
டையாளுடன் சேர்த்து நிறத்திற்
தமதுவாய்த்தம்பலக்கைதடிமிழும் ம
த்தனமாகிப் பகம்பொன் னருக்கி
யமைத்ததுபோ விருத்தல் நண்டு
யாகவையும் டித்திவித்தவர்.

பின்னர், தேவர் திருவண்ணை
வைப்பணிந்து திருவரன் கந்தைய
டைபஅங்கிருத்த பொதுமடக்கை

யொருநதி? தன் இவ்வியவுருவில்
மோகமொண்பெண்ணித்து தனரு
ந்நையுணர்ந்த உடனப்டி தீர
ண்மெனவன அகன் ப்பாதனா
தாராது நிரிந்து இரகரகக
தர்பால் ஓரதன கடதனைய பெ
த்து அதனை வந்தேத்து மெய்த
தொடவருகையில் அகன் ப்பா
ந்நுதவருத, தீர்ந்தபுறி மெய
லாம வருகவெனது கூறியவொர
னா. அன்றுவிடகவுடன் அரவ
தேவர் சந்தித்த கண்டெ ஸ்த
அரதனவடதகத யமரகாகு
ந்து செவ்வது கண்டு தீர்ந்தன
வாராற் கொடுக்கப் பட்ட சென
வினவ, அவன் ஓரகணா தகனா
இன்றம வருகவென, தோயிரட்
கள் சிவகாவலகர யான் வீட்டி
புறத் திருத்தி அங்கவளைப பிடி
த்து வருகவெனத் தட்டினைசெய
திருத்தனர். அன்றிரவு காஞ்ச
தேவர் வர அங்ககவர் அகனாக
கொண்டு போய் செவ்வழினை
தாரமுன்விட, துவ்வரசனமனைப
தீராவதுவந்துதந்தவர் உயக்க
செவ்வாறு கிடைத்ததென, கருவ
தக்கேசிர மெனசுதக கொம்ப
யாலிகட்டுக் கொடுத்தே கொன,
தீர்ந்தனமையாயின அவ்வரசன
தன் இவ்வகைக்கூறல அரகிட
மென, தேவர் திருமனை மேடை
திருமால் ஆகாயத்தின் தோன்றி
அரநீரிலாக யாரே தகதோமென
கூதக்கெட்டு அவரகன அரமயிற்
பணித்த அராததனைமன்னக்கு
பக பிராததிகக அகனமமே மன
னித்தவர்.

தேவருடைய இனத்தவராகிய

சிவகேதிரர் அரசன் பாற்சென்று
ஈமதுவகொழுக்க மாறியகரு
ராரைக்கண்டததக்கேணடுபென,
அரசன் கருரானுடைய ஆச்சிரம
தமத யடைந்து ஒவ்வோரிடத்த
யம பரிசுதித்து கவதிகரும
சட்சரி பகவபாருணகனாம பல்
து உடனக கண்டு தேவரைமனை
கித தனனைமனனிகருமபடி மன
ருகிச கேட்டுக கொள்ள, தேவர்
அவ காதனை மீளகனைபும் தீ
க. மெய்யென, அரசன் செ
வறு கண்டவிடமெனமமதகும்
புலாவும் அரசருமாயிருக்ககா
அராகனா காகடகக கோட்டி
ட்டனா. தேவர் தரையுணாது
அரனே எவ் கனையன்னையும்
பொருகாக நேருதவே யுன்
ருத கருமெயனது கூறினர் அவ்
வாரனா ஆபரா சக்ககனையல்
சரவாதி கொருகருத திககெழக்
காரகிருக ககையல், கருவாததே
வர் அககடைத்து திருகுவைக்கா
யிலுக்கென, அககருமயினசெ
வக, கதயடைபகனடிய காலம்
கோத்தமயின தேவர் பகபத்ச
வரைத தருவிககாளன சிவபெரு
மான தாரமுன்விட தரண்டதக
கது ககாண்டருளப்பெற்றவர் அது
கண்ட அரதனா அகரது மெய்ய
ளபுரு விடகதம தமது அபகர
ததற்குப் பகாதம நீர்ப் பககன்
ருதககன மனனிக்கப் பட்டன
மென ஆகாயவானி கூதக்கெட்டு
பகழ்த்து தெனருள்ள

கருணர்ப்பெருஞ்சைக்கத்தப்பூதனார்-
மெய்பெருஞ்சொழன்எனத்தையுந்
தந்ததுவடக்கெருதது கண்டு மன

முருகிப்பாடியவர்.

கருடன் — இவ்வகைத் மதுவின் புத ல்வருளொருவன். இவ்வாரு யன் இவ்வல்-இவ்வயிசுத்தவர்களுள் களையேறியிட்டகல்லூர் — திருப்பா திரிப் புலியூர்களுகே செடிவகதி தீர்த்தானது திருநாவுக்கரசு சுவா மியினைச் சமணர் கடலிவிட்ட பொ ழுது செவிராங்க்களையேற்றியவிட யிடுவே.

சர்க்கடன் — ஓரகச்சன், புத்தகவரி
கணவன். கர்க்கடியன்பிதா, தூவன்
கதிதண னெனும் இருமுனையதரி
னனாட்டு என்று அகரவல்லதன்மையி
யுடனகரமபரயினவச. [ஸகபு]

கர்க்கடி — ஓரரத்தி. கர்க்கடனுக்கும்
புஷ்கலிக்கும்பிறந்தான். 4 மருப
தேசத்திற்கும்பகர்ணனாக் கூடிப்
பீமனென்பவனாக் பெற்றான். இவ
னுக்கு மூதற்கணவன் வீரரன்.

கர்க்கடேசர் — திருந்துதலுை குடி
யிலே செப்பெருமான் திருநாடி ம.

தர்க்கன் — (1) யதுமரபி ஊர்க்குப்பு
ரோதென், பலராமபுஷ்ணனாதி
யர்க்கு நாமகரண முதலியன செய
தவன். (2) புமன்னியன்புத்திரசு
மினிதர்க்கத.

சென்னை— கருமனநகரத்திற்சென்றிருப்பவன்
ஒருபுண்ணியக்காரன் (அச்சுபு)

சர்வன் — இடைபெழு வள்ளல்
சொருவன். குந்தி தன் கண்ணிப்
பருவத்தே துர்வாச முனிவரிடம்
பெற்ற மதவினைப் பரிகரித்தல்
குரியிடைக்குத, குரியன் பிரசன்ன
மாய்க்குடிப்பெற்ற புத்ரன். [கொ
ணியப் பருவத்துப் பிரதட்சணயின்
அருளை னொணப்பட்டவன்] குந்தி
சரணஞ்செய்து பிரதாபியாமேக

[illegible]

கந்தசம்பிரதானப்படி—பிரமன் சகலப்
பிறுதிததனை, இவன்மேலிடேவ
னானதி. புத்திரன் பெயர்.

கம்மப்பிதமவாதி — கம்மமே மசுடவுகொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கருதுகின்றவன்.

எம்ம — இது ஆசிரியம் சஞ்சிதம்
பிரதீபகமென ஸ்ரீமதாய் படு.

இவையே சகலஞ்செய்தும் அவ
ற்றை துள்துளியாகிய பிறப்பிற்
துள் ளானும், இவை நெப்பிற்பிற
வியுதிக்கும், பிறவிசெப்பின் முத்
திகை உகிம்.

சுர்பியன் — சந்தாரி மகன்.

சுலசுலந்தி-சுலசுலந்திசெய்யவிய.

சுலசுலந்த வரதேசர் — திருமாதற்
விய சிவபெருமானுக்கு வழங்குந்
திருநாமம்.

சுலசபன் — (1) அகத்தியன் (2)
சுலபிட்டன் (3) துரோணன். [சுல
சம்=சூடம், பன்=மூலித்தவன்.]

சுலசததவம் — வித்தியாகத் துவத்
தின் மேலுள்ளது. ஆன்மாவைச்
செய்யிற்குளியுபுபோல மலறத்திரு
க்கும் மலவிருளைச் சிறிது விலக்கி
ஆன்ம சொருபத்தை ஒருவாறுபுல
ப்படுத்தவது.

சுலசநி — சுந்திரன்.

சுலசயம் — வரகுதியாற் செய்யப்
பட்ட கூடமொழி இலகணத்தால்.

சுலசவதி—(1) சாசிராஜனமகன். மது
வாணையாண்டயதருமன்னுண
தசாரகளை மனந்து அவன் சேச
வருகையில் தினையில்காதவ னெ
னவிலக்கி, சுரக்க ருத்தியி னிடம்
தினையுபெற்ற வகதபின் கூடியாழ்
ந்தவன். (2) சாசிரப்பயன்வருண
மென்று முத்தியவடைத்தவன்.

சுலி — (1) சனிபகவான் (2) கலிபுக
ததிற்கு அதிதேவனை (3) கபாட
புரத்திருந்த இடைச்சங்கப் புலவ
ரிறப்பய தொரு தொகை தால்.
கலித்தொகையிற் காண்க.

சுலிச்செய்யகாயனார் — அறுபாண்மும்
வை. சாயனமாரகனி பொருள்கட
ந்தைகளில் வைப்பிருந்ததின்து

க் திவனடியாவாப்பாதுவசெய்
துண்பிதவகுஞ் தொண்டினமே
தொண்டவர். இவருடைய ஏவ
வானொருவன் இவரை நீயெய
டிகருடன் கூடியொருநான் திருவ
முதக்குவர, பாதுகை செய்து
வரும் உரிசையல், அவர்மனைவியர்
இவன் ஏம் ஏவகணனைக் கருதிநீர்
பொழியாந்ருக்கக்கண்டுகவர் கை
வனைகெட்டமுத்சிவடைக்கவர்.

சுலசசேசம் — ஒட்டிச சேசத்தின்
செற்கும்கருகடதேசத்தின்வடக்கு
முன்னதொரு தேசம்.

சுலிச்சத்தப்பரணி— “பரணிக்கோர்
சயங்கொண்டான்” என்று புகழப்
பட்ட சயங்கொண்டா னென்பவ
ராற்செய்யப்பட்டது. இதில்அநேக
சோழர்க ளுடைய கரவாறுகள்
காணப்படும். சிவப்பதிகார உரை
யாசிரியராகிய தடியார்க்கு எல்லார்
தமமுறையில் எடுத்தாண் அருந்த
வின் அவர் காலத்திற்கு முற்பட்ட
தேசை தெரியவருகிறது.

சுலிவன் — பலியன் மூன்றாம் புத்
தின். இவனுடையே கலிச்சேச
மென வழங்கவாய்ந்து.

சுலித்தொகை — ஒட்டுத் தொகையுள்
ஆளுக. கூடச்சங்கப் புலகாரற்
செய்யப்பட்டது. இதற்குச்சினார்
க்கினியருரைசெய்தனர். இது கூட
வுள் காழ்த்தப்பட்ட தூற்றைம்
பதகன்பாக்களைபுடைத்து. குறி
ஞ்சி மருதம் மூக்கை செய்தல்பாலை
பென்னுமைத்தனைக்கு முரிய முற
ற்பொருள் கருப்பொருள் உரிய
பொரு ளென்னும் மூலக்கப்பொ
ருள்களையும் விளக்கி அப்பொருட்
பகுதியை விரித்துக் கூறுகது.

ஆகாயமணம், பரகாயப்பிரவேசம், அகிரிசயம், இத்திரசாலம், மசேக் திரசாலம், அக்கிரிச தம்பம், சல தம்பம், காவுத்தம்பம், திட்டித் தம்பம், காக்குத்தம்பம், சக்கிவதம் ம்பம், கண்ணச்சுபம், கட்டகத்தம் பம், அகந்தைப்பிரயோகம் எனும் அறுபத்து நான்குமாம்.

கலைநியமம்— தென்னத்துரவிலுள்ள சிந்தாதேவியின் கோயில். எல்லாச் சமயத்தாராலும் புகழப்பட்டுக் கலாநியான சிந்தாதேவிய்கு இடமாகலின் இப்பெயர் பெற்றது. இங்கோர் அம்பலப் பீடிகையில் பலரும்வகது தங்கும் வழக்கப்படி ஆபுத்திரன் இங்கிருக்கையிலே தான் அமுதசரபியைப் பெற்றான் [மணிமே] [காணக.

கல்மாஷபாதன்— கன்மாடபாதனம் கல்யாணசுந்தரர் — (1) சிவமூர்த்தம் கன் அறுபத்துநான்குமனோன்று. சிவபெருமான் உமாதேவியாரை மணந்த திருக்கோலம் (2) திரு வேவ்விக்குடியில் சிவபிரான திரு காமம்.

கல்லாடம்— கடைச்சக்கப் புலவரு னொருவரும் தொல்காப்பிய உரை யாசிரியர்களி லொருவருமான கல் லாடரென்னு நல்லிசைப் புலவரிய த்றியது. ஐந்திரன்டி அகவற்பாக் கடைக்கியது. இத்தலைப் பற்றிக் 'கல்லாடவகம்றவனோடு சொல்லா டவாகாது' என ஒரு பழமொழி யும் வழங்குகிறது. *

கல்லாடனார்— கடைச்சக்கத்திருந்த கல்விசைப் புலவரு னொருவர். *தூங்கப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்திற்— குரையினு- வீட்ட

விரகர் கல்லாடர்" எனப் புகழப் பெற்றவர். இவர் பாண்டியன் தலை யாலங்காணத்தக் செருவென்றநெ டுஞ்செழியன் - அம்பாநிழான்-அரு கத்தை - பொருறயாற்றுக் கிழான் முதலியவர்களைப் பாடியவர். டதி னொராதிருமுறையில் கண்ணப்ப தேவர் திருமதம் என்னும் பிரபந்த மும் தம்பெயராற் கல்லாடமென் னும் 102 அகவற்பாக்களை யுடைய தாலுமியற்றியவர். திருவள்ளுவமா லையில் ஒருகவிய முன்னது. "சம யக்கணக்கர் மதிவழி கூறு, தவனி யல்குறிப் பொருளிறுவென்ற, வன் னுவன நனக்கு வளர்ச்சிப் புலவர் முன், முதற்கவிபாடிய முக்கட்பெ ருமான்" என்னுங்கல்லாட வாகக் கி யர்களால் பங்கேறு சமயவாராய் ச்சிபுடையா ரென்பது புகட்பமும். இவரது சிவபக்தியின மிகுதி கல் லாடத்திப்பல அகவல்களிற் பரக் கக்காணல ம். அத்தாலிலே மாணிக் கவாககர் சரிதகவளைக் கூறியிருத் தலாலும் கண்ணப்பதேவர் திருமற மியற்றி யிருத்தலாலும் அவ்விரு முத்தோருக்குட் பிற்காலத்தவனா ன்பது தணிபு.

கல்லிசேவர்— நாயனைக் கொண்டு வேத மோதுவித்து அந்தணரை யவமானப் படுத்திய ஒருவீரணைவர் கவந்தன் — (1) தனுவென்னும் கத்தர் வன் தபொலத்தால் தீச்சித்த வடி வமெடுக்கவாடபெற்றச் சிரஞ்சீவி யாய்க் கோப சிரேஷ்டனா யிருக் கையில், ஸ்தலவகேச னென்னும் ருவிசாபத்தால் இராகத்த ரூபம் பெற்றப் பின்னர் தீத்திச னோடு பொருது அவன் வச்சிரசுயுத்தந்

தலைபுன்காலும் வயிற்றிற் புதையு
மாறுதல்கப் பெற்றுக் கவந்தனான
வன். சிதைவையத் தேமக்கொண்டு
தண்டகாரணியத்தில் வந்த ராம
லக்ஷ்மணரை உட்கொள்ள யதந்
ணித்து ஆவர்கனால் புதுங்கள் சொ
ய்யப்பெற்றுப் பண்டைய கந்தர்வ
வடிவேற்றுச் சென்றவன். (2) கும்
பாண்டன், வானாசுரன் மக்திரி.

கலாகுன் — சுக்கிரீவன் சேனாவிரரி
லொருவானான்.

கவி — (1) பிரமன் (2) சூரியன் (3)
சுக்கிரைப்பிதா (4) சுக்கிரன் (5) ஒரு
கூயன் புத்திரன் (6) திருவாரூ
தம்பி. இளமையி விறந்தவன்.

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார் — கடை
ச்சங்கப் புலவரு னொருவர் திருவ
ன்னுல மாலே சொல்லி யவர்களி
லொருவர்.

கவிசாஜகேசரி திருமேனி இரத்தின
க்கவிராயர் — மாறணலக்காரத்தி
ற்கு உவரையும், திருக்குறள்பரிம
ழைகருரைக்கு துண் பெருண்மா
லைபுமியற்றியவர்.

கவுணியனார் — (1) திருஞான சம்ப
ந்தஸ்காமிகள் (2) கடைச் சங்கப்
புலவரு னொருவர். திருவன்னுல
மாலே பாடியவரு னொருவர்.

கவுத்தி — னானு மதந்தினைய ஓர்
தவமுதியான். கோவலனுக் கண்
னாகியும் மதுரைக்குச் செல்லை
யில் தவர்கட்டு வழித்தணைவரசுச்
சென்று இடையில் ஆவர்களைவலம்
தித்துப்பேசியிருவரை கரியாகச்
சுயித்த மதுரையடைத்தபின் கண்
னாகியை மாதரிடம் அடைக்கல
மாகத் தந்தவன். [சிவப்]

கவுரி — பார்வதி. சிவபெருமானார்

ஒருகாலத்தில் பார்வதியைகோக்கி
காணி ! [கறுப்புத்திருமுடையவனே]
எனவிளிப்ப, தம்மை மனஞ்சுசி
யாறு உத்தரவு பெற்றுத்தலஞ்செ
ய்து சிவகடாகுதலினால் கவுர
[பொன்] திறமடைந்தமையின்புப்
பெயரேற்றான்.

கவுரியம்மை — திருக்கேதாரத்திலே
உமாசேவியார் திருகாமம்

கவுரபுத்திரி — காவிரித்தி.

கவையாக்கை — சுக்கிரீவன் சேனா
விரரிலொருவன்.

கழறிற்றறிவார்த்தாயனார் — அறுபான்
முடிமை காயன்மார்சனிலொருவர்
சேரர்குலத்திலே பெருமக்கோ
தையாரெனத் தோன்றி துணமையி
லேய் துறவுடையராய்த் திருக்கு
வைக்கனதையடைத்த சிவபணி
விடைபெய்தவருகையில், சேரன்
அரசை வெறுத்தத்தபேரணைம
டைய மந்திரிமார்சனெடுகோளின்
மேல் சிவாஞ்ஞைபெற்ற மன்ன
ரானவர். பிறர் கூறியதை அறியும்
வலவம் இறைவனிடம் பெற்ற
மையின் கழறிற் தறிவாரெனும்
பெயரேற்றார். உவர்மண்ணுய
வுடம்பின்குக வொருவனை
எதிர் உரக்கண்டிவந்துள்ளனஞ்செ
ய்த சிவனடியாரென்ற மென்சேரித்
தவர். சிவபிரான் பாணபத்திராக
காகத் திருமுகமெழுதி யனுப்பப்
பெற்றவர். சேரமான் பெருமானா
யனாரெனும் பெயர் கவித்தவர். சுக்
ரபூர்த்தி கையனார் கென்னையி
யர்க்குத் தைக்கஞ்செய்தபேறு
குதிரையூத்த உடல் சென்றவர்.
திருகாரூர் மும்மணிக் கோவை
பொன்னண்ணத்தத்ததி திருக்கை

காசநாணவகா முதலியன பாடியவர். இவர் சேரமான்மகேசனகோவெண்புற நூற்றியில் பாடப்பெற்றவர். இவர் குறையாக அனைப்பிரியதானக இப்பெயர்பெற்றார் இவர்க்குமுன் அரசிபற்றியசேரன் செங்கோற் பெரையன்.

கழந்தைகாணார் — அறபன்மும்மை காயன்மார்களி கொருவர். காடவர் குலத்தவர். அரசரிமை தாங்கியிருக்கையில் மனைவியுடன் திருவாரூர்க்குச்சென்று தரிசனஞ்செய்து வந்தவர்தான், சிவராச்சிக்கு வந்திருந்தமலர்களிலொன்றை அவர் மனைவியா மோத்த குற்றத்திற் காக அவர் மூக்கினைச் செருத்துணையா தரிசிக்கண்டு, கையுருத் தழுண்டிய தென்று அஞ்சாததை வானாற் கண்டித்துச் சிவபதியைடைந்தவர்.

கழாந்தலையார் — சேரமான் குடச் சேகரெடுஞ்சேரலாதனும், சேழன்வேற்பட்டைக்கைப் பெருவந்தன் கின்றியும் போர்க்களத்தின்பொருதுவீழ்ந்திடத்தகனெடுதவ்ருவர் பெருமைகையுடையவர் மனைவியுடன் பந்தையுமனெடுத்துப்பாடியபுகவர். இவரேசேரமான் உயருஞ்சேரலாதனையும் பாடியவர். இருவகோளேனின் முனனோரிலொருவன் இவனாவியுத்தமையின அநகரம் அழகுததது. [புறநா]

கழாந்தம்புனர் — அகஸ்தியர்மாணுக்கன் பன்னிருவரிலொருவர்.

கழாமலம் — சிவாழிப்பதியின் பன்னிரு திருகாமக்களிலொன்று

கலைத்தின்பாடுகள் — தாய்க்குத்து கிளத்தும் பாடுக்குக் கரும்பெ

யுணவாகச் செடுத்த வந்தமை யின்றிப்பெய்சேற்றார் வயவ்வோரியைப் பாடியபுகவருனொருவர். கனவகாய்க்கணனிகார்புடிச்சேரல் - ஒருசேரலாசன். வட்டித்தொகையுனொருவன் பதிற்றுப் பத்தில் கன்காம் பத்தினிததன்மீது பாடியகாப்பியாற்றக் காப்பியனுக்கு எற்பது துறையியமென் ஒருவருகொடுத்ததான் ஆகவதிப்பாகக் கொடுத்தவன். இருபத்தைத்தயாண்டி அரசுத்திருந்தவன்.

கனத்தூர்க்கிழார் — கடைச்சங்கப்புகவருனொருவர். திருவள்ளுவமலைக்குத் தவையிகொடுத்தவர். அக்கவியில் வள்ளுவனுரைவைநிசமயியென்றவர்.

கனரிபாலினர் — தலைச்சங்கப்புகவரியற்றிய கொருநாள். சிவப்பதிவரவுரைபிற் கண்டது.

கனரினமுலையிசர் — திருக்கனரியில் சிவபிரான் திருக்காமம்.

கனவழிநாற்புது — சங்கமருவிவ பதினெண்கீழ்க் கனக்கினிலொன்று. செங்கட்சேழன், சேரமான்மனைக்காவிற்கும்பொருதவைப் சிவநிலிட்டுப்பொழுது தவனைச்சிவநிலிடும்படி சேழனைப் பொய்க்கையார் பாடியது

கனவதி—பாசனென்னு பிருடிக்குப் புகுஞ்செந்தையென்னும் அப்பகரிடம்பிறத்தபுத்திரி. இவனுனைப்பார்க்குகிண்டிசியிததுவிரும்பியதைக்கொடுக்கும் பதிலினிலித்ததையுபுணர்த்த, அதனும் அவசேனையைவிரிப்பஞ்செய்து மனம் பூரித்தவர்.

கன) வந்தமன்புத்திரி. மரீசியின்னை) மனைவி. சிவபதியின் தவன்.

கன்னிக்குத்திரையனார் — ஆரணம்
விடம் பேரன்புடைய புலவர்.
என்னைத்திநென் திண்ணையன்றி
யேறினது. என்னுயிர் பிரியுக்கால
மும் என்னையான் மறக்குக்கா. மு
மாசிப இரண்டிமே உன்னையான்
மறக்குக் காலமான்னப்பாடியபவர்.
கற்பனம் — (1) பாண்டி காட்டி லுனை
தொரு உக்கிரதெய்வம். ஐயனார்சே
னாபதி. மகாகாளனென்க்காந்தகூ
றும். (2) தொண்டைகாட்டிமொவை
கரதகல் வினவியொருகேளான்
பிரபு இவன்பிரதாஸ்தாசி. புலவர்க்
குப் பொன்மாரி பொழிந்தான்.

கற்கர் — ஓரிருடி. மதுகுலத்துதித்து
மதுரையை பாண்ட தசாருடன்
காசிராஜன்மகன் கலாவதியைமனை
ந்து அணையப்புதற் திகைப்பில்லாத
வனென மறத்தவிட, அந் தசாரு
கனுக்குக் திகைப்பு சென்றிதெவர்.

கந்தி — திருமாவின் கடைசியவதா
ரம். கலியுடி. விறுதியில், சம்பளதி
ராமத்தில் திருமால் ஒருபிராமண
ப்பின்னையாய்த் தோன்றித் தகறிய
தருமக்களை கிணப்படுத்தவு மென்
பது துற்றணிபு.

கற்பகவல்லி — திருமலையில் உமா
தேவியாருக்குமழங்குத்திருகாமம்.

கற்பகசேகரர் — (1) திருக்கேக்கு
ளம். (2) திருவங்குத்தி இங்கே
கிண்பிராணுக்குகதங்குத்திருகாமம்

கற்பம் — (1) காலத்தின்பேரெல்லு
(2) கோதாக்கென் ஆரணம் ஒன்
ருவிப கல்புத்திரக்கை. இவை
கேதயத்திரக்கையின் இவைகிச்சுரு
மத்தித் குரியவை யெனக்கூறும்.

கற்பகியம் — சித்பதால் குப்பத்திர
கையனுமென்று.

கற்பகபாண்டியன் — மதகரவில்
குத்தும்பாண்டியனுக்குப்பிந்தாக
புரிந்த எருபதாம் பாண்டியன்.

கணகாமன் — துச்சல கண்டன்
படை வீரரினொருவன்.

கணகசடம் — ஐந்தவர் ஐகணபுயி.
கணகபைபி — பொன்னம்பலம். இது

கிவபெருமானுடைய ஐந்தரடன
சபைகளினொன்று. சிதம்பரத்தி
லுள்ளது. வீராப்புருடனுக்குரிய
இதயஸ்தான மெனப்படும்.

கணகதிதிரன் — அக்கலபுரத்தர
சன் குமாரன். [குண]

கணகதிதிரை — அக்கலகண்டம்பாரி.
கணபதாரை — கர மஞ்சரியின்

தோழி. [சேக] [கொருத்தி
கணகாலை — சேகன் மனைவியரு

கணகவிசைர் — ஆரியமன்னனுயி
பாலகுமாரன் புத்திரர். கண்ணி

வடிவரு சனுமததற் பொருட்டிச்
கிணகொணர்ந்தொகையுஞ்சென்

றக்கரன செகருட்டுகென்கல் கெல்
லப்பட்டி, அகன் கட்டளைப்படி

இவய்க்கிணகயத் தலையித் கம்
தோர் [பாணி]

கணன் — கணமாலையின் சகோதர
ரினொருவன் [சேக]

கணன்முடன் — கிணகத்திரைவரு
கொருவன் - உதிரப் பவிக்குச்

சென்ற வைவருடன பொன் பரி
சனரி நொருவன்.

கணுதல் — தாபர்க்கண புரத்
தேவன் சொல்லியபடி, கணுவின்

பணைப் புலப் படுத்துகதற்குப்
பொன்னகல் கட்டளைக் கவித்து

கற்பாவியத்தியது

கணித்திரன் — (1) பீரஜானம்மகன்
கப்பந்தக்கடி - விவிம்கன்மகன்

டன். இவ்வந்தம்மியர் இவனைக் கொல்ல யாதத்தியரின்றோர் பூதத் தையுண்டொன்ற விடுப்ப, தது இவனைக்கொல்ல வியலாத ஏவி னோகையெனொன்றது. (2) விவிம் சாப்புத்திரன். சாத்தமண்பிதா.

கண்ணியமொழியம்மை — திவ்வெ ண்பாக்கத்திலே உமாதேவியாரு க்கு வழங்குத்திருமாமம்.

கண்மாடபாதன் — இக்கொருவரிச த்து மித்திரசகைப்புத்திரன். தேட் டைப்புத்திரன்சென்றபொது ஒரிசைக தனைக்கொன்ற சென்றமைபின், அங்கத்தகன்றம்பி பழிக்குப் பழி காக்கக்கொதி மித்திர சகைப்புப் பரிசாரகனா யமர்த்திருக்கையில் ஒருவன் கவிட்ட முனிவர் ஆக்க டைத்து அரசன் மானியில் உண்ணுகையில் அக்கவரக்கை கர மாமிசத்தைச் சமைத்துப்படைக்க, முனிவருணர்ந்து கெருண்டு அரசனை அரசர்களுக வெணச்சபிக்க, மித்திரசகை யான் நிரபராதியாய் ருக்கையில் எண்ணச்சபித்ததரு தியன்று எண்சாணம் கையில் சீரேற்ற அவரைச்சபிக்கத்தொடங் குகையில், அவனானையி தடுப்ப அக்கிரைக்காலின் மேல்விட்டுவிட கண்மாடபாதருயினவன். இவ்விய ரீதகண்ணியுணர்ந்த முனிவர் அரசன் விவரத்திற் பண்டைய வழியி னானு கெணர் சாபாதக்கொரு செப்தனர்.

கண்ணப்பிரமையர் — செத்தியில் னையப் பொட்டிட்டுக் கணைக் குலால் தாக்கிச் செவ்வியதங்கா தன். விட்டிக் கையிட்டு அப்பொரு ளைச் செவ்வியபாடிக்குழுமுது செய்

வித்த வீரகைவர்.

கண்ணர் — செங்குட்டியெனுக்கு கண் பர். ஆரிய அரசர். இவர் தொகை யால் தாழ்ந்துவர் [செல்]

கண்ணியாருப்சம் — ஒருதேசம். ருச காபன் புத்திரிகன் தாழ்வுகையும பூப்படைபா கண்ணம் காபு பச யாக்கப்பிக்க, பிருகதத்தன்' அவர் கணபாததை யகற்றி மணம் புரி த்து காழ்த்த இடம்.

கண்ணியாருமரி — மலைகாட்டிலுள்ள குமரியம்மைபின் ஸ்தலம். இக்கு மரி ஸ்தலம் முன்னாழியிற் கட லாற்றொண்ணப்பட்டது. இப்பொ ருதாண்டது பிணைநமைக்கப்பட்ட தது. இது குமரியென்றும் வழங் கும்

கண்ணியுமையம்மை — திருக்கெரு ரில் உமாதேவியாருக்கு வழங்குத் திருமாமம்.

கண்ணியை — இவள நியாமகளுக் தனக்கொண்ட கொண்டு போகப்ப ட்டு இறநிலில் விதர்ப்பனுக்கு மனைவியாக்கப் பட்டவன்.

கா

காகத்தி — காலிரிப்பும் பட்டினம், கைதென்கப்பகனாவ ஒருகாலத்தில் அரசு செய்யப்பட்டது.

காக்கை பாடினிவர் — அரத்தியர் மாணகர்பன்னிருகவினொருவரும், தொல்செப்பியனாரோ மடன்பயின் தவருமாயிப ஒருதமிழ்ப் புலவர். இவரைச் செய்யப்பட்டது காக்கை பாடினியெனு மிகக்கண தாய். இதன் குத்திரக்கனிற் செந்நிலைப் பருக்கைக்காரிதை புனையிற் காண ப்படுகின்றன.

காக்கைபாடினிப்பாச்சென்னையார்—
கூடுகோட்டியிற் சேரலாதனெ
ன்னும் அரசாங்கித பதிற்ப்பத்
தில் ஆறும் பத்தியைப்பாடி, தனி
கவனுக் கென்ற ஒன்பத தலைப்
பெண்ணும், தாறுயிரம் பொன்
கம் பரிசில் பெற்ற அகன் பக்கலி
விரும்பையும் கொண்ட பெண்பா
லார், கச்சென்னையா ரென்பத இவ
ரதியற் பெயர். குறத்தொனையில்,
“திண்டேர் கன்னி காணத்தண்டர்,
பல்லா பவந்த தெய்வீர் நெண்டி,
முழுதடன் வினைத்தவெண்ணெல்
வெஞ்சோ, நெருகலத் தேத்தி
னுஞ் சிறிதென் றேழி, பெருங்
தோ ணெயிழ்த்த செவ்வர்க்கு,விரு
ந்துகரக் கரைந்த காக்கைபெற பரி
யே” என 210 - ம் செய்யுளில்
காக்கை கரைந்தமையைப் பாராட்
டிக்கூறிய அருமைமயக் காக்கை
பாடினியாரெனச் சிறப்புப் பெயர்
வாய்த்தவர்.

காதல் — கடுகோத்திரன் மகன்.

காசி—புண்பகரமான ஸ்பந்தபுரிகளி
லொன்று. இது கங்காநீரத்திலுள்
னது பூர்வம்சமங்கிருத சங்கமிரு
த்தலிடம் இது காசி அனெனா
மிருகநிலை கங்கையிடத் தன்ன
கமயின் வாரானுமென்றஞ் சொ
ல்லப்படும். மணிகண்ணிகை முத
லிய அறுபத்த காங்கு கட்டல்கள்
கங்கைக் குள்ளன. அவற்றன் இது
விக்காநா தாலப கட்டம். அம்
கையார் விசாலாபி. முருகக்கட
வுன் தண்டபாளியென விளக்கு
வர். இரங்கு சிறப்பைக் கூறுகத
காசிகண்டம் காசிகுமியமென்றி
த்க்கொரு புரணத்தம் ஒரு

சிறித கூறுகார்.

காசிகண்டம் — கங்காநீர் புரணத்
தில்லும்பதகண்டக்கனென்கு.
இது தாறுயிரத்தியைப்பாடி யுடை
பத. இரங்குத் தமிழ்க்கவி செய்த
“வன் அநிவீரராமபாண்டியன்.

காசியன் — (1) ஓசிரகுடி. காசிய
முனிவர். மாயைமையப் புணர்ந்த
ஞானநிபகைப் பெற்றவர். (2)
பாம்பு மந்திரத்தில் வல்ல நோரத்
தனை. பரிசுதிதகைப்பாம்புகடி
க்குமென் துணர்ந்த அகனுக்கு
கைத்தியஞ் செய்வச் செவ்வகை
யில், தகைகையே அகனைப் பரி
கையெய்த வேண்டிய திரவியம்
கொடுத்த அங்குச் செவ்வகைட்
டாது தகைதனுப்பப் பட்டகை.
(3) சிற்பதவாசிரியரு ணொருகன்
(4) புத்தகெய்வப் பதிப்பரு ணொ
ருகன்.

காசியன்—(1) சேனசித்த புத்திரன்
(2) ஆயுளின் பெணத்திரான கடு
கிரன் புத்திரன்.

காசியரண்ணியேகைவர் — திரு
இரும் பூனியில் கெயிரானுரு
கழங்குத்திருகாமம்.

காசிகையன் — காசியின் பிரபாகன்
கனை விளக்குகதோரணக்கூறு
தமிழில் மீகாட்டு சத்தாய்ப்பின்
யார் கவிப்படுத்தப்பட்டத.

காசிராஜன் — அம்பிகை அம்பாவி
கை அம்பை வெண்ணுமாதகற்ப
பெற்றகன்.

காஞ்சனபுரம் — வித்தியநாத காகன்
ஞானொகை, காஞ்சனனும் காவ
கையகையும் இக்ககைத்தகை, இது
விஞ்சைய கைமெய்தம் பெயர்
பெறம். [கவி]

காஞ்சனமாலை — மலயத்துவணபான் டியன் மனைவி. இவளே மூற்பிறப் பில் விச்சாகுதியெனும் கந்தர்வ மம்சையாய்த் தவங்கிடந்து உமா தேவியைப் புத்திரியாகப்பெற வாமேற்றவன்.

காஞ்சனன் — (1) புருரவன் பெண ற்திராண அமலகவின் பெணத்தி ரான். (2) காஞ்சனபுரத்தரசன். உல கவறவியில் உதயகுமாரனுக் கஞ்சிக் காயசண்டிகையின் வடிவெய்திய மணிமேகலைபை அல்லுதய குமான் சொடர்ந்தது கண்டு, காயசண்டி கையின் சோரகையகனென லீன ற்து அவனைக் கொன்றவன் [மணி.]

காஞ்சிபுரம் — தொண்டை நாட்டி லுள்ள ஒரு புண்ணியஸ்தலம். ஒரு காலத்தில் சோழராஜ தானியாக லுமிருந்தது. வகாம்பரநாத ரென் னுஞ் சிவபெருமானும் காமாசுரிய ம்மையார் என்னுமீ உமாதேவியா ரும், ருதராஜர் என்னும் திருமா லுங் சோயில் கொண்டுனர். இது னுற்றெட்டுத் திருப்பதிகளி லொ ண்டு. திருப்பாடகம் திருணரகம் திருவெஃகை என்னுந் திருப்பதிக ளும் அக்கேயுண்டு. அகேக சிவா லயங்களும் அகேக விஷ்ணுவால ஸங்க்ஷுந் ஸரம்பியலிடம். பரிமே லழகரும், கச்சிவப்ப சிவாசாரிய ரும் பிறந்தலிடம். சங்கராசாரியர் ர்மாதாஜாச்சாரியர் முதலிய மதவா திகள் வித்தியாகாதம்புரித்தலிடம்.

இதில் முக்காலச் செப்புகளை யும் தெரிவிக்கும் கத்திர்பாவைத் தெய்வமும், துணையுண்டிள்ளி பெண்பான் கட்டியபுத்தாஸைமும் தென்மேற்கு மூலையில் தன்மதவ

னமெனுஞ் சோலைபும் இருத்தன. மணிமேகலை பலகாரந்தல்வியிருத் த பன்க்கும் அன்னமணித்து ஆறகண வடிவன் பால் தருமங்கேட்டு நண்டு மரித்தனனெனமணிமேகலை உறும். காஞ்சிசோமபாறுபார் — வைணவ சிங்காசனாதிபதிகள் எழுபத்துகால் வரு செருவர்.

காட்டக்கோட்டையர் — ஆய்ருவத் துதித்த ஒருவீரகைவர். தாம்மேய் த்தவந்த ஆட்டின் காணத்தைக்கு வித்த வேதிகையாக்கி அதன்மேல் சிவலிங்கத்தை வைத்துத்தாம்மேய் க்கும் ஆட்டின் பாலை அபிபேகித்து வர, அதுகண்ட அவப்பிதா பாத்ருட த்தை யுதைக்க அருகிருந்த கோட ரியால் அவர்சொத்தைத் துண்டித்து முத்தியடைந்தவர்.

காண்டவம் — இத்திரன்வனம். இது அக்கினிகனிராயாக அர்ச்சகனாற் கொடுக்கப்பட்டது.

காண்டிக்கியல் — தீயிவயிசத் துதி த்த தர்மத்துவசன். றுணகராஜன் பெணத்திரன். இவன் பிதா மிதத் துவசன். தன் சிறிய தந்தையின் மகனான கேசித்துவசனோடு மூ ணிவனஞ் சென்றவன்.

காண்டபம் — அர்ச்சகனன்வில். இது அக்கினி தேவனுல் கொடுக்கப் பட்டது.

காதத்திரம் — வாகுசியாற் செய்யப் பட்ட வடமொழி விலக்கணத்துல்.

காதம்பரி — ஒருவடமொழிகூடகம். கந்தர்வ கன்னிகையாகிய காதம்ப ரியை உச்சயினி கரைத்தாசனாசிய சத்திராபீடன் மணம்புரித்தசரிதம் இதில் விரித் தக் கூறப்பட்டனது இது பூர்வகாதம்பரி உத்தர காதம்

பரியென் திருகளைப்பெம். அவர்
துட் ழுக்காதம்பரி பாணவியா
னும் உத்தராதம்பரி அவர் புதல்
வாறுஞ் செயப்பட்டனவெனச்
சொல்லுகிறார்கள். இது பன்னிரா
யரம் சொத்தம்மொழிபடவது.

காதி — ருசாம்பன் மகன். விசுவாமி
த்திரான்பிதா. மகோதயகரத்தாசன்
காத்தியாயனன் — (1) பாணினிவிபா
காணத்திற்கு வார்த்திஞ் செய்த
வர். காருசியென்றும் பெயருடை
யவர். (2) யாஞ்ஞவல்பிய முனிவர்.
ஒருயிருதி தூலாசிரியர் (3) புத்த
சிஷ்யர் பதின்குறி லொருவர்

காத்தியாயனி — (1) உமாதேவி. (2)
தூர்க்கை. [யரிவொருத்தி.]
காத்தருவத்தனை — சேவகன் மனைவி
காத்தருவர் — பதினெண் தேவஜாதி
யரிவொருசாரார்.

காத்தன் — அகத்தியமுனிவர் பால் மிக்
கப்பதி புடைய கொரு சோழன்
இவன் வேண்டு கோளுக் கிணங்
கியே அவர் மெண்டலத்தி லிருந்த
கீரை கதிகடிவாகப் பெருக்கெ
ய்து சோழநாட்டை கீர்வனமுன்ன
நாடாக்கினார். பாகுமார் போர்செ
ய்ய வத்தபொழுது கன்னி [தூர்க்
கை] யின் கட்டையால் அவர்
மூண் செல்லாது வேந்துருக்கொ
ண்டு மறைத்து வதித்தவன். காத்த
ன் காத்தமன்னவ னெனவும்பெ
ய்ப்பெற்றவன்.

காத்தாரன் — (1) ஒருதேசம். ஆரியா
வத்தத்திற்கு மேற்கே யுள்ளது.
காத்தாரன் அரகபுரித்தது. (2)
ஒருபன்.

காத்தாரன் — யயாதிமாயினன். இவன்
பாப்பகாபினன் குதிரை வேற்றத்

தில் சமத்தர்.

காத்தாரி — திருதாட்டிரான் மனைவி
காத்தார எட்டாசனான சபலன்
புத்திரி. கணவன் குருடனாகின்
தானும் கண்ணாக் கட்டிக் கொண
டிருத்த பதிவிரைத். தன்மக்கள்
தூற்றுவிசைக்கொல்லித்தந்தகைக்
கண்ணனை, ஆகாதிப்பிணமாகவும்
வேகாப் பிணமாகவும் பேசுக்கப்பி
த்தவன்.

காத்திமதியம்மை — (1) திருகெல்
வேலி (2) திருமுக்கீச்சரம் இத்த
தலங்களில் உமாதேவி யாருக்கு
வழங்குத் திருமாமம். (3) பவனவே
கன் மனைவி. (4) இராமாதுஜாசாரி
யர்தாய்.

காத்தினி — வபற்கன் மனைவி. அக்
குருணைப்பெற்றவன்.

காபாலி — (1) சிவன் (2) காத்தா
ருத்திரரி லொருவர்.

காபாலிகம் — பாசுபதம் மாவிரதம்
காபாலிகமெனும் அநிமார்க்கமுன்
றனுளோன்று. இது பாசுபததிந்
பினைபெயற்றன்னலைக் கைக்கொ
ண்டொழுஞ் தறவினை வற்புறத்
தும். இம்மதத்திற்குக் காசுபுருத்
திரர் கடவுள். இது செங்கோலத்
திற்கு முன்னரே மறைத்தது.

காபிள காலபுயம் — சிற்பதால்சன்
முப்பத்திராண்டனு னொன்று.

காபிலம் — சபிலாந் செய்யப்பட்ட
தொருமதம். இத்தரு ஆதாரம் கா
பிலருத்திரமேயாம்.

காப்பியக்குடி — சோழிக்குடிக் கட
புறத்தினுள்ள தேருர். தேவத்தி
யின் கணவனான காத்தன் வளாத்த
விடம் [சிவம்]

காப்பியாந்நுக் காப்பியனார் — கவுன்

காய்க்கண்ணி கார்முடிச் சேரலெ
ன்னும் அரசன்மீது பதிற்றுப்பத்
தில், நான்காம்பத்தினைப்பாடி காற்
பதுகையும் பொன்னும் அவனரசிற்
பாதி பாகமும் பரிசில் கொண்டவர்
காமதனமூர்த்தி — செலுத்தத்தகன்
அறுபத்து காண்கணு கொண்டு.
தக்காயணி பர்வதராஜ குமாரியா
யகதரித் திருக்கையில், சிவபிரான்
பிரம் புத்திரருக்குத் தத்துவோப
தேசஞ் செய்து கொண்டிருப்ப,
ஞானதியர் தூணார் சகியாத தே
வர்கள் தூண்டு கோளால் மலர்க்
கண்ணொடுத்த மன்மதனை யெரித்
தருளிய மூர்த்தி.

காமதேனு — இச்சித்த பொருள்களை
யெல்லாக் கொடுக்க வல்ல தெய்
வப்பக, கட்டியத்தியிலுதித்தது.கா
பியென்றும் பெயர் பெறும்.

காமத்தகம் — இராஜதர்மத்தையுணர்
த்துமொரு தூல்.

காமபாலன் — பலராமன்.

காமயோனிமண்டலம் — மகனித்திப
த்திலுள்ள திரிபுர பைரவிபீடத்
திற்கொரு பரியாயகாமம். இது
அறுபத்து நான்கு சத்தி பீடங்
களிலொன்று.

காமவல்லி — கற்பக விருகத்திற்
பட்டின் தோருகொடி.

காமன் — (1) மன்மதன் (2) பிரகா
பதிபடைவீரரிலொருவன் [ஞா]

காமாகுதியம்மை — (1) காஞ்சிபுரம்
(2) திருஅருகதற்காவதம் இத்தல
ங்களில் உமாதேவியார் திருநாமம்.

காமரி — சிவன். காமதன மூர்த்தி
யிந்நான்கு.

காமிகம் — இருபத்தெட்டுச் சிவாகம
ங்களிலொன்று. இதிலே சிவதத்

துவங்கள் கண்குவினக்கப் பட்டேன
இது சிவபெருமானுடைய திருவ
டியும் மூன்று உபபேதங்களும்ப்
பார்த்தக்கிரத்தமுடாகவினக்குவது
காமிகம் — பாண்டவர்கள் ஆரணிய
வாசத்தில் வசித்திருந்த ஒருவனம்.
இது குருஜாங் கலத்தைச் சார்ந்
துள்ளது.

காமினி — ஆகாசகாமினியெனுமொ
ருவித்தை [சிவக]

காமுகன் — பிரசாபதி [படை
வீரரிலொருவன். [ஞா]

காமபன்னத்தாணி — திருப்பத்தண
நல்லூரில் உமாதேவியார்திருநாமம்.

காம்பிவியம் — துருபதன் தேசம்.
பாஞ்சாலத்தின் ஒருகூறு.

காம்பிவியன் — பர்மியாகவன்மகன்.

காம்போஜம் — பரதகண்டத்தினையு
திசையிலுள்ளதேசம்.

காயக்கரை — ஒருகதி. பிரமதரும
னைப்பெயரிய ஒருபெணத்தமு
னியன் இத்தன்கரையில்வதித்துதவ
ஞ்செய்தனன். அத்திபதியெனுமா
சன் இடையமெனுநகர நீங்கி அவ
ந்திக்குச் செல்லும்பொழுதுதனது
சேனையுடன் இதனருகி லுள்ள
சோலையிலிறங்கினன் [மணி]

காயசண்டிகை — காஞ்சனனெனும்
வித்தியாதரன்மனைவி. இவன்காஞ்ச
னனோடு பொதியமலையின் வளங்க
ளைக் காணச்சென்று, உண்டவர்
பசியைப் பன்னிரண்டாண்டுகற்
றும் ஒருநாவற்களியைக் காலாற்
செடைத்து, அதனை புண்ணக்கருதி
வந்த பட்டினிகோண்பியாகிய விரு
ச்சிமுனிகன் சாபத்தால் பண்ணீரா
ண்டு யானைத்தியெனும் பெரும்பசி
வேயால் வருத்தி, மகனிமேகலை

கொடுத்த உணவாக அப்பெழுந்த
வெழியப் பெற்றுத் தனதுகொஞ்
செவ்வழியில், வித்த மலையினப்
பாதுகாக்கும் வித்தாடினைசைய
யாலிழுக்க அவன்வயிற்றிற்சென்று
அடங்கினவன்.

காயத்திரிபீடம் — சத்திரிபீடங்கள்
அறுபத்தாண்டுகளானது. இது
புஷ்கரத்திலுள்ளது.

காயாரோகணைகவர் — திருகாவை
க்காரோணத்திலே சிகப்பிரானுக்கு
வழங்குந்திருகாமம்.

காயினெழுதி — இகனுக்கு உச்சிர
பாண்டியனென்றும் காமாந்தரம்.
தலைச்சங்கத் தாயித்தத் தமிழாச
யத்தமுதற்பாண்டியன். இகனுக்கு
இராசுதானி குமரிவாற்றி னாகுகே
தலைச்சங்கமிருத்த கடல்கொண்
ப்பட்ட தென்மதுரை.

காணம் — சிவாமய்க்கன் இருபத்
தெட்டனுளொன்று. இத்சிகப்பிரா
னது கெண்டைக்கோலும் ஏழுஉப
பேதங்களும் கோடி கிரத்தமுமாக
வுள்ளது.

காரி — கடைபெழு வள்ளல்களி
லொருவன். பழைய னுரிவிருத்த
குறியெண்ணன். ஓனவையாராலும்
கபிலராலும்புகழப் பெற்றவன் இர
வங்கு காட்டைக் கொடுத்தவன்.
மலையமா நென்றும் பெயரேற்ற
வன். இவன் குதிரையின் பெயர்
காரி. திருமுடிக்காரிபிற் காண்க.

காரிமீறல் — பல்வாகசாலை முதுகுடு
யிப் பெயர்கமுதியைப் பாடியபுல
வர் [புறநா]

காரிசையார் — அதுபான்றும்மை
சையன்மாரிலொருவர். தமிழ்காட்டு
சூகெத்தமுதிலும் பெருங்கவலி

மான். திருக்கடலூரிலுதித்தவர். தம்
பெயர்வியத்திய கோணங்காகத்
தமிழ்மன்னரளித்தபொருளைக்கொ
ண்டு சிவையத திருப்பணிகன்
செய்த முத்திரெற்றவர்.

காரிடாறு — கொடுக்கின்றியெனுமா
சன் பெயரிலுமிதத இடம்.

காரியாற்றத்தஞ்செய்கெடுக்கின்றி —
உதையுரிவிருத்த சோழபாட்டணா
யினன். சோழன் கலக்கின்றிக்குப்
பகைவன். கொடுக்கின்றியென்றஞ்
சொல்லப்படுகின். கோலுக்கிரா
த்பாடப்பெற்றவன்.

காருடம் — விஷ்ணு புராணக்காரி
லொன்று. கருடோற்பல முதலிய
சரிதைகளைவிளக்கிக் கடும் ஆறு
யிரக்கிரத்தங்களை யுடையது.

காருண்ணியபாண்டியன் — மதரை
யையாண்ட எழுபத் தொன்றும்
பாண்டியன். கற்பூரபாண்டியனுக்
குப் பிச்சிரசெய்தவன்.

காரைக்காலம் மையார் — அதுபான்
மும்மை சையன்மார்களிலொருவர்.
காரைக்காலில் தனத்தென்னும்
வைசிய னுக்குப் புதல்வியதாய்ப்
புனிதவதென்றதித்தது. பரமதத்த
னென்பாமைமனத்த இல்லறமேற்
கொண் டொழுதுகையில், அவர்
கணவரிடம் கொடுக்கெய்தி ஒரு
வர்கொடுத்த மான்களியிரண்டில்,
ஒன்றனைச் சிவையையா கொடுக்க
குக் கொடுத்த விட்டு, ஒன்றைக்
கணவனுக்குக் கொடுக்க, அம்மான்
செறி திக்களியா பிருத்தமையின்
மற்றொன்றனையுக்கேட்ட, அம்மை
யார் சிவபெருமானைத் தியானித்து
முன்பு அது வைத்தவிடத்திற்
கையிட்டிப்பார்க்க ஒன்றிருப்பது.

நீரூக் கணையுளிடங்கொடுத்த நிழல்
 க்தருதச்சொல்லு, பாமதத்தன் அன்
 னுத்தாயின் அங்விதைய ன்ருனால்
 தேற்றெரு கனியும் பெற்றத்தருக
 வெண், அம்மைடார் அங்நனைமே
 கொடுப்பப் பாமதத்தன் இவர்பால்
 அச்சம்சொண்டு, அகரோடுஉடனு
 னைதற்க்குறி வேற்றத் தேயஞ்செ
 ன்று கேரோர்பெண்ணை மணந்து
 அவன்பால் பிறத்த பெண் மகவுக்
 குப் புனிதவதி யென்றே காம
 கரணஞ்செய்த வாழ்த்து வருவா
 னாயினன். அந்நினைவறித்த புனித
 வதியார் தம்மினத்தவரோடு ஆங்க
 டைய, பாமதத்தன் மனைவியையும்
 புத்திரியையும் உடன்கொண்டொண்
 டெதிரவந்து கமஸ்கரிக்க, புனித
 வதியார் உணக்காகச் சுமந்த இத்
 தேதம் இனியேன்கெதென்று வன்
 துடலை புதற, மாயிசங்கன் கழித்து
 னற்புடம்பாய்ப் பேயில் வடிவென்றுத்
 திருக்கையால் கிரிக்குச் தலையால்
 கடத்துசென்று தரிசித்து, இறைவ
 னருளால் திரு ஆலங்காட்டில் வரு
 த்தருளி யிருக்கின்றனர். இவரால்
 இயற்றப்பட்டவை: திருவாலங்கா
 ட்டி மூத்த திருப்பதிகங்கள் இர
 ண்டு. அற்புதத் திருவந்தாதி. இர
 ட்டினையுணர்ந்தோ.

நாடாத்திருநாதர் — திருநெறிக்கா
 னைக்காட்டிலே சிகப்பிரானுக்கு வழ
 ன்குத்திருநாமம்.

நீரூக்கியன் — சிளிபுத்திரன், பாஷ
 கலன் சிஷ்யன். ருக்கேவதத்தில்
 மிக்க சாமர்த்தியன். சாளுவனிலு
 னைப்பார்த்து சுயஞ்சுகை வெணவீளி
 க்க, யாதவர்கள் சிரித் தமையின்
 கெருஞ்சி, வேகபஸ்மம்புசித்தப்

பன்னிரண்டு கவித்தலம் புரித்த
 காலகணிப்பெற்றவன்.

கார்த்தோடாழ்வாரி — வடாநாஸிய
 மெனும் திருவாலங்காட்டில் தவஞ்
 செய்த கடனதரிசனம் பெற்றன்ன
 ஒருபெருத்தவரி.

கார்த்தோடான் — காரிபன் மனைவி
 யர் பதின்மூவரில் கத்தருவிடம்
 பிறந்த காகர்தனி லொருவன். காச
 கிதம்பி. சதானதிசையிலுள்ள மா
 காகன்.

கார்த்த வீரீயாச்சனன்—ஷட்சச்சிர
 கர்த்திகளி லொருவன். கிருதவீரி
 யன் புத்திரானுவின் இது தத்தி
 தாத்த காமம். ஹைநாமபரிணன்.
 இவன் பதினாறாம யாகக்கன் செ
 ய்த இமயமலை காட்டைச் செவ்
 வைபா யாக செலுத்தியவன். ஜம
 தக்கினி முனிவரைக் கொன்றவன்.
 பின்னர், அப்பழிகாங்கக் கருதிய
 பாசராமராத் கொல்லப்பட்டவன்.

கார்த்தியேயன் — கிருத்திகை புத்திர
 ன். முருகக்கடவுள்.

கார்த்திகை — (1) வார்த்திகை மென்
 னும் வேதியன் மனைவி. தகதினா
 மூர்த்தி யென்பவனைப் பெற்றவன்
 [சிவப்] (2) ஒருகடித்திரம்.

கார்த்தாபத — சங்குமருவிப்பதினெ
 ல்நீழக் கணக்கினுனொன்று. கார்த்
 பத வெண்பாக்களாலாவது. மத
 ரைக் கண்ணம் கடத்தனா ரியற்றி
 யது.

காலகணிகள் — செத்திரகுப்தன். இவ
 னை யமனது கணிக்கென்பர்.

காலகவி — விரோசனன் மகன் - புலி
 க்குச்சொநாதன். துலாபாபுசுமடி
 விலே தானகருதவியாய்விஷயினா
 மாமாய் ரேவணியின் குழைத்து

அங்குள்ள நிகழ்ச்சிக்குள் குரோ
தத்தை ஆண்டாக்குவதில், சங்க
கன்னனென்னும் பூதம் ஒருபிராம
ணனிடத்தில் ஆவேசித்து, இவ்
விடயத்தைக் கிருஷ்ண பலராமர்க்
குறிவிதக, அவர்கள் ஆம்மரத்தைக்
முலஞ்செய்த கோபாலர்களை யுங்
கோக்களையுங் காத்தருளினர்.

காலகவுடிகள் — காகியிலிருந்த ஒரு
வேதியன். அரிச்சந்திர னுடைய
மனைவியை விலக்குக் கொள்ளும்
படி, கலிபகவான் விக்ரமசித்திரர்
அதமதியால் கிரகலினை பெற்றவர
தலின், அவரேவரால் இவ்வேதிய
னுக்க காகியிற் றோற்றியிருந்தவர்
காலகவுட்சேயன் — கோமதரிசியெ

னுங் கோதலாட்டாசன் மத்திரி
காலகார்முகன் — அரக்கன் சமாலி
புத்திரன்

காலகாலன் — கெழுநாட்டி லிருந்த
மிருகன்டு புத்திரான மாரக்கண
டேய முனிவரை உயிர்கவரவந்த
இயமனையுந்தத்த வீத்ததி மாரக்
கண்டேயரைக் கிரஞ்சிவி யாக்கி,
உலகபாற் தாக்கமுடியாத பூமி
தேவியின் வேண்டுகோளால் இய
மனைபெறுப்பிய கெழுந்ததி.

காலகடம் — (1) பாசநப் பேரில்
கோணகந்தகிவதிடம். (2) விஷம்

காலகேயர் — இராகசர். காகியபரு
க்குக் காலகெயன்பாளிடம் பிறத்த
வர்கள். மிகக்கொடியராதலின்கு
வராக் கருத்திய தேவர்கள் அதந்
தியமுடிகவரவேண்டி, அவர்கு
கருதாத விடமான சமுத்திரத்தை
கீர்த்திப்பானஞ்செய்தனர். அதன்
பின் அச்சகனனால் சங்ககிரகப்பட்
டார்கள்.

காலஞ்சரம் — கவேதனுக்காகக் கால
னையக்கிறத்தியவிடம். கிரு
கெய்காடு.

காலகோபன் — இரணியாசனம்
காலகோபி — (1) ஒருநாளைக் - தாக்க
புத்தத்தில் திருமாவாற் கொல்லப்
பட்டவன். (2) இராவணனுக்குமா
தலன். (3) விருத்தையின் பிதா.

காலபரவன் — காகியிலுள்ள பர
கமூர்த்தி. அக்கரம் இவர்கட்டின
க்கடக்கியது

காலயவன் — காரதர் குழ்ச்சியால்
இவன் மதராபுரிமேற் படைபெ
தது வருகைத முன்னரே யுணர்ந்த
கண்ணை, விசுவகர்மனாந்தலிலே
யோர் பட்டண கீர்மண்ணு
செய்து அங்கே எல்லோரையும் போக்கி
விட்டு, தாமோருகரே நிராயுதராக
இவன்முகர்க்கண்டியின்புருடா
அஞ்சினவன் போல முகஞ்சு
தயின்ற கீகாண்டிருந்த ருக்க
னுள்ளே செல்ல, இவனுப்பிச்செ
ன்ற னாயின்றகொண்டிருந்தி
ருக
ருத்தினக் கண்ணென்றதைப்ப,
அவன் கிறித்தப்பர்க்கு முகஞ்சு
தன பெற்றிருந்த காமகெய்யால்
பன்மமானவன்.

காலகுபி — அபிசந்தனன் இத்திரபட்
டத்தை விழைந்து செயற்பா
தை இத்திரன் பிரார்த்தனைபாற்
கெதவத்த ஓராக்கன்.

காலகேயன் — கெழுநாட் தலிலு
கொருவன். காலகவுடன் உதிரம்
பலித்தக் கொண்டவன்.

காலன் — கலன்.

கால } காலகோபர்களுக்கும் தான
கால } கன் புத்திரி. கெய்யகம
கி. காலகோபர்களைப் பெற்றவன்

காலநகல்—அதுபெய்ததின். சபா
கலன்மகன்.

காலந்தகமூர்தி—அறபத்துகாண்டு
கிவமூர்த்தங்கனி லொன்று. கால
காலனிந்தகான்.

காலந்தகன்—காலந்தகமூர்த்தி
காலேசுவரர் — திருஅகேசுதங்காலத
த்திற் கிவபெருமான் திருகாமம்.

காவட்டனார் — அத்துவக்கோணப்பா
டிய புலவருனொருவர். [புரகா]
காவற்பெண்டு — ஸல்லிசைப்புலமை
மெல்லியலுருனொருவர்.

காவியன் — கவிபுத்திரன். சுக்கிரன்.

காவிரி — ஒருபுண்ணியநதி. இதுஅக
த்திய முனிவர் கமண்டலத்தைக்
கவோரீரீரீயில் விசாயகராதகவீழ்த்
தாற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இக்கதி
யின்வளத்தினாலே சோழநாடு புன
னாடுமெனப் படும் இக்கதியின் இரு
கரையோரங்களிலும் எண்ணிறந்த
சொல்லியகளுள். 14

இராஜ ரூபியும் யோகிகளிற்சிற
த்தலுமாயிய கவோமுனிவர் பிரம
தேவரைக் குறித்த அருந்தவஞ்செ
ய்த அகாரஞகால் லிஷ்டணுமாயை
யைத் தம்புத்திரியாக அடைத்து
முத்திபெற்றன ரென்றும், பின்னர்
அக்கண்ணி பிரமதேவர் கட்டளைப்
படிக்காத்திரியாகப் பிராவதெதக்
கவோகண்ணிகாவிரி யெனப் பெய
ரேற்றன என்தும் ஆக்கியேயபுரா
ணம் - இரண்டாம்பாகம்- காலேரி
மகத்திரம் 23ம் அத்தியாயக்கூறும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்
ணார் — கடைச்சங்கப் புலவரி
லொருவர். வணிகரூபத்துதித்தவர்.
இவராத் பாடப்பெற்றோர். இவ
த்தினைப் பன்னித்தஞ்சிய என்யுள்

றன், சோழன் குரப்பன்னித் தஞ்
சிய பெருத்திரு மாகனவன், பாண்
டியன் வெள்ளியம்பலத்தத் தஞ்
சிய பெருவழுதி, பிட்டம் கொந்
றன் முதலியோர். திருவள்ளுகமா
லையிலும் இவர் கலியொன்றுண்டு.
காவிரிப்பூம்பட்டினம் — சோழமண்
டலத்தில் மேக்கடற்சுரையிற் காவி
ரிசங்கம் மாருத் துறைக் கருகே
சோழநாடுருடைய பழைய இராஜ
தானி, தென்னாடிவிருத்த பிரபல
கரங்கனெல்லா வற்றினுஞ் சிறத்
தது. அக்கே கதிகோர்க்கும் மண்
னர்க்கும் பல்வகையாற் பயன்படும்
வெள்ளிடைமன்றம் இவஞ்செ மன்
றம் கெடுக்கண்மன்றம் பூதசுதக்
கம் பாவைமன்றமெனும் ஐந்துமன்
றங்கள் வேறெவ்ஞயின்றி யிச்சுக்
க்கே சிறப்பாயுள்ளன. [சிலப்] இவ
ற்றின் விவரங்கள் அங்கவற்றின்
சிறப்புவரிகளிற் கண்டு கொள்க.

இக்கரம் தொழிலாளர் காரும்
மருவூர்ப்பாக்கமும், பிரபுக்கள் வசி
க்கும் பட்டினப்பாக்கமென இரு
பகுதியுடையது. எண்ணிறந்த சிற
த்தபுலவர்களும், கல்வி சென்றிகொ
டைமுதலிய வற்றிற் சிறந்த பல
அரசர்களும், பட்டினத்துப் பிள்ளை
யாரையொத்த உண்மைத்தறவிக
ளும் தோற்றிய கரம்.

இங்கு இத்திரனால் நீருமிக்கப்
பட்ட எழாக்குகளைபுடைய புத்தா
லையுண்டு. இக்கரத்தின் பழைய
பெயர்சம்பாபுதி. இதுகாசத்தியென்
றும், புராசென்றும், இசந்துறை
பொன்னித்தறை பென்றும் பெய
ருறும்.

காவிரிவாயில் — காவிரித் துறையில்

திருமுகத்தாற் கழிவின்ற வாயில்.
இதுகாவிரிப்பூம்பட்டினத்தன்னது
காவிரி — காவிரியிற்காண்க.

காழி—கோழி. காழியெனும்மாராகம்
பூத்தமையின் இப்பெயருற்றது.

காணத்தி—பஞ்சபூத ஸ்தலங்களிலொ

ன்று. இதுவாயுத்தலம். ஈண்டுச் சிவா
லயத்தன்னதீபம் ஏக்காலும் அரைச
த்துகொண் டிருத்தலே அதற்கறி
குறியென முதியோர் சிலர் கூறு
வர். இது கண்ணப்பநாயனார் முத்
தியடைத்தல்தலம். ஈண்டுச்சிலந்தி
முத்தியடையப் பெற்றதும் பாம்
பும் யானையும் சிவார்ச்சனை விடய
மாக ஒன்றோடொன்று பொருது
முத்தியடையப் பெற்றதாமாதலின்,
[சீ + காணம் + அந்தி] கோணத்தி
என இத்தலத்திற்குப்பெயராயது.

காணத்தியப்பன் — தொண்டைமண்
டலத்த வல்லமென்னுகரில் வள
க்கிய ஒருவேளாண்பிரபு. ஒருபுல
வன் தன்மேற் பிரபந்த மொன்று
பாடி ஒருகறவைப்பக வேண்டிமெ
னக்கேட்க, ஒவ்வொரு செய்யுட்
கொவ்வொருகறவையும், ஒவ்வொ
ருகறவைக்கும் மேய்ப்போன் கற
ப்போன் பால் காய்ச்சுவோ ன்ன
மும்மூன்றாட்டினும் வழங்கி அவர்
கள் போலுணக்குவேண்டிய கிர
வியமுமுதலிப்பொன்மாரி பொழி
த்தனுப்பியவன்.

காணத்திகர் — கோணத்தியில் சிவபெ
ருமானுக்கு வழங்குந் திருநாமம்.
தேவியார் ஞானப்பூங்கோதை.

காணநாடு—சுப்தமேகங்களுனொன்று,
இது கண்மாரி பொழியது.

காளமேகப்புலவர்- திருவாங்கத்திலே
மடைப்பயிற் தெய்வில் செய்து

வந்த ஒரு வைணவப் பிராமணர்.
திருவாணக்காவிலிருந்த மோகனா
க்கியென்னுக் தாசியிடம் நட்புற்
றிருந்தவர். இம்புகேச்சு ராஜ்யத்
தில் மார்கழிமாச உற்சவத்தில்திரு
வெம்பாவை கூறிய மோகனாக்கி
“என்றோக்கை நின்னன்பால்லா
தார் தோன்சோற்க” எனும் திருப்
பாகாரத்தைக் கூறுகையில், பிறர்
அவன் வைணவனோடு உடனவியைச்
சுக் கருதிகளைப்ப, மோகனாக்கி
காதுற்று, அன்றிரவு இவர் கழக்
கப்படி வீட்டிற்குவாக் கதவுதிற
வானாகி நீ வைணவனாக விருத்தல்
எனக்குச் சம்மதமில்லை. இவ்வெண்
டாமெனமறுப்ப, வைணவர் திரு
மண்காப்பு முதலியவத்தையழித்து
விட்டு, சம்ஸ்காராதிகன் செய்து
கொண்டி சிவசின்னமணித்த, கொ
டியவைணவர்த் துவேஷியாய்மோக
னாக்கியிடம் பிரியா கன்புகொண்
டிருக்கையில், ஒருநாள் சிவனாயத்
தில் தவன் கடித்துக் கொண்டிரு
ந்தபொழுது ஆலயத்தோரிடத்தில்
கயின்றவிட, கோமானம்மையின்
கடன முடித்தவுடன் மோகனாக்கி
லீட்டுக்குப் போய்விட்டான். இஃ
திங்ஙனமாக : அன்னுரிசொருவன்
ஆகவியாகக் கூறி அவன் உ
சவரிகூட யுபாசித்துவா, அன்று
அம்மைமார் ஒரினம்பருவப் பெண்
ருகித்தன்வாய்த்தம்பலத்தீர அவன்
வாயிலுமிழ்செல்ல, அவன் நித்
திரை கடித்தாலும் லாரோ பெண்
னென்னுந் கருத்தாலும் மறச்ச,
அம்மைமார் இவ்வேதிமன் வாயில்
உழியவாய், மோகனாக்கி நியன்று
கருதி அவனுக்குக் கோபமுண்டானது

மென்று தலிக்காமல் ஏற்றுக்கொண்டனர். உடனே தேவியார் காசி தந்து காளமேகம் போலக் கவிமாரி சொரிகவென ஆசீர்வதிக்கப் பெற்றவர்.

வைணவகண்டனமானசெய்யுள்கள் எண்ணிறந்தன பாடி வருதலின், மறை பெய்யுள் தறவாயில் கண்ணபுர்திருமால் கோயிலினுட் செல்லக் கண்டவைணவர் தாளிட்டிவிட்டுத் திருமால்பாடின திருக்கதவத் திறப்போமென, “கண்ணபுரமாவே கடவுளிலும் நீயதிகம்” எனக்கூறியவுடனே கதவைத்திறத்தலினை, வெளியேகூத்து “உன்னிலுமோ யானதிகம் ஒன்றுகேள் - மூன்னமே, உன்பிறப்போ பந்தா முயர்வெனுக கொன்று மில்லை. யென்பிறப்பென் னைதொலையாதே.” எனப்பாடி முடித்தவர்.

சிலகாலம் திருகாணைக் காலினிலிருந்து; பின்னர், மோகனாம்பியோடு தென்னாடுமுழுவதும் யாத்திரை சென்றவர். இரட்டைப்புலவர்திரு சுலர்த்தலத்தில் “காணைநிலை னஞ்சிருக்கு கற்சாபக கற்சாபம்” என்று வழிப்போக, ததுவண்ணை—பாணத்தான் மண்டிற்றபாணமே—’ என அதன்விழைமுதித்திசைல்ல, மறுகான் இரட்டையர் இதுகாளமேகப் புலவராலெழுதப்பட்டதைத் துணர்ந்து கொண்டு, “தானுவே, சோரார்மேவுஞ்சுவனே நீயெப்படியோ, கோரார்மேயமரித்தகே” எனமுடித்தவர்.

காணைக்காலின் தெய்வபுறத்துள்ள திருமலை கயவன் சமணர்களுக்காய் யடைபச்சென்றபொழுது அங்கிரு

ந்த அநிமதரகவி மூரலியவர்கள் நீர்யார்? பாடுவீரா? வஞ்சுவந்திர்? என்று தந்தையை ஆசிரியர்விட அறந்தொரோவிடையாதி, “தானுவே காழிகையி லாறகாழிகைதனிற் சொற்சத்த மாலெசொல்லத், தானி லாவத்தாதி மூன்றுகாழிகையினிற் குறைபட வருத்தகாக்கப், — பாதஞ்செய் மடவ்கோவை பத்து காழிகைதனிற் பாணியொருகாண் முழுதமே, பாகாலியமெலாமோ ரிருதினைத்திலே பகர்க்கொடிக்கட்டினேன்,— சேத்ரு சொப்திங்கண் மாயினுளீடுபுகழ் செய்ய திருமலை ராயன்மூன், சேறமாறா வேதந்த மாறகஞ்செய் திருட்டுக்கலிப்புலவரை,— காதல் சுறுத்துக்”சவுக் கிட்டடித்துக் கதப்பிற் புடைத்து வெற்றிக், கல்லணையி னெடுகொடிய கடிக்காள் மிட்டேறு கவிசாள் மேகநானே” — எனவும், காளமேகமாயின் மறை பொழியுமா வெணக்கேட்ப, “கழியும் பிறைபொருட்டள்ளிநன் னூலம் கடலினுண்டு, வழியும் பொதிய கரையினித்கால் கொண்டு வன்கவிதை, மொழியும் புலவர் மனத்தேயிடித்து முழுவீ மின்னிப், பொழியும் படிக்குக்கவிசாள் மேகம் புறப்பட்டதே” எனவுக்கூறி. அவைக்களத்தில் அவர்கள் தக்கதோராதனை கொட்டாமை யின் சாண்வதி சித்தனைவரது “வெண்ணைக்கலையுடுத்தகெண்ணிப்பணிபுண்டு, வெண்ணைக் கமணித்தின் வீற்றிருப்பான் - வெண்ணை, அரிசனாந்தி லாசரோடு டெண்ணைத், சரியாசனும் கணித்ததாய்” எனக்கூறி அசைஞ்சே ஒருபாற்பட்டமூண்டாச

அதிவிரும்பவர். அங்குள்ள சிலர்களில்
ஒருவர். காஞ்சி பெண்ப் புகழ்ந்த
கொண்டே ஸ்ரீ "காலெங்கே
கீண்டவயிறெங்கே முன்னிரண்டு,
காலெங்கே புக்குவித்த கண்ணெ
ங்கே - சாஸ்ப், புவிநாயர் போற்
தும் புலவிக் கணீவீர், கவிராயரோ
ன்றிருத்தகால்" என உல்லங்க
னஞ்செய்தவர். அநிமதரகவி முத
லியோர் அரிசண்டம் பாடுவீரோ
வெனவினவ, யமகண்டமுஞ் செய்
வோமென்று அதற்குரிய விதிப்படி
பெண்ணிறந்த வினாகட்கு ஆசை
விவரம் சிலேடைப் பொருள்பட
விடையளித்தவர். அவ்வரசன் தன்
னைச் சன்மானியமையால் "கோன
ரிக்குழு" * * * — என வசைபாடி
மன்னாரிபெய்வித்தவர்.

கவிற்றொண்ணும் விஷ்ணு? கூ
ந்திரத்தில் ஓரிடத்திருக் கையில்
யானவர்களைத்தைச்சுமக்கப்பலாத்
காரமாக ஆளக்கப்பட்டு நெடுகே
தஞ்சுமத்த நின்ற மனம்புருத்தி
"பாளைமணக் கெழுநின்ற கவிற்
ருத்துப் பெருமானே பழிகார
கென், வேலையென்று விவ்வேனை
பதினாறு காதிகைக்கு மேலாயிற்
தென், சூரேழுமித் ததமன்றிகம்
பியர விளயுங்கூடச் சுமக்கச் செய்
தாய், காணியுனை யார்கமப்பாரொத்
கனா முன்கோயி னுசந்தானே"
என ஆறாசகவிகுறி அக்கோயில
அண்ண முதலையச் செய்தவர்.
இவ் ஆசைகளை பாடிதலில் கல்ல
கவிதையின் ஒளியையுடைய "காச
பாடக்கோனமேயும்" எனச் சிறப்
பித்தகவிப்பெயர்ந்தவர்.

காளஞ்சனம்—சுருதித்ததி.

காளாமுகம்—அகப்புறச் சமயங்களி
லொன்று.

காளி—(1) சங்கராசாரிய நீசுழ்த்தும்
உருத்திராருடைய சக்தி. இச்சக்தி
கரிவமேனியும் சதார்ப்புறங்களும்
சபாலமாவிலையெழுஞ் செவகண்ணும்
தொங்கிய எவ்வுருடையதாய் உயா
சித்தப்படும, காளிக்கு எட்டுக்கூங்
களுளவாகச் சிலநூல்களாலும் அர்
ச்சாரூபங்களாலும் அறியத்தரும்.
இவன் சண்டன் முண்டனென்னு
மகாரைக் கொன்றதால் சாமுண்டி
யென்றும், மகிஷாசுரனை [எருமை
புருவுடையவனை] க்கொன்றதால்
மகிஷாசுரமர்த்தனியென்றும், தார
கனைக் கொன்றதால் தாரகமர்த்த
னியென்றும், குலத்தைத்தாங்கின
மையால் குலினியென்றும் இன்
னோரன்ன பெயர்களைபுடையவன்.

உமாதேவியார் கோபத்தினிடத்
துதித்து அகரவரக் கொன்றவனெ
னவுழ், உமாதேவியாரைக் கிடைபெரு
மான் காளி [சுருதிருடையானே]
யென விளித்தபொழுது அந்தவரு
த்திக் கௌரியாக உரமேந்திச் சன்
சுருதிற்றதை விலக்க அதனைவிட
யாயிற் நெனவும் சில நூல்கள்
கூறும்.

(2) சந்தியவதி. விவாசரைப்பி
ற்றவன். (3) சந்தமாதரு நெரு
த்தி. இவளுக்குப் பெய்காசனம்.
காளிகாராயன்—சோளுட்டிச் சித் தா
சரிவொருவன்.

காளிக்கர்த்திருக்குறளுக்குடையிட்ட
ஆசிரியர் பூதிக்காரிவொருவர்.
காளிக்கர்த்திருக்குறளுக்கு இவன் யமு
நிமுகிவிளின் அர்நரை எஞ்சா
கதி பூதித்திருக்குறளுக்குச் சொந்த

வந்தமையின், எண்ணன் அங்குந்து
அவன் சொயிசைத்தாளுந் தி நர்த்த
னஞ்செய்து, அவன் புகழியாகிய
நாககண்ணியர் வேண்டு கோளால்
உயிர்ப்பிச்சையளித்தபெற்றவன்.
காளிதாசகவி—போஜராஜ சமஸ்தா
னத்துச்சம்ஸ்கிருத கவிகள் ஒன்ப
தின்மரிந்நிறத்தவன். காளியுபாசக
னாதவின் காளிதாச னெனப்பட்
வன். அமெதாமாகச் சிருச்சா
ரசம்பாடுதலில் வல்லவன். சாகுந்
தலம், மாளவிகாக்கினி மீத்தியம்,
விக்ரமோர்வசியம், இராகவயிசம்
குமாரசம்யவ முதலிய நாடகங்
களும் காவியங்களுந் இப்பற்றியவன்.
தண்டியோடு பகைமை கொண்ட
வன். காளிதாசகவியின் சமத்தார
விடயங்கள் எழுதக் கணக்கிற்றிப்
பாக்குமாதலின் அவன் சரிதையிற்
கண்டுகொள்க. 1.

காளிந்தி—(1) களிந்தகிரியின் றிழி
யும் கதி. இது யமுனை பென்றும்
பெயருதும் (2) சுமதியின் மனைவி
(3) கிருஷ்ணனுடைய அஷ்டபாரி
களிலொருத்தி இவன் குரியன் மகன்.
காளிபீடம்—சத்திபீடங்கள் அறுபத்து
கண்ணுளொன்று. இதுகாலஞ்சு
ந்தாளுநது.

காளிம்பன்—தொண்டை நாட்டில்
திருவேங்கடத்தி விருத்த நயிழ்ப்
புலவர்களை யாதரித்த ஒரு வேளை
ன்பிரபு.

காளியன்—ஒரு நாகன் - காளிக்க
னிற்காண்க.

காளேஸ்காரம்—ஒரு புண்ணியஸ்தலம்.

பலேஷ்ணிகதிகுக் கோதாவரி நீதி
யுக் கலக்குமிடத்திலுள்ளது.

கானக்காளை—திருக்காணப்பேருரிசே

செவபெருமானுக் குரியதிருநாமம்.
கானப்பேரையில்—வேங்கை மார்பு
னென்னும் சிற்றாசனாக் குரித்தா
விருத்த ஒருபேரான். இவ்வான்
உக்கிரப்பெருவழுதியார் போச்செ
ய்துவென்று சுவாதினஞ் செய்யப்
பட்டது.

கானப்பேரையில் கடத்த உக்கிரப்பெ
ருவழுதி—சேரமான்மா வெண்கோ
சோழன் இராஜகுமரங்கேட்டபெரு
நற்கின்னி இவர்களுடையகண்பன்.
கடைச்சங்கமிரீஇய பாண்டியநாதர்
பத்தொன்பதின்மரிந் கடைப்பட்
டவன். திருக்குறள் இவன்முன்ன
ராக்கேற்றப்பட்டது. அக்குறளுக்கு
இவன்குறிய வெண்பாஒன்றுளது.
எட்டுத் தொகையுள் அக நானூறு
தொகுப்பித்தவன். வேங்கைமார்பு
னென்னும் பகைவனை வென்றுபல
சிற்றாண்களை யுடைய கானப்பே
ரையில் எனும் அரண்க் கைக்கொ
ண்டவன். இவனைப்பாடினார் ஐயூர்
மூலன் கிழார், ஒளகையார் முத
லியோர்.

கானப்பேர்—பாண்டி நாட்டி நுள்ள
பாடல்பெற்ற செவஸ்தலங்களிலொ
ன்று. சமுத்தாசனான பராக்ரீம
வாகுவென்பவனுடைய சேனாபதி
யின் கைவசமாகச் செவகால மிருக்
தது. இதுசிறந்தபேரான், பலசிற
நாண்களையுடையது. இது, தலைவ
னானவேங்கை மார்பனை உக்கிரப்
பெருவழுதி போரிடவென்றுகைக்
கொள்ளப்பட்டது. இது காளையார்
கோயிலெனவழங்குகிறது.

கானாக்குழலம்மை—திருக்கா னுட்டு
முன்னுரிசே உமாபேகை யாகுக்கு
வழங்குத்திருநாமம்.

கி

கிடல்வெ-எல்லியக்கோடனார்[சிறுபா]
கிடாம்பிப்பெருமான்—வைணவ சிவ
காசனாதிபதிகள் எழுபத்துநால்கரு
னொருவர்.

கிடாபியாச்சான்—வைணவ சிங்காச
னாதிபதிகள் எழுபத்து நால்கரு
னொருவர்.

கிட்கிதை—வானாவிரர்களான காலி
யும் சுக்கிரீவனும் அரவிருந்தவிடம்.
இது பல்லாரி ஜில்லாவில், அர்ப்
பன்னலிநாலுக்காவிலுள்ளது.

கிம்புருஷர்—பதினெண் தேவணன்
களுனொருசாரார். இவர் குதிரை
முகமும் மானுடவுடலுமாயிருப்பார்.

கிம்புருஷன்—புலகண்மகன்.

கிம்பிரன்—ஒரிசாக்கதன், பத்தியாண
பலமுடைய பகாகரனுக் கிளவல்.
காமியகவணத்தி லிருந்தவன லீம
சேனனாற் கொல்லப்பட்டவன்.

கியாதி—(1) தகூப்பிரஜாபதிபுத்திரி,
பிருகுமுனிவர் மனைவி. தாளை வி
தான இலக்குமி-எனினதாய். இல
க்குமியை மணந்ததிருமால், அசு
ரர்க்கடைக்கல மளித்தமை கண்டு
கிணந்து மாயியென்றும் கருதாது
அவன் தலையைத் துணித்து பிருகு
முனிவனுல்பத்துப்பிறவியையடை
வச்சாபமேற்றனர். கியாதி அசுர
குருவாகிய சக்கிரானல் உயர்பெற்
றான். (2) உன்ருகன் புத்திரன்.

கிரகபதி—அக்கினி. இமையோர்க்கு
அவிசமந்த சென்றவன். இவன்
ஒருகாலத்தில் அத்தொழில் புரிய
விவஸாது கடவித்காத்துகசெதலை,
மச்சந்தருணர்த்த தேகூர்க்குணர்
த்தினமையின், மச்சந்தன் மாணு

டர்க்காகரமாகவெனச் சபித்தவன்
கிரணம்—நிருபத்தெட்டுச் சிகாமன்
களினொன்றி. இது சிவபிரானுர்க்கு
இரத்தினபிராணமும் ஒன்பதப்பே
தமும் ஐந்தகோடி கிரந்தமுக
வினவகும.

கிராதஸ்ரத்தி—சிவஸ்ரத்திகள் அறு
பத்துகண்களுனொன்று சிவபெரு
மான் வேடராகவும், உமாதேவி
வேலவ மங்கையாகவும், கணபதி
புன் கத்தரும் வேகெச்சிருராகவும்,
வேதனாளுக்கும் நான்குநாய்களா
கவுஞ்சென்று திருவிளையாடல்புரி
ந்த அவசரம். இது பாகராமந்தவ
த்வைதச்சோதித்து வரமருளியகால
த்தும், அருச்சுனன் தவஞ் செய்த
பொழுது மூலாகாரகங்காரஞ்செய்த
காலத்தும் கிழந்தது.

கிராதாச்சகரியம்—அருச்சுனன் தவஞ்
செய்கையில் வேகெவருக்கொண்டு
[கிராதஸ்ரத்தியாய்] வந்தசிவபெரு
மானுக்கும் அருச்சுனனுக்கும் கிழ
ந்தவிறைவியனக்கெடும் உடமொ
ழிக்காவியம்.

கிராமதேவதை—கிராமம் கண்டெவா
ன்றிலும் காவற் தேவதையா புன்ன
பிடாரி. இது சத்தி யமிசம் ஐரணர்
முதலியன வெனத்துறவமையாது.
கிரிகை—ஒரச்சரஸ்விரி. பிரமசாபத்
தால் மச்சவடிவாய் யமுனைதலில்
வசுததிருந்தவன். உபரிசாவுகவெ
னும் அயோத்தி மன்னன் வீரிய
த்தை புண்டேருவடைத்து கவியி
லுட்பட்டு மாய்த்தவன். உபரிசா
வசுவிற்காண்ட.

கிரிஜா—கிரிகையின்மகன். கிரிகைமச்
சவடிவாயிருக்கையிலுண்டானவன்

கிரியாசத்தி—நூனசத்தியி வாயிரத்

தொருவழிகொண்டது. நிருஷ்டியாதிசுத்தியைக்கொண்டது. இதரமுமுறை நவரூபகாலமாதலிந்தருமபுகம் சத்தியபுகமுதலிய பெயர்க்கெடும், இவ்வுதத்தில் கஷ்டம் கஞ்சனை தேவதாஷ்டனை வேதமுதலிய உத்தரகம் பாமை பிறர் பொருள் வயவுதல் பிறர்மனை வயத்தல் முதலிய தீச் செயல்கள் ஒருசிறிதாயிற்றுமாயும் கஞ்சனை நிகழ்த்தன.

சிறுதமிழகம்—(1) மகத நாட்டின் இராஜாநாதி சுற்றிலும் மலைக்கோட்டை யிருத்தலின் இப்பெயர் பெற்றது, (2) தேவநாட்டி ராஜாநாதி. ருசனது காங்காமபுத்திரனான வசவினும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. தர்மராணியத்தருவென்னது.

சிறுதமிழகம்—அருச்சுனன். தேவலோகத்திற் கொண்டு தேவகத்திரன் கொடுத்த சித்திததைப்புகுண்டது கொகாசனத்தில் வீற்றிருத்தமையின் இப்பெயர் பெற்றதன்.

சிறுதமிழகம்—தசவாயுக்கனி லொன்று. முகத்திடை நின்று தம்மல் கினம் வெம்மைகளை விளைவிப்பது.

சிறுதமிழகம்—ஒரிருடி.

சிறுதமிழகம்—அமிதாசுவனமகன்.

சிறுதமிழகம்—சிகன் [சிறுதமிழகம்= அக்கினி.] [புத்திரன சிறுதமிழகம்—யதவமிசத்து வசுதேவன் சிறுதமிழகத்தியன்—திரிசுருத்தன் மகன், விரத்தருவிறத்தவன்.

சிறுதமிழகம்—பிரமாணகாத தாலா சிரியாசுவ ஒருமுனிவர். பிரத்தியகமுதலிய பிரமாணம் பத்தினுள் திருத்தி அது உடைய கொண்டவர் [மணி] [வல்.

சிறுதமிழகம்—பரசுராமனுக் கின சிறுதமிழகம்—அக்கராஜகுமாரி. சித்திரகேதனன் ஜெஷ்டமனைவி.

சிறுதமிழகம்—யமீசுரன் புத்திரன். திருதிமீத னெனவும் படுவன்.

சிறுதமிழகம்—ஒருசிறி. மலயமனைவினுதி த்தவருவது.

சிறுதமிழகம்—சுதர் புகவ்களில் மூற் பட்டது. இதபதினே முனிஷுத்த

இருபத்தெண்ணுபிர வருட்கொண்டது. இதரமுமுறை நவரூபகாலமாதலிந்தருமபுகம் சத்தியபுகமுதலிய பெயர்க்கெடும், இவ்வுதத்தில் கஷ்டம் கஞ்சனை தேவதாஷ்டனை வேதமுதலிய உத்தரகம் பாமை பிறர் பொருள் வயவுதல் பிறர்மனை வயத்தல் முதலிய தீச் செயல்கள் ஒருசிறிதாயிற்றுமாயும் கஞ்சனை நிகழ்த்தன.

சிறுதமிழகம்—மகாநிருதிமகன்.

சிறுதமிழகம்—(1) இறுதிசன் புத்திரன். தேவமீட்டனுக்கினவல். பாரதப் போரில் தகவத்தாமாவுக்குத்தனை கின்றவன். (2) சிறுதமிழகம் கினவல்.

சிறுதமிழகம்—தனிகன்மகன். இவன் மகன் கார்த்தவீரியாச்சுனன்.

சிறுதமிழகம்—சிறுதமிழகம் கினவல் சிறுதமிழகம்—(1) சம்பீரன் புத்திரன். இவன் மரபினர் அத்தனாராயினர். (2) யதமரபினன். பலராமனுக்கினவல் (3) விதர்ப்பனுக்கு இரண்டாம்புத்திரன்.

சிறுதமிழகம்—சிறுதமிழகம் தம்பி.

சிறுதமிழகம்—ஒர்ப்பரசு.

சிறுதமிழகம்—இவ்வாரு மரபினன். பரிசுநகருக்கு மூத்தமைத்தன். இரண்டாம்வனுக்கினனுக்குப்பிதர்.

சிறுதமிழகம்—இவன்.

சிறுதமிழகம்—அரிஷ்டமோயியின்புத்திரன்.

சிறுதமிழகம்—(1) சுகதமன் புத்திரன். இரணியகாபப்பன் யோக மார்க்க முணர்ந்த சாமசுக்கிதைவக்கேழத்தேசுக்கிற் சென் துபுத்தேசுத்தவன் (2) வருணாசுவன் மகன் (3) விபுமகன் (4) விபுமகன்மகன்.

சிறுதமிழகம்—(1) பிரமன் கானசபுத்திரன்

களில் ஒருவன். நகரப் பிரஜாபதி
கனன் சந்திரிபுத்த அங்குஷ்டப்
(பெருவியல்) பிரமாணமுன்னவால்
வில்லிய கொழும்பு அறுபதி நூறாம்
இருபதனைப் பெற்றவன். (2) அங்
கனத்தம்பி. உள்முடியுள்ளதும் பெ
யருடையவன்.

சிருத்தமதன்—ஒரிருடி. இவன்ரத்த
ரமேனுஞ் சாமகானஞ் செய்கை
யில் அபகரமாவிருந்ததென்க னின
த்தவசிக்ஷுட முனிவர், நீர்த்துளியுஞ்
சருகுமில்லாத வனத்தில் இருபத்
தொன்பதி னாயிர வருட மிருக்க
வெண்சாபிக்கப், பெரிதும் வருந்தி
அவ்வண்ணமே தண்டகாரணியஞ்
சென்று பஞ்சாஷ்டாஜபஞ் செயது
மிருகமுகத்தடன் லம்போதாசன
ங்கட்டுத்தலைவனானவன் [சைபு]

சிருத்தமதன்—சுககன் நந்தை. சு
கோத்திரன்மகன். கூத்திர விருத்
தன் பொத்திரன்.

சிருத்திகாகிதன் — முருகக் கடவுள்.
கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவர்
நூலுண்டமையின், ஷரண்மாதா
ரன்னவஞ் சொல்லப்படுவன்.

சிருத்திகை—இருயத்தேழு கஷத்தி
ரங்களில் மூன்றாவது. இது சூது
கஷத்திரங்களின் மொகுதி. இவ்வ
றுயதே குமாரக்கடவுளைப் பாஷ்டட்
டி வளர்த்தவர்.

சிருத்திர கூடம்—மகததேசத் திரா
ஜதானியர் யிருந்த இராஜச்சிருகா
சகாத்நருகே ஐன்னிலை. கௌதம
புத்தர் ஒருகாலத்தில் இதன்மீது
கின்ற பண்குருச் தந்தோர்பதேசஞ்
செய்தபொழுது அவர் பாதங்கன்
புத்தப்பெற்றமையின் பாதங்க
யமையெனப் பெயர்செய்து [மணி]

சிருத்திரவாசன்—செயிர்வான்.

சிருபன் } சத்தியதிருந் புத்திரன்.
சிருபாசாரி } தரோணசாரியர் மைத்
துன்ன். கொளவலிர்க் கெல்லம்
வில்லாசிரியன். பார்த புத்தத்தில்
கௌரவர் பக்கவி விருத்தவன்.
சொஞ்சிலிதீளிலொருவன்.

சிருபாசாயி—சிருக்கருத்திரில் உமா
தேவியார் திருநாமம்.

சிருபி—சத்தியதிருநிபுத்திரி. சிருபா
சாரியின் தங்கை. தரோணசாரியர்
மனைவி. அசுவத்தாமன்தாய்.

சிருபீடஜன்மன் } (1) சத்திரன் (2)
சிருபீடயோனி. } அக்கினி [ஐலத்தி
றுத்தித்தவன்] [புத்திரன்]

சிருபி—உசோகாண்டைய கான்காவது
சிருபிலாபுரம்—சிருபியால் சீருமிக்
ப்பட்ட ஒருநகரம்.

சிருஷ்ணகர்ணமிருதம்—ஸ்ரீலீலாசன
சாற் செய்யப்பட்டதொருதல்.

சிருஷ்ணஜயந்தி—சிருஷ்ணன் பிறத்
தநாள் ஆவணிமாசசிருஷ்ணபகா
அஷ்டமி. இது ஒரு வைணவ விச
த தினம்.

சிருஷ்ணதேவி—சிருஷ்ண சதீயின்
காமாத்தாய். [முனிவர்]

சிருஷ்ண த்வையாயின் — லீலாச
சிருஷ்ணராயன்—(1) சிருஷ்ணநாகன்.

இரண்டாம் லீக்கிர மாதத்தின்றுக்கு
கண்பன். (2) “படைமயக் குற்ற
போதும் படைமட மொன்றி லா
தான், மடைசெறிக்கத்தோளான்
மதிக்குடை மன்னர்மன்னன், கெ
டிமன்னார் வணக்குச் தாசான்கிரு
ட்டினராயின் கைபோற், கொடை
மட மென்ப தம்மவரையாத் கொ
டித்தலாமே.”—என்க் குடாமன்னி
செய்தொழிபதாம் பெயர்த்தெக்குதி.

யில், 10 : ம் பாட்டிற் கூடப்பட்ட வன். வீரை மண்டலவர் காலத்த வன். இவன் செஞ்சிபுரன்.

கிருஷ்ணன்-திருமாவின் தகைய தாத் தொருமூர்த்தி. ஒருகாலத்தில் கம் ஸன் சிசுபாலன் தந்தவக்கிரன் முக னிய கொடி யோரால் துன்புற்ற தேவர்கள் திருமாவிடம் விண்ணப் பிக்க, அவர் வைகுண்டத்தில் து யாபாலகராயிருந்த ஜயலிஜயர்து ருவாச சபத்தால் கம்ச்சிசுபாலராக த்தோன்றித் துன்பு புரிதலின் அ வர்களை யடர்த்த அவதாரம்.

கம்சன் தந்தங்கை தேவகியை வசுதேவர்க்கு மணம் புணர்த்தி, இ ருவணாபுக் தேரிற் கொண்டு வனங் காணச் சென்றபொழுது “உன் தங்கை வலிற்றிற் பிறக்கும் எட் டாம் பிள்ளையால் நீ விறப்பாய்” என் றசீரிப்புண்டாக் கம்சன் உட னே வான புருவித் தேவகியை வெட்டப்புக, வசுதேவர் இவளை வெட்டற்க. இவளிடத் துதிக்கும் பிள்ளைகளை புன்பால் ஒப்புவிக்கின் றேன்” என அதற்கிணங்கி விடுத்த னாலும்தான், அவலிருவணாபுக்காவ லில் வைத்துப்பிள்ளைகன்பிறக்குக் கொதுங்கொதுவத்து ஏழாம் குழ ள்தை குறைமாசத்திற் பிறக்க, அத னைவசுதேவன் தன்மற்ருருமனை யிபுண கோருவத்திலிருந்த ரோ கினியிடங்கொடுத்து வளர்ப்பித்த. னான். அம்மகமேபலாரமன். காவல ர் கம்சனிடஞ் சென்ற ஏழாய்க்கூப் பம் அழித்து விட்டதெனக்கூறினர் னட்டாய் குழல்வையாகக் கிருஷ் ணன்பிறத்தான். யோகமாயையா ளப்பொழுது அனைவர்க்கும் தித்தி

ணாபுண்டாயது. சங்கு சகர கதா கட்சனோதண்டதாலுய்த்திருமால் காட்சிபளித்துக் கூறிய வண்ணம் வசுதேவர் ஒருவருக்குத் தோன்ற மல் அவ்விரவிலேயே பழமனையின் மறுகணையில் கந்தகோபன் மனை யில் வைத்துவிட்டு அப்பொழுது தான் பிறந்த யசோதை யின் சிசுவை யெடுத்துவந்து தன்னிருக்கையில் வைத்தனர். அதற்குள் யோகமாயை நீக்கிக்காவலர் சிசுவின் அழுதாண் கேட்டுக்கம்சனுக்கறிவிக்க, அங் னுச் சிசுவனைக் கொல்லக் கருதி மேலேயெறிய, அது சூகையமார்ச் சுததிற் கிளம்பி எட்டுக்கைகளோடு விளங்கி, “அடாகம்ஸா ! என்னை யென்வினை கொல்லப்பார்த்தாய். உன்னை முற்பிறப்பிற் கொன்ற திரு மால்வேறுமனையிற் பிறந்து உன்னை க்கொல்லவளர்க்கின்றான்.” என்று கூறி மறைந்தது. கம்சன் இளையிவர் களைக் காவலி லிருத்துதலிற் பய னின்றென் தவசுதேவணாபுத் தேவ கியையும் விட்டு விட்டான். வசு தேவர் பஸாரமனையும் கந்தகோபர் மனையில் விட்ட, இருவரும் வளர்த்து வந்தார்கள்.

கந்தகோபர் மனையில் கிருஷ் ணன் வளர்த்து வருவதை யறிந்த கம்சன் பூதனைபென்னும் பேயை அவனைக் கொல்லவென்றேவ, அப் பேய் ஸ்தனங்களில் கஞ்சுதடவிக் கொண்டு, கிருஷ்ணனை யெடுத்துப் பாதுகாட்ட, - கிருஷ்ணன் வாயாறு நிரூபி அகன் முகப்பாதுடன் உதிர முதலியனாகீங்கியலற மாய்த்தான் ஓசகன், சகடவடிவாய்லா கந்த கோபர் அதிலிருத்தப் பாதுகேழு

பலன்போல்சுடந்தையுதைத்தத்
தூண்டிஅவ்வகாரினைமாய்த்தான்.
கண்ணனும் பலராமனும், அங்
கெகட்டியிருந்த கன்றுகளைபவிழ்
ந்துப் பாலூட்டிக்கண்டயசோதை
கண்ணனை உலர்ப்பிணிப்ப, அத
னோடுதவழ்த்தசென்று(கண்டபான்
மணிக்கிரீவ நென்னும் ரூபேன்
புத்திரரிருவர்,சாபத்தால் உருமாறி
க்கிடத்த) மருதமரங்க விரண்டினி
டைபேதவழ்த்த அவற்றை வீழ்த்தி
அவர்கள் சாபத்தை விமோசனஞ்
செய்தான்.

ஒரசரன் கொக்குருவாய்க் கண்
னைத்தன் மூக்காற்குத்தித்துன்பு
செய்யத் தொடங்குகையில் கண்
னைன் அதனைக் காலான் மிதித்து
அதன்வாயைப்பிடித்து கொன்றன
ன்.இவன்பகாசுரனைப்பயென்.

கோலர்த்தனத்தைத்ருடையாகப்
பிடித்துப் பசக்கிளையும் ஆயர்களை
யும் காத்தான்.

கம்சன்செய்தபலஉபாயத்தினாலு
ம் கண்ணன்கொல்லப்பட்டாது கண்
னைனால்கம்சன்கொல்லப்பட்டான்.
இவ்வகதாரத்தில் கிகுபாலன் தந்
தவக்கிரன் முதலியோர் கொல்லப்
பட்டார்கள். கிருஷ்ணனுக்கு அஷ்ட
பாஸியைகள்-அவருள்உருக்கமிணி
சத்தியபாமை இராதை பென்னு
மிலர்கனேபிரியமனைவியர்.

அரச்சுனைக்கு மிக்க கண்பன்,
அர்ச்சுனன் ராணும், கிருஷ்ணன்
ராஜனைனுமாகப் பிறந்தார்கள். அர்
ச்சுனை விடத்தற்ற அன்பினாலே
பாரதப் போரில் தூது சென்றும்
தேர் சடவியும் கிதை உபதேசம்
புரித்தும் பாண்டவர்க்கு ஐயமுன்

டாக்குவித்தவன். கண்ணனுடைய
இளமைப் பருவச் செயல் களும்
போர்வல்லபமும் தயான குணமு
முதலியன விளக்கவிரியு மாகவின்
இங்கு இடத்தருவன வல்ல வென
கிறத்தினேம். [பட்டணம்.

கிருஷ்ணன்கிளை—காருதன் மூக்கிய
கிருஷ்ணன்—(1) ஒருகதி (2) திரென
பதிதேவி.

கிரெனஞ்சன்—மையாகன் புத்திரன்.
இம்மையின் கண் வதித்திருத்த மா
யாலியாகிய தாரகன்மீது குமாதக்க
டவுன்செலுத்திய வேற்படை தாச
கன்மார்பையும் கிரெனஞ்சகிரியை
யும் பிணந்த சென்று முருக்கடவு
ளைவடைத்தது. [டப்டுபயர்.

கிழார்—வேளாளர்க்கு வழங்கும் பட்
கின்னிவனவன்—ஒருசோழன். கெஜி
முடிக்கின்னிபிற்காண்க.

கின்னரப் பிரமூமயர்—தமது செல்ல
முருகதுஞ் சங்கமர்க்கட்கே செல
விட்டுவறியராய் இறுதியில் சிவான
யத்தில் கின்னரம் வாசித்துச் சிவ
கடாஷுத்தால் நானொன்றுக்கு ஒரு
பொற்காசு பெற்ற வீரகைவர்.

கின்னார்—தேவசாதியர் பதினெண்
மருள் ஒருசாரார். அசுவ முகமும்
மாணுடதேகமுமுடையதன்—கண்
கின்னரன்—புலகன்மகன்.

கின்னவரயர்—ஒருவீரகைவர். இவர்
தேகவியோக மடைத்த பொருது,
கசகதேவர்தமதுநிஷ்டைவழியால்
தமதுபிராண வாயுவைக் கலக்கச்
செய்து எழுப்பப்பெற்றவர்.

கீ

கீசகர்—விநாயகரான மனைவியாகிய
சுதேவகினை பெண்பாருடன்பிறந்த

சேனாதரன். இவர்கள் தூற்றுவர் இவருள் மூத்தவன் சேனனைப் படுகோன். பாண்டவர் அஞ்ஞாத வாசத்தில் விசாடகரத்தில் கெடுத்த பொழுது அச்சேன் திரௌபதியைப் பழாத்காரப்படுத்த அதுகாரணமாக அவனும் அவள் சேனாதர தூற்றுவரும் பீமசேனனுற் கொல்லப்பட்டார்கள்.

சேன்—சேனரிநகான்.

சேந்தையர்—(1) திருவள்ளுவமான் சொல்லிய கடைச்சங்கப் புலவருளொருவர் (2) மதுரையி லிருந்த ஒருவர் [சிலப்]

சேத்தியபுலகன லோலபாண்டியன்—மதுரையைபாண்ட நாற்பத்தைத் தாம்பாண்டியன். அதுவகீர்த்தி பாண்டியன் புத்திரன். இவன் காலத்தில் ஒருபிரளயம் வந்து, குமரியாற்றையும் அதைச்சூர்த்த நாற்பத் தொன்பது லாகிலையும் கடலிற் கலக்கச்செய்தது. [மணலி.]

சேத்தியநி—சகுனிமகன். அனுசன் சேத்தியமாலினி-சத்திராந்தென்புத்திரி சேத்திரதன்—யிதினகரத்தப் பிரதிரதன்புத்திரன்.

சேத்திராதன்—யிதின கரத்துமகரப் பட்டினம், புத்திரன்.

சு

சுன்—(1) முருகக்கடவுள் (2)சொதராஜன், சிருக்கிபேரத்திருத்தவன். இவன் இராமனிடத்து மிக்க பக்தி புடைபவன்.

சுபைன்—சுபேரனுடைய கைத்துக்கைக்காகல் செய்கோர். [இசைபுத்தை வெனியிடாதவர்]

சுரு—பிரமன்மனைவியரிளொருவர்

சுருரன்—அந்தகரானதுபுத்திரன்.

சுருமேச்சொகையர்—ஒருசெந்தி திருவள்ளுமலையில் சூறையில் கெத்தவர். அத்தகருவிருந்த ஆலமத்தில் தூக்கும் கஞ்சலிட்டி அதில் சயனித்துக்கொள்வர். இவர் அருகெயிரிபத்தாதி யியத்தியவர். இவர் சேட்களிற்றெத்தவர்களுமே சொகையர். இவரைப்பற்றியவிகரங்களைக் குருமேச்சொகையரிற் காண்.

சுஷி—இங்ஙனாக புத்திரன். இவன் புத்திரன் விசுஷி.

சுக்கிலியக் கலயகாயனார்—அறுபான் மும்மைகாயன்மாருளொருவர். திருக்கடவூரில் வேதியர் குலத்ததித்துக்குக்கிலியத்தாபத்தொண்டு செய்து வறுமையுற்று, உணவுக்கு செல்வாகவிராச்சென்ற தாலைய, ஏதிர்கரக்கண்ட குக்கிலியப் பொதிக்கு மாறி, அக்குக்கிலியத்தை ஆலயத்துக்குக் கொண்டிசென்று மனைவி மக்கள் பட்டினியையுமறந்த தாபிட்டவர். விடெல்லாம் செல்கரைப் பெற்றவர். சிவகடாகுத்தால்முத்தியடைத்தவர்.

சுக்குமபாண்டியன்—மதுரையை பாண்ட அறுபத்தொன்பதாம் பாண்டியன். சரதமாத பாண்டியனுக்குப் பின்வந்தவன்.

சுசத்துவஜன்—ஜனகன்மம்பி, பரதசத்ருக்கருக்கு மாமன்.

சுசகாபன்—சுசன்மகன். கசுத்தமாரணியகோத்தரன் இவன் புதல்வியர் தூற்றுவர். இவர்கள் காயுதேவன்சாபமேற்றப் பெண்டை மிழந்த மையின்சுருனிமுனிகர் புத்திரனான பிரமதத்தனென்னுமிருடி. இவர்களுக்குத்திற குறையைபுத்தி கனம்

பெற்றான்.

குசுவன்—(குசன் + ஸ்வன்) இவ்விருவரும் இராமன்மக்கள். சேதசுருப் பிணியாயிருக்கையில், இராவணன் கணத்தில் பத்துமாத மிருத்தவனை அருவித்த வைத்திருப்பது அபவாத மென்று கிணத்தச் சிறிதன் தயவின்றி வான்மீதி யாச்சிரமத்தில் விடுப்ப, அவ்விடத்தே பிறித பிண்ணன். இவர்களை வான்மீதியால்பலதா காராய்ச்சி புடையராயினர். அகவமேதத்தில் இராமசரிதைையைக் தே மாகப் பாடினவர்கள்.

குசஸ்தவி—ஒருகாரம். மதுராபுரிஜரா சத்தனால் எரிக்கப் பட்ட பின்னர், கண்ணனுக்கிராஜநானி யிருத்தது. இது வித்தியகிரிமுகத்தில், கைவத துர்க்கத்திலுள்ளது.

குசன்—(1) பிரம புத்திரரு னொருவன். காரிராஜனுக்குப் பாட்டன். குசன் குசகரபன் ஆதர்த்தன் வசனனும் புதல்வரைப்பெற்றவன். (2) இராமன் புத்திரரி லொருவன். குசவவரிந்காண்க.

குசாக்கிரன்—பிருகத்திரதன் புத்திரன். ஜராசந்தனுக்கிளவன்.

குசாம்பன்—குசன் புத்திரன். கீதி யின் பிதா.

குசாவதி—குசனது இராஜநானி. உத்தரகோசலத்திலுள்ளது.

குசாவர்த்தம்—ஒருநிர்த்தம். கங்காத்தவாரத்தின் கீழ்ப்பக்கத்திலுள்ளது. கங்காத்தவாரத்திற்குப் பதி ணீர்த்த யோசனை தூர்த்திலுள்ள நிதந்தகைபுரான ஞானசங்கி கரபுடறகின்றது.

குசிகன்—விசுவா பித்திரன் பிரம னன். பணாகாவன் புதல்வன். ஓர

கன். தவத்தால் இத்திரிசைத் தரித் தது அவ்வினையே மகனாகக் கொண் டான். இவன்பெயர்சைதி. சைதிக்கு சத்தியவதி பென்ருகு ஈகன். அவனை இரிசெழுனிமணத்த காதி ராஜனுக்குச் சத்தியவிருத்தியெய் விரும்பி, ஒருபாசஞ்செய்து இர ண்செருகுசனைபெடுத்த மனைவியிடத்தே, இதனை உண்டாபுட் கொ ண்டால் ஒருகூத்திரிய சிரேஷ்ட னும், இதனை நீயுட் கொண்டால் பிரமணதருமக் குகையாத புதல் வனும் பெறுவீர்களேன, சத்திய வதி அவ்விரண்டையுத் தாயிடத்த ன்று விடயத்தையுணர்ந்த, அவன் செய்த கஞ்சனையால் மகனாடைய தைத்தாயும் தாபுடையதை மகனா மாகமாறிப்புகிந்து தாதிமைத்தராக விசுவாபித்திரரும் (சத்தியவதி வயிற் றில் ஜமதக்கினியும்) ஜமதக்கினி புத் திரராகப் பரகராமரும் பிறந்தனர். ஜமதக்கினி கூத்திரிய. தாமத்துட னுதிக்காத அவர்மகன் அக்கனமு தித்தது இரிசெழுனிவர் அதுத்திர கத்தாலென்றுரைப்பவும்.

குசேவன்—கைத்திரேயன் தந்தை.

குசம்புரம்—பாட விபுத்திரம்.

குசமேஷன்—மன்மதன்மனுக்கினை புடையோன்.

குசம்பன்—உபரிசரகை புத்திரன்.

குசேவன்—கண்ணனுக்கு கண்டினுள் ஓரத்தான்.

குசேலோபாக்கியங்கம்—குசேவன்சரி கிதையைக் கூறும்நூல். இதில் வற மையாவேய்தத் தன்பமும் பிற்பா ல்யாசித்தகா லுண்டாகு மிழியும் பலகணகத்தருமத்தரும் ஆங்கார்க ள்குவினக்கப்பட்டன குசேவன்சன்

ணனிட்டு சென்ற, தான்கொண்டு போன அவைக்கொடுத்த மீண்டு செல்லுமடைந்த வாழ்த்து பரமபத மடைந்த விவரம் நன்குருதிக்கப் பட்டினது.

குச்சகன்—ஒருமுனி இவன்மகன்கவு ச்சிகன்; தன்நவததில் மெய்யம்மறத் திருத்து மிருககனையெனணப் பெ வர் பெற்றவன்; இவன் உசத்தியமு னியன் புத்திரியாகியவிருத்தையை மணந்து மரர்க்கண்டேயனைப்பெற் றவன். [கோயில்,

குச்சரக் குடிகை — சம்பா பதியின் குஜம்பன்—(1) தாச புத்தத்தியவரு ணென்னும் பூகவீரனாற் கொல் குஜன்—செவ்வாய். [லப்பட்டவன். குஞ்சரன்—(1) கஜாசரன் (2) ஒரு கானரன். அஞ்சனையின்பிதா. அறு மாணுடைய பாட்டன்.

குடக்கத்து—புறநாடும் பதினாண் ணுனொன்று. இது திருமாலுக்குரியது. காஞ்சுரன் உடை, காரண மாசு அகிருத்தனைச் சிறை யிட்ட பொழுது அவனுடைய சோவென் னாகவரவீதியிற் சென்று கண்ணன் குடக்கொண்டாடினமையின் இஃ திப்பெயரேற்றது. இதற்குதப்புக் கண்கூட்டு.

குடக்கோ இனஞ்சேரலிரும்பொறை- ஒருசேரராஜன். எட்டுத்தொகையு னொன்றான பதீற்றுப்பத்தில் தன் மீது பெருங்குன்றாக்கிழார் ஒன்ப தாம்பத்தினைப்பாட முப்பத்திராயி ரம் பொற்காசமுதலிய பஸபீசில் கனத்தது ஊர் மீன எர் முதலியன அயின யதியாதகொடுத்தவன்பதி னுதியாண்டு அரசவீற்றிருந்தவன்.

குடகாதிருப்புலியூர்—ஒரு லீவண்ணு

கேத்திரம். மனைகாட்டிதுன்னது. குடந்தம்—ஒருகூத்து. இதனை, நால் விரன் முடக்கிப் பெருவிர னிறுத் தி, கொஞ்சிடை கைப்பத குடந்த மாகும்” எனுஞ்சுத்திரத்தானறிக. குடபன்—ஒரீருஷி.

குடபுரவியனார்—பாண்டியன் கொஞ் செழியனைப்பாடிய ஒருபுலவர்.

குடமலை—சையகிரி - இதுமேற்றிசை யிலிருத்தலின் இப்பெயரேற்றது. இதுவேகாவிரியுதிக்குமிடம்.

குடவாரில் நல்லாதனார்—ஒவ்வையூர்க் கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனிந்த பின்பு அவனதுபிரிவாற்றாதுபாடிய புலவர். [புறநா]

குடைக்கூத்து—புறநாடகம் பதினொ ண்றனுனொன்று. இதுமுருகக்கட வுஞக்குரியது. போர்செய்தற் காற் றுத அகார்கன் தம்முடைய ஆபுத ங்களை யெறிந்தவிட்டு வருத்திய பொழுது முருகக்கடவுள் கையிலி ருந்த குடையை முன்னேசாய்த்து அதனே ஒருமுககெழினியாய் நின் றுஆடினமையின் இஃதிப்பெயர்பெ ற்றது. இதற்குறப்புக்கன் நான்கு.

குட்டுவன்கேரனார்—ஆய்என்னும் வன் ன்ஸைப்பாடியபுலவர்களிலொருவர்.

குட்டுவன்சேரலன்—கடல்பிறக் கோ ட்டிய செங்குட்டுவன்மகன். பதிற் றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்தினைத் தன் மீதுபாடிய பரணர்க்கு அவன் தக் தைகொடுத்த உம்பற்காட்டுகருகா யோடு பரிசாகக் கொடுக் கப்ப ட்டவன்.

குணசேனன்—அச்சவகிரீவன் சேனா லீரரினொருவன். [குளா]

குணநூல்—ஒருநாடகத் தயிற் றால். இதற் சித்தில குத்திரங்கன் தயிர்,

மந்தவை யிறத்ததாக அடியார்க்கு
கல்லாகுதையால் அறியப்படும்.

குணமாவை — சேகன் மனைவி வரு
கொருத்தி.

குணவாவில்—வஞ்சிகைத்தின் கிழக்
கேயுள்ள ஒருர். இனங்கோவடிகள்
அறையுண்டிருந்தவிடம். [சிலப்]

குணவீரபண்டிதன்—(1)தமிழ் கிண்கி
செய்த ஒருசமணவித்தவன்? (2)
கேயிராத மென்னும் இலக்கணது
லாசிரியர்.

குணாட்டியன்—மாலியவந்தன். இவன்
உருத்திர சாபத்தாற் பூயிவிற்பிறத்
தவன்.

குணி—புகத்தான் பிதா.

குண்டலகேசி—ஐம்பெருங்காப்பியன்
களுளொன்று. பிகுண்ணி யாகிய
குண்டலகேசியெனப் பெயரிடஒரு
வணிகக் குலமகளின் சரித்தத்தைக்
கூறுதலின் இப்பெயரேற்றது. இ
தில் அவன் வைதிகர்முதலிய எல்
லாச் சமயிகளையும் கொன்று தன்
பெணத்த மதத்தைப் பாவச்செய்த
வரலாறு கூறப்பட்டுள்ள தெனத்
தெரியவருகிறது.

குண்டலை—பகாகரனாற் கொல்லப்
பட்ட வித்திய வந்தன்பாரி. கருதிய
விடமெல்லாஞ் செல்லும் வல்லப
மூடையான்.

குண்டிண்புரம்—விதர்ப்ப காட்டிராஜ
தானி. அமராவதிக்கு வடகிழக்கில்
காங்குயோஜினைவிழுவது.

குண்டோட்பாவிபாதன்—சேரமான் கிங்
கற்பள்ளித்துஞ்சிய செல்லக்கரும்
சோனாழியாதினப்பாடியபுலவர்.

குண்டேக்கற்றம்—சேரநாட்டின் ஒரு
பாகம்.

குண்டோதரன்—ஒருகுதந்தாட்டிய

கணன் - இவன் வெருவியற்றின
னாலின் இப்பெய ரேற்றான்.
இவன் சிலபெருமானுக்குக் குடை
பிடிப்பவன். உமாசேவியார் தடா
தலைப்பிராட்டி யாக்கத் திருவவ
தாருஞ் செய்தபொழுது கிழந்த
திருமணத்தில், உணவாதினன் உண்
பாரின்றி பெஞ்சுகின்றன வெணப்
பிராட்டியார் சோமகந்தரம் பெரு
மானுக்குணர்ந்த இவன்வயிற்றில்
வடவாமுகாக்கினியைப்புகுத்தி இ
வனுக்குச்சிறிது உணவிட்டுக்கொ
ண்டவருகவென, இவன் சமைத்த
தும் சமைக்காததுமாகிய அன்னம்
அரிசி காய்கறி இலை செய் பால்
தயிர் எண்ணெய் முதலியவற்றை
புண்ணும் பசிதணிவானாய் இறை
வர்பா ணைட்ட பசிதணித்திலே
னென, இறைவர் அன்னக்குழி
வருவித்த இவன்படுவையும்கை
கையாற்றைவருவித்தநீர்க்கேட்டகை
யையும் தணிக்கப்பெற்றவன்.

குதிராமலை — ஏழினி அநியவான்
மலையென்றும் பிட்டக்கொற்றன்
மலையென்றும் புறநாணாறுகடும்.
ஊராக்குதிரையென்றும், குதிரை
மூக்குமலையென்றும் பெயருறும்.
இது தென் கன்னடாட்டில்லாவிய
லுள்ளது.

குதன்—அஞ்சிரசன்மாயினன். வேர
க்கனிற்சிலதேக்கட்டுச்சுத்தன்;

குத்தலம்—பல்லாரிபிராந்தியத்திற்கு
ப்பண்டையபெயர்.

குத்தி—(1) சேகயன் பெணத்தின்.
தர்மதேத்தின் மகன். (2) விதர்ப்
பன் பெணத்தின். புருதன்மகன்.

(3) காத்தவன். மகனாகிய மகா
போசுன் மாயினன், பண்டவன்.

தாயாபிய குந்திக்கு வளர்த்த தந்தை. இவள குந்தியோஜனென்ற பெயருடையான். (4) பாண்டவர் கூட்டுத்தாய். தேவமீடனுக்கு மாரிகையிடம் பிறந்தவன். பிரதையென்றும் பெயருடையவன். தந்தைபட்டினையாந்துவாசமுனிவருக்கு ஏவல்புரித்த, சிவானித்த மாத்நிரத்திலே பிரசன்னமாகிப் புத்திரோற்பத்தி செயலிக்கத்தக்க மத்திரோபதேசம்பெற்ற, அந்நிபுரிசோதிக்கக்கூடுதி அகண்ணிப் பருவத்திலேயே சூரியனைத்தியானித்தக் சூரியன் பிரசன்னனாகித் கூடக் கண்ணிப் பெற்றவன். கண்ணிப்பருவமாதலின் அதிகாரனமுற்ற அக் குழந்தையைப் பேழையில் வைத்த கதிலில் விட்டவன். பின்னர், பாண்டவர்க்கு மனைவியாகியவன்மனைவியைப் புனராந் படிசேர்ந்தபாபத்தானும் தனக்குத் துர்வாசப் பிரசாதமத்திர பகத்தானும் சந்தி புனருசெய்யக்கூடுதி, தருமன் வாயு இந்திரன் இவர்களைத்தியானித்த தருமராஜன் பீமசேனன் அரசன் இவர்களைப் பெற்றும், தன் இளைபனாபிய மதநிதிர டென்னுஞ் சகக்கனத்திக்கு அகலினிதேவர் மத்திரத்தை யுபதேசித்த கருவ சக தேவர்களை அடிபிடமுண்டசெய்தும் வினங்கியவன். கண்ணிடஞ்சென்ற காகக் கிணையை ஒருமுறைக் சதிகமாக அச்சகனன் மேல்விடாமல் வரமேற்றவன். கண்ணன் விருப்பின்படி அகலிந்தப்பொழுது பிரேதத்தின் மேல்விழுந்தருது அவன் பிறப்பை வெளியிட்டவன்.

குந்திபுரி—ஒருகாலம். இப்பிப்பொழுது குவாலியர் எனவழங்கும். குந்தியோஜன் — பாபத புத்தத்திற் பாண்டவர் பக்கலிவிடுத்தொரகன். குந்தி—ஹனுமதஸ்தாபகான இருபத்த கான்குதித்தல் கால்களிற் பதினேழாவதாகத் தோன்றியவர். குபன்—ஒருகாலத்தில் ஏகசகிராதி பதியாயிருந்தவன். இவன் காரணமாகத் திருமால் தநீமுனியவர் மீது சகிராபுதத்தைச் செலுத்தி அது கூர்வாய் மடித்தமையின், சிவார்ச்சனைசெய்து சகந்தரனைச் சங்கரித்தசகிரத்தைப்பெற்றனர் குபாண்டன் — வானுகாண்மத்திரி. [சைவபு] [சகந்தர. குபேரத்தன் — கரமஞ்சரியின் குபேயித்திரன் — குணமானியின் பிதா. குபேரன் — விச்சிர வசபுத்திரன். அஷ்டதிக்குப் பாவகர்களில் வடதிசைக்காவலன். கின்னரர்க்கரசன். அரனது தோழன். கவந்திகனைபுமுடையவன். இவன் கரம் அனகாபுரி. கைர்வன புருஷகாகனம குதிரை புஷ்பக விமானம். மனைவி தெதிரரோகை. பார்வதி சாபததால் ஏகாம்பியானவன். விச்சிரவச புத்திரனானவன் கைச்சிரவன னென்றும்பெயர். குமட்டுக்கண்ணனார்—பதித்தப்பத்தில் இரண்டாம் பத்திரை. இமய கரம்பன் செங்குஞ்சேவரதன் மேற்பாடி உம்பர்காட்டு ஐஞ்ஞனார் பிரமதாயமும், குமப்பததெட்டுவருடம் தென்னுட்டு வரு வாயிப்பாகமும் பரிசிலாகப் பெற்றாக, இவர் பிரகமணர்.

குமரன்—தொண்டை காட்டிது
 ன்ள முநிரவனைஞ்சுச் சிற்றரசன்.
 தமிழ்க்கலையோதன். கவிவான
 னாப் பெரிதும் பாராட்டியவன்
 இவன் தம்பி இளங்குமரனெனப்
 பாண வஞ்சனையால் காட்டைக்
 கைப்பற்ற, வனத்தை யடைந்து
 வசித்தான். புலகர்கள் பண்டைய
 பழக்கத்தால் அங்குஞ் சென்று
 கண்டு வருவாராயினர். அங்ஙன
 மாச, பெருத்தலைச் சாத்தனார் இர
 னைக்கண்டு தம்வறுமையை வெளி
 யிட்டேறிப்ப, குமரன்மனம் வரு
 க்தி “அத்தகை வந்திலை யருங்க
 விப்புனகைய, இத்தகை வகதரீ
 னொத்தென யடைத்தாய், தலைந
 னைக் கொடுபோய்த் தம்பிகைக்
 கொடுத்தன், வினைநனைபீட்டுன்
 வெறுமையோய்க்கையே” எனக்
 கூறி, தனது தம்பியினிடத்தன்
 தலையைக் கொடுப்போர பாநிராச்
 சியம் பெறுவனென வெளியிட்டு
 வானைக்கொடுத்த தலைவனாக,ச,
 புலவர் இருசெவித் தொனையும்
 பொத்திக்கொண்டு சிவசிவவெ
 ன்று சென்று இளங்குமரனைய
 டைத்து விடவந்தை வெளியிட்டு
 இருவனையும் கட்டிச் செய்து
 பகைமையை யொழித்தனர். இவ
 னைப்பாடிய புலவர் பெருஞ்சித்திர
 னார், பெருஞ்சாத்தனார் முதலிய
 புலவர்கள்.

குமாரகுருபரகவியிகள்—யெனான்
 குலத்துதித்த ஒருபுலவர். இவர்
 இளமைப்பருவத்தில் மூல்கையா
 யிருத்தமையின் தந்தையார் திருச்
 சொத்தூர்ச் சந்தர் கோயிலுக்குச்
 கொண்டிபோய்துக்குஇளைந்தவர்

பிராந்தித்தபொழுது அம்மூல்
 கைத் தன்மைகளில் சந்தர்வலி
 வென்பா வென்னும் அரிவிரபத்
 தம்பாடி அற்புதம் கிளைத்தவர்.
 இவர் மீனாகவியம்மை பிள்ளைத
 மிழ் மீனாகவியம்மைமுதம், மீனா
 கவியம்மை இரட்டைமணியினால்,
 முத்துக்குமாரகவாமி பிள்ளைத்
 தம், சிதம்பர செய்யுட்பொருளை,
 பண்டார மும்மணிச் சோகை.
 சிதம்பரமும்மணிச்சோகை. நீதி
 வெறிவிளக்கம், சகைகளைமூலி
 மால் முதலியன இயத்தியவர்.
 காவியத்தினை சென்று வழியில்
 தன்மைபெய்தித்த புலியை வாகன
 மாகக்கொண்டவர். தருமபுராண
 னமடங்காசியத்தட்டிக்குமாரகவா
 மியட மெனவழங்குவித்தவர். வசி
 யில் தம்மொடு முரணிய முகம்மதி
 யர்களுத் தொய்கை காண்பித்து
 அவர்களைக்கவாதினப்படுத்தியவர்.
 சுவாப்பினிடம் திருமடத்திரு
 க்கமும் மானியமு முதலியன
 பெற்றவர். சித்தாரதனைவர். இவர்
 காலம் துற்றென்பது கருடநக்
 டு குமரனிருத்திருக்கலாம்.

குமாரகோட்டம்—முருகக்கடவுள் தி
 குப்பனினிவொன்று. இதுகாண்கி
 யினுள்ளது.

குமரன்—(1) முருகக்கடவுள் (2)வலி
 ம்கொட்டுகொளையெழுத்தாநன்.

குமரி—(1) ஒருகதி - கன்னியாகுமரி
 பெண்கும்பமும். பாதகண்டத்தின்
 தென்பக்கவிருத்தது. யவருத்தத்
 தம் பாகவ்கைப் பெய்திருத்தருச்
 சென்று ஆகிவதோர் புண்ணியநீர்
 தம். அதனாகுதே புத்தபறவலி
 பெண்புப் பெயருத்த குமரித்தெ

ய்கம் எழுத்தருளியிருக்கும். இது
னைபுன்னிட்ட காற்பத்தொன்பது
காடுகள் டைட் கொண்டொழிந்த
போயின, பின்னர், அதன் வடக்கி
விருத்த காடு குமரி காடுமன்றும்
பெளவம் குமரிப்பெளவமென்றும்
பெயர்வழங்கின வென்பாருமுனர்.
குமரிக்கோடு— பரத கண்டத்தின்
தென்பாலுள்ள ஒருமலை. இதுகட
ல்கொண்டொழிந்தது [சிலப்]

குமாரசுடவுள் } இளைப்பின்னையார்
குமாரசுவாமி } கார்த்தியேயர், கன்
காபுத்திரர், ஆண்டிலைக் கொடி
யோன், சரவணபவன், கடம்பன்,
தாசனாரி, குறிஞ்சிவேந்தன், விசா
கன், சேந்தன், சிலம்பன், செவ்
வேன், மயில்காணன், தேவசேனா
பதி முதலிய நிருகாமக்களையுடை
யவர். சிலபெருமானிடச் தேவர்
சென்று குரபன்மூதியர் தயரை
க்கூற இறைவன் கெற்றிலிழியினி
ன்று ஆறுகெடுப்புப் பொறினோ
யுண்டுசெய்த அகற்றை அக்கினி
யார் கண்கையிற் சேர்ப்பித்தம்
கண்கையார் சரவணத்திற் சேர்ப்
பித்தம் வீட, அவை ஆறுகுழ
க்கைகளாகி விளையாட, நிருமால்
முதலிட தேவர்கள் பத்துத்திசை
களிலுள்ளார்த், கார்த்திகைப்பெ
ண்ணன் அறுவரால் முகையூட்டின
ர்த்து, ஒருவான் உமாதேவியா
ருடன் சிலபெருமான் ஆண்டுந்
தபொழுது, உமாதேவியார் ஆறு
குழக்கைகளையும் ஒருசேரவெடு
ப்ப, ஆறநிருமுகமும் பன்னிருநி
ருக்காரமும் ஒருபுடலுமாக, எக்க
தனென்று நிருகாமமிட்டிக் கைலை
க்குக் கொண்டுவரப் பட்டவர்.

பிரமணைச் சிறையிட்டவர். சிலபெ
ருமானுக்குப் பிரணவப்பொருளை
யுபதேசித்தவர். தாசனைக்கொள்
தவர். வீரவாகுவைத் தூதனுப்பிப்
பலவகைப் புத்தி கூறியும் குரபன்
மன்கோளாகுத, சிங்கமுகன் பாண
கோபன் அக்கினிமுகன் முதலிய அ
கேசருடன் குரபன்மணைக் கொள்
றுதேவர்கிறையைவிடுத்தத் தெய்
வபாண வம்மையைபும் வன்னிரா
வகையையும் மணம்புரித்தவர்.

இவாதருள் பெற்றோர் அகஸ்தி
யர் - முகஞ்சார் - கக்கோர் அருண
கிரியார் முதலெண்ணிலார். வழிப
டுமையம்மென மாரமெனப்பமும்.

இவருக்கு அன்புசெய்யத் தக்
கவைநிருப்புகழ் நிருவருப்புகழ்
சனுபூதி கந்தரத்தாதி நிருமுரு
காற்றுப்படைகந்தர்சலி வெண்பா
கந்தர்சஷ்டிகைச முதலியனர்.

குமாரசம்பவம்—காவிரிதாசராத்செய்
யப்பட்ட வடமொழிக் காவியக்க
ளிலொன்று. இது குமாரசுவாமி
யின் அவதார விஷேசகூறும்.

குமாரசேவர்—வீரசைவப் பெரிவாரி
லொருவர். ஒருகடதேசத் தாசராலி
ருத்த ஞானநூலாராய்ச்சியில் மே
ம்பட்டு விரத்தி யடைந்து, அரசர்
செவ்வடிசுற்றம்மனைவிமுதலியொரு
பற்று மின்றிக் கெடுத்தறவி யாய்ப்
பல தேசக்களிறு சஞ்சரித்துக்கொ
ண்மொன்று, மேலைச்சிதம்பரமெனும்
பேரை யூரை யடைத்து, சாந்த
லிங்க சுவாயிகளிடத்தே ஒருபேரே
தேசம் பெற்று, அக்குச்சிக்குள்வ
நித்து அவர் எட்டினையால் நிருமு
துருண்மெனும்விருத்தாசனத்தை
யடைத்து களிக்கத் துணிந்து, பரி

தாசன் சித்திதாசனையும் பொருட் படுத்தி, எதி கடைபாக்கடத்து செவ்வகையில், கறுதியில் கைப்பையும் மனிதாசனையும் தணிச்செய்து பெருமானால் அனமல் திருத்த தண்ணீர்ப்பத்தலில் உண்டபெருகி விடா ய்திர்த்து, சிறிதுகோத்தல் தவ்விட ன்காடாகவிருக்கக்கூடு இறைவன் திருவினை யாட் டென் றுணர்ந்த விருத்தாசலத்தையடைத்து ஓராச மரகீழலில் தன், உமாஸ்தேவியார் ஒரு வேதியப்பெண்ணாகி, நீ மிகக் களைத்திருக்கின்றீர். இதுணப் பருகுக என்று அன்னத்திற் பால் கொடுக்கப்படுகிச் சிறந்த ஞானம ண்டத்துக்கிறையில், அம்மரத்திலி ருந்த ஒருஜடாமுனி அத்தன வடிவாக இறங்கிச் சாஷ்டாங்கமாகப் பணித்துநீங்கதேவரீயாரென. யான் ஒருமனையில் தவஞ்செய்திகபெரு மாணத் தரிசித்து துரங்கேட்டகையில் ஒன்றையகாவி மற்றொன்றைக் கேட்டமையின், இறைவன் வெருண்டி முனிவடிவெய்தகவெனச் சபித்து, என்னருகே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த தோரீரைச் சுட்டி, “இவன் முத்திரைத்தவஞ் செய்கின்றான். இது ஆரம்பிதப்பு. அடித்தாபியலில் அஃதவனுக்குக் காக்கடும். நீ விருத்தாசலத்தி விருப்பிற் தங்கடைத்தபோது அவனைக் கண்டு உன்முனிவடி வகன்று பிரகபதகடைவை. அகனுக்கு இவ்விடயங்களை யுணர்ந்தே” என்கிறுமை புரிந்தன சென்று உதிப்பணித்தவிடைமொண்டேனக்குத்தரி விமாணத்தி வேதிச்சென்றான்.

அவ்விருத்தாசலத்தி விருத்த ஒரு

வன் காடோறும் தேவ்வாப் பணித்தவருக்கையில், ஒருவன் என்னெனவியை, “புத்திரப்பேற விருப்பியுள்ளேன். அதனை யறுக்கிரகிச்செய்யும்” எனத் திருவெண்ணீரளித்தனர். அதனை மகாலிபாகளித்துப் புரிக்கச்செய்ய, அவன் திருவடையெய்த உண்டமையில் இருபுத்திரராகப் பெற்றான். அவ்விரு குருக்கும் தக்க ஆசிரியரைக்கொண்டு கல்விபயிற்றுவந்த வேண்டி மென்று சுட்டினையிட, தென்னாட்டில் சிறந்த வித்தானாக விளங்கிய செம்பரப்பிள்ளையை வித்தியாசுருவாக்கினர். [இச்செம்பரப் பிள்ளை பின்னர் குமாஸ்தேவர் சீடராய்த் திருப்போரூர்ப் பணிவிடைகளைச் செய்கார்.]

குஷ்டரோகமுள்ள மொருவன் தத்தயர் சிவியாது தம்புத்தப் பிரார்த்திக்கக் கண்டு அவன் கரத்தில் திருவெண்ணீறு பிரசாதித்த எதிரிலிருந்த விகாசகரிடல் கண்முடிசென்ற வருக கொன்று, அதனையக் கட்டவன் பரிசித்தது கண்டு அவனை உட்கொள்ளச்செய்து அவ்வியாதி யைப் போக்கியருளினார்.

தறவிசை ஒருவரிடத்தில் ஒரு காளைக்கு மேலிருக்கப் பட்டசென்னியதியுடைய ராயினும் பெரியகாயகியார் கட்டளைப்பயி விருத்தாசலத்தை யடிக்கடி யடைவதும் தாமாயுள்ள பஸ்தவங்கட்குச் சென்றிருந்துப் பதுமா விருத்தவர்.

திருவாசுரித்தியாகராசப் பெருமான் இரத்தகன்னி ஒருவிதி முனையில் கீழ்க்கையில் இவர் மத முனை

யில்கின்றது. தலைமை நிமிர்த்துவிட்டுப் பார்த்திருப்பது கண்ட சைவரிக் குவர் 'வீரசைவமருள்' என்ற ஒரு கவிதாபொருள் பேசிக்கொண்டதைக்கேட்டு 'தியாகராசா! வீரசைவம் மருளானால் இரதம் நடக்க. அருளானால் இரதம் கிற்க' என, இரதம் அவ்விடத்தே கின்று விட்டது. அஃதெல் வற்றினாலும் ஆக்கிருந்து அசையாது பலரும் வருந்துகையில், இவ்வீர மூணர்ந்த சிவன் தாசனாக்குணர்ந்த அரசுக் கோண்டுகொளினால் "தியாகராசா! வீரசைவம் அருளானால் இரதம் நடக்க. மருளானால் இரதம் கிற்க" என்று கூறி இரதத்தை நடத்தினர்.

இவர் கரபிணைசெய்தவருவது வழக்கமாக, ஒருவன் சமைத்த மச்சத்தை அன்னத்திட்டுப் பொதிந்து இவர்கரத்திலிட, வழக்கப்படி அங்கேயே புகியாது சென்ற ஒருதடாகத்தை வடைத்து "மச்சமே! கட" என, அப்பின் உயிர்பெற்று நீரிற் குதித்தவிட, அன்னத்தை நீரில் லம்பி உட்டு கொண்டனர். அதைக் கண்ட அவன் மன்னிப்பு கேட்டுச் சென்றான்.

மற்றொருகாலத்தில், விருத்தாசலத்திலிருந்த காளிகாதேவி குமாஸ்தேவரைப்பணித்து, 'யான் இவ்வுரிக்காளி. என்னை மந்திரசக்தியால், ஒருவன் கவாதனைப்படுத்துகிறான். நான்கொண்டு செல்வா னாகலின், என்னைக் காக்கவேண்டும்?' என, அஃதென்னுள் எவ்வளவாகும் என, "நானே இத்தனை காழினைக்கு என் விக்ரகச் சிவமிகை உமது பாதத்

தை வைப்பின், என்விக்ரகத்திற்கும் அவனுக்கும் குத்திரசம்பந்தஞ் செய்துள்ளானால் அகன் கண்ணொளி மழுங்கிவிடுவான். நான் தப்புவேன்" எனக்கூற, அதற்கிவைந்து, குறித்தகாலத்தில் அங்ஙனஞ் செய்தமையின், அவ்வடகாட்டான் கண்ணொளி மழுங்கி குமாஸ்தேவரை வடைத்து பலகாறு பிரார்த்திப்ப, மீண்டும் இத்தகைய தீச்செயல்புரியாமல் உறுதியான காக்குத்தத்தம் பெற்றுக் கொண்டு ஒரு கண்டகோடுத்த அறுப்பினா.

இவர் மகாராசா தருவு-சுத்தசாதகம்-விஞ்ஞானசாரம்-சுத்தவீத வுண்மை - பிரமானுபூதி வினக்கம் - ஞானவம்மாலை-வேதாந்த தசாவந்தைக் கட்டளைக் கருக்கம்-வேதாந்த தசகாரியக் கட்டளை - சகசரிட்டை-உபதேசசிந்தார்த்தக் கட்டளை-பிரமசித்தியாகவல் - சிவதரிசனவாகவல்-ஆகமகெறி யாகவல்-கேதநெறியாகவல் - பிரமானுபவவாகவல் - சிவசமரசவாதவாகவல் என்னும் பதினாறு சாஸ்திரங்களை யியற்றியவர். சிவாத்தவீத சிவஞான குரவராய் விருத்தாசலத்திலே அரசமரமீழலிலே சமாதிக்கொண்டனர்.

குமாசி—ஒருநதி. இருக்கை பர்வதத்திலுதிப்பது.

குமுதாண்பன்—சந்திரன்.

குமுதம்—தென்மேற்குத் திசையிலுள்ள யானை. இதன்படி அதுபமை. குமுதவதி—ஒருநதி - விர்த்தகிரியினின்று பெருகுவது.

குமுதன்—(1) திருமாவின் பரிசாரகரினொருவன் (2) சுக்கிரீகன் சேனாவீரி லொருவன்.

குருதாசுடன் — காணா சேனாவீரரி
லொருவன்.

தும்பகண்ணன்—இராவணன் தம்பி -
கெடுத்தவஞ்செய்த பிரமன் பிரமன்
னமானபோது தவறுதலாக கித்
திரை வேண்டுமென வரக்கேட்
டான். மகாபலராலி. கித்திராபம்
சமுற்றகாலத்தில் இறக்க வாமே
ற்று இராமாயண புத்தத்தில்
இராவணனு லெழுப்பப்பட்டு அப
ஜயமுற்றிறதாவது. இவன்செறிகடி
பெண்பாணைக் கூடிப் பீமனென்ப
களைப் பெற்றவன் [சைபடி]

தும்பகன் — விதேக தேவத்திருத்த
ஒருவராவது. தாசபுத்தத்திலிற
த்த காலசேமியின் புதல்கொழுவ
ரும் இவன் வீட்டிற் காண்கனாய்
ப்பிறத்திருத்தவர். இவர்களைக்
கொன்ற கிருஷ்ணன் இவன்
மகன் நீலைபை மணஞ்செய்தான்.

தும்பன்—(1) தும்பகண்ணன்மகனாகிய
தாசுடன். கங்கிரிவகுற்கொல்லப்
பட்டவன் (2) கங்கிரிவன் சேனா
வீரரினொருவன்.

தும்பகண்டன்—காணாசுடன் மத்திரி.
கவந்தனென்றும்பெயர்.

தும்பி—சுருடவயிரத்தூதர் சம்பாதிக்க
னாகிய சுபார்கவன் புத்திரன்.

தும்பிராகம்—ஒருமகாசகம்.

தும்பிரகை—(1) சுமாலி மகன். கர
தாசுடன் கணப் பெற்றவன் (2)
அக்காசவண்ணன் மனைவி.

தும்பேசுவரர்—தும்ப கோணத்தில்
செய்யிராணுக்குவழக்குத்திருகாமம்.

தும்போதரன்—செய்யெருமான் இட
பாரோசணஞ் செய்கையில், படிச்
சட்டு போல் கண்ணுத முதகின்
மேல்தாங்கிநிற்குஞ்சிவகணவீரன்.

குயிலமுதாம்பிகை—திருத் தெய்வம்
குன்றத்தில் உமாதேவி வாகுக்கு
உழக்குத் திருகாமம்.

குயிலாதுவம்—இயாசலத்தருகிலுள்ள
ஒருகிளவியம் [செய்ப்.]

குயின்மொழியம்மை—(1) திருமகா
சகம் (2) திருச்சாயக்காசு - தீர்த
கோத்திரங்களில் உமாதேவியாகு
க்கு வழக்குத் திருகாமம்.

குய்யகலோசம்—உலோபத் தன்மை.
புடைபோ ரடைகலோ குவகு
[சாசெண்.]

குய்யகம்பி-கவணக கிங்காசனாதிபதி
சன்மொழபத்தாவல்கருகொருவர்.

குய்யகக்கூத்து—காமமும் கெருளி
பும் பொருளாகக் குய்யகச் செய்
புள் பாட்டாக, எழுவுசேனும் எண்
மசேனும் ஒன்பதின்மசேனும் வட்
டமாக கின்ற,கவண்கந்தாவெது.
“குய்யக யென்ப தெழுவுச் சன்
கையர், தெக்கினை மண்டிகைக் கடி
க்கை கோத்துத், தக்கினை கொட்ப
கின்றடவாகும்” எனுஞ் குத்திர
த்தில் எழுவுகாமிகெதன் றன்னது.

குரு—(1) உருசிரவன். (2) பிரமன்
பதி (3) பூசகன் (4) துளோனாசு
சிரவன் (5) பிரபாகரனெனும் மீமா
ம்சன் (6) அனுமீடன் புத்திரனாக
இருக்கப்பெனத்திரன்.இவன்பிரத
சங்கண்ணன் கெத்த விடமானதால்
சமத்தபஞ்சக மென்னுமிடம் குரு
கோத்திரமாவது.இவன்வயிரத்தில்
கத்த,வித்திரி கீசியனே, கெதா
வர்க்கும்பாண்டவர்க்கும்பாட்டன்.

குருகு—இவன் சங்கத்தி விருத்த
தொருவன்.

குரு கோத்திரம்—சமத்த பஞ்சகம்,
கந்தாசுடன் கவாய்மணும்பெயர்களை

யுடைவது. பிற்பகலுக்குத்தான் வேதி.
பாரதபுத்தகத்தின்படி.

குருநாடகம்—அவ்வினாபுரிக்கும் பா
ஞ்சகத்திற்கும் இடையிலுள்ள
தேசம்.

குருநாடகம்—அஞ்சகம் புத்திரன்.

குருநாடகம்—செவகன் தோழ குரு
புத்திரன்.

குருநாடகம்—திருநாடகம் புத்திரன்.

குருநாடகம்—இராமகன், இரா
வண புத்திரன். எனக்கு கொ
ளப்பட்டவன்.

குருநாடகம்—அவ்வினாபுரியை இராஜ
கனியா யுடைவதேசம்.

குருநாடகம்—ஒருவேடன். வழிபா
தும் மிருகங்களைக் கொன்றும் பல
களை விடையூறு செய்தவன். ஒரு
செவகத்திரியன் ஒரு பகல் முழுது
திரிந்து இரையடிப்பதாறு இரவு
வரை ஆங்கோர் தட்புதலிற் செறிது
தீர்ப்பருகி, நீர்வேட்டை தணிக்கையி
ருகல் இவ்ருவரவாமென்று ஒருதி,
பாத்திரத்திற் செறிது தீர்த்து அரு
கிருந்த வில்லவாமத்தேறி யொளித்
திருத்தான். முதல்யாமத்தில் ஒரு
மாலும், இரண்டாவதுயாமத்தில்
அதன்முத்தமனைவியும், மூன்றாம்
யாமத்தில் அதன் இளைய மனைவி
யும் வர, அவற்றையெய்யவயில்லைக்
ருணத்தொளியெய்ய, அவைதேட்
யிற் தங்குட்டிசெருக் கூறிவருவ
தாய்க் கொல்லிப் பேரவனை ஒவ்
வொரு முறையும் விட்டி யெய்தி
கையில், கைப்படுத்தித் திருந்து
செறிதுதும் டுதந்தி விருந்து செ
ய்யக தன்களும் அடியி விருந்த
செய்யகத்தின்மேல் விழுந்து இர
வழித்தும் நித்திரையின்றிச் செ

புரையாடல் வடைத்தான். மான்
கன்றும் திவமனப்படி அகலும்
கிரையகவந்தன. வேட்டுரு செ
புரையிசெவத்தால் குரையுந்துக்
கொல்லமாட்டேனென்றான். அச்
சமயத்தில் தேவ விமான மூன்று
வேடனையும் மாண்களையும் ஒற்றிக்
கொண்டு சென்றது. [சைவபு]

குருநாடகம்—திருவண்ணாமலை
யிலெழுந்தருளியிருக்காமல்செவ
யாறு செவகனின் மொருவர். இவர்
ஆசிரியர்களுக்கே கின்ற பணியி
டைசெய்து கொண்டிருக்கையில்,
ஒருநாள் குறுக்கென கைகத்தும்,
ஒருநாள் தமதுத்தரீயத்தைத் தேய்
த்தும் கிற்ப, என்னெனக் கேட்ட
ஆசிரியர்க்குத் திருவாரூர் தியா
கேசரும்கவதில் நாட்டியப்பெண்
கொருத்திமல்லாந்துவிழாவருளு
கிரித்ததகண்டு அடியேனுஞ்செறித்
தேனென்றும், செம்பரம் கனக
கைபக்கிட்டிருந்த கிரை அங்கிரு
ந்த நெய்தலிபத்தின் திரியை வலி
யிழுத்துச்செல்கையில் தீப்பற்றிய
தால் அதனைத் தேய்த்தே நென்
றம் கூறினர். பின் பொருநாள்
குருநாடகம்செவகன் காத்தி செய்து
ஒருதிருவோட்டிற் பிடித்த மணி
தர் அடிபடாதவிடத்தில் விடுகலெ
னக்கட்டளைவிட, அதனைபுட்கொ
ண்டு, வைக்குமிடத்தே வைத்தே
னென்றனர். ஆசிரியர் “ஆல்பமு
த்துப்பகழிவினுக்ககாரமாவதென,
கெய்யமுத்து திவந்தலை விண்ணி
கெய்ய—” எனக்கூறி, அதனைமுடி
க்கெய்ய, இவர் “காலவணம், செ
ய்யா வுறுத்தருடன் செந்த மிரு
ப்பீரோ, ஐயா காமச்செவ யா”

எனக்கூற, அப்பா நன்குரு சமச் சிவாவம்! மனதுதழுவிக்கொண்டு நீழுத்திவ் தவமாயிவ சிதம்பரஞ்செ ன்று சேர்க்கென, அடியென் குரு தரிசனமின்றி பொருகாருமிரேன் என, நீர் கனகசபையைத் தரிசன ன்செய்த சம்போல் தரிசனமானு ளங்கெடுக்கென. குருவது திபாகப் பத்துப் பாடல் கூறி விடைகொ ண்டு கிழக்குவழியே சென்று இரு ன்வர ஓர்மரத்தடியே க்ஷுடைகூ டிப்பசிவர உண்ணமுலை யம்மனை சோக்கி “ அண்ணாமலையாகத்துக் கினியானே, உண்ண முலையே உமையானே—நண்ணு, நிலைதோ றும் போற்றி செய தின்னடியா ருண்ண, மனைதோறுஞ்சோறுகொ ண்டு வா ” எனக்கூற அண்ணா ம லையார்க்கு நிலைதித்த சர்க்கரைப் பொங்கலைப் பொற்றட்டென் கொ டிக்கப்புகித்தனர். மறுகான் ஆலயத் துள்ளார்தம்பானவகாணப்படாது சிவ கருணையால் விடயமுணர்ந்து தாம்பாழத்தைக் கொண்டு சென் றனர்.

மேலுங்கிழக்கே சென்று, ரிஷி வந்தமென்னுத் தலத்தில் அகஸ்தி யப்பிரதிட்டையாகிய அர்த்தகாரீச ரைத் தரிசித்து அவ்வம் மையை சோக்கிச்சாப்பாடுகேட்ட, அம்மன் என்னைப்பிரித்து நீர்பாடப்படாதே னை மீண்டுஞ்சேர்த்துப் பாடிஅங் கம்படைக்கப் புகித்து, அங்கிரு ன் தவன் விருத்தாசலமனுமெனி ருத்தாசலியில் மூழ்கிப்பெரியகால வியாகுதலோக்கி “ என்நிபுனை யும் பெரிய காலகிபெழுநூல் கிழத்தி, என் றுஞ் சிவன்பா விடக்கிழத்தி. சிந்த

நிலக்கிழத்தி கேள்விமுழு நிலக்கிழ த்தி, மலைக்கிழத்தி சோறுகொண்டு வாசி என, அம்மன் தடியுன்றிக் கொண்டு மிக்க கிழவியாத்த தோ ன்நி என்னைக்கிழவிபெய்கு பாட வேண்டுமென, பாணாளியிற் பாண ம்பிகை. “ கிருத்தகாசியில் கிருத்தா ம்பிகைபென, அப்படியவன்று உன் லாவால் இன்மை வாய்ச் சொல்ல வேண்டுமென “ முத்த கதி குழு முதுகுன் நுறைவானே, பத்தர் பணியும் பத்தானே—அத்த, நீட் த்தானே மூவா முலையேனே தார, விடத்தானே சோறுகொண்டுவா ” எனக்கூறி அன்னம் பெற்றுண்டு, புலனகிர்க்குச் சென்று, கிதம்பா மடைந்த பலவாறு தரித்துச்சிவ கங்கையில் மூழ்கிக் கனகசபையிற் சென்று குறை சமச்சிவாவ சாகத் தரிசனங்கொடுக்கப் பெற்றுத்ததி த்து க்ஷுடையிவிருத்தனர்.

அப்பொழுது கடலாகபதி நீஷி தர்கள் கணவிலெழுத்தருளி “ இங்கு ற்ற பெரியார்க்கு சமது சக்கிதியின் வடக்கில், மணிவாசகருக்குத் திரு, வாசகமெழுதவும் உபநக்ஷவுக்குப் பாந்தட வதைக்கவும் இரு முறை சம்பாநம் வைததவிடத்தை றீட் மாக்குக ” கொண்கட்டளைவிடநிகழி தர்கள் அங்கே கொண்டுபோய்விடி ப்ப, அவ்விடத்தில் க்ஷுடையிவிரு த்பதம் சிவகாமியம்மன் கொடுக் குத் உணவைப் புகியதுவாசவிரு த்லையில், மலர் பவநீரவியங்களை இவர் முன் வைத்துச்செய்த, ஆட் கொல்லியென்று பலகாரபுன் கொ ண்டுபோகக் செய்ய, நிகழ்ச்சன் கண்டு ஆலயத்தவரின் பங்கிரு

ப்பணிகளும் கீட்டினங்களும் கடக் குமென, இவர் இவையாயமையின், சபாசபாசனைப் பிரார்த்திக்க, அவர் சங்கம வடிவாய்ச் சென்று எப்பொழுதும் அன்னமியைதக்க வரம்பெற்றவக்துணர்த்த, திகழிதர்க்கப் பங்கவ்கிலேற்றிக் கொண்டவந்து கோவிலுட்புகுத்தப் பலகிருப்பணிகளும் கீட்டினங்களும் ந்யமித்தப் பாதசலிமப்புகு கண்ணியபுகு செய்விக் கையி, திகழிதர்க்கநடராசா நிகுத்தஞ்செய்யப்போகிறாரா வென்றதுகேட்டு, அவற்றைப் பெருமானுக்கணிலித்த “அம்பலவா கொருக்கா வாடினாற் றாழ்வாமோ உம்பரொலாம் கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சம்புலே, வெற்றிப்ப தஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்குக் கித்தி பென, ஒத்து பதஞ்சலிக்கு மோ.” எனக்கூற, நடராஜர் கடித்தனர். இவருவ்கண்டி சயித்தனர். நெடு கோகடித்தனமயின் திருவடி வருந்துமென்ற “தாக்கியகால் கோகாதோ தவுடன் முயலகண்மேல், தாக்கியகால் தானும்சலியாதோ—காக்கா, தினவரதா தில்லித், திருத்தாண்டவாரீ, அனவரதம் கடத்தாடினல்.” எனக்கூறி, நடனத்தை கிறுத்துவித்தனர். அநேகரணம் அங்கிருந்துகிறுப்பெருந்துறையில் இவிக் கோகாமாயினர்.

குருாதன்—உலகத்திற்கும் சிலபெருமானுக்குக் குருவாகிய குமரக் கடவுள்.

குருமூர்த்தி—சிலமூர்த்தங்கள் அறுபத்தாண்டனு கொன்று. மணிவாசகப் பெருமானுக்குச்சிலருள போதத்தை புபதேசித்தக் குருத்த

மரீழலி செழுத்தருளிய சிலமூர்த்தி.

குருவகன்—இரண் டாம் மதுவின் புத்திரன்.

குரோதவகை—தகப்பிரஜாபதி புத்திரிகளிலொருத்தி. கசியபன் மனைவி. கழுதை ஒட்டகம் மரை முதலியன பெற்றவன்.

குரோஷ்டி—யறு புத்திரரி லொருவன். இவன்மகன்விருகினகத்தன்.

குலகுடாமணி பாண்டியன்—சோம குடாமணி பாண்டியனுக்குப் பின் மதுரையை யரசுசெய்தவன். ஐம்பத்தொன்பதாம் பாண்டியன். இடைக்காடர்பிணக்குத்திர்த்த திருவிடை யாட்டல், இவன் காலத்து நிகழ்த்தது.

குலசேகர பாண்டியன்—(1) இவன் காலத்திலேயே கடம்பவன் திருத்தி கரங்கண்டது. மதுரையிலாசுநிறுத்திய முதற்பாண்டியன் (2) அறுபத்திரண்டாம் பாண்டியன்.

குலசேகரமூரார்—கொல்லிகரத்துத்திடவிதராஜகுமாரராயத் தோன்றி அரசரிமையைக்கைக்கொண்டு பகவத்பத்தியி லாழ்த்தவர். பனதேசவாத்திரை செய்தவர். மன்னர்கோயிலிலிருந்து திருநாட்டிக் கெழுத்தருளினவர்.

குலச்சிறைநாயனார்—அறுபான் மும் மைநாயன்மாரா கொருவர். இவர் மணமேற் குடியிலே பிறத்தவர். கடன்பாண்டியனுக்கு மந்திரத்தலைமை பூண்டவர். புண்டியனும் அக்காட்டவரும் சமணமதப்பிரவேசஞ் செய்ததைச்செயாது, பாண்டியன் மனைவியர் மக்கையர்க்காசியாரும், தானும் அத்தாங்க சிலகேசமுடை

யராயிருந்து, திருஞான சம்பந்த ஸ்வாமிகள் பிரபாவங்களை யுணர்ந்து “ வெங்குரு வேந்தர் அபிபணிந்தடியேன் குலச்சிறை யெழுதுவின் ணப்பம், இங்கெழுத் தருளிச் சமணிகு னொதுக்கி யெம்மிறை மகற்குநீ நளிந்து, பொங்கிரும் பணைகுழி தென்றமிழ் காட்டைப் பூதிரை தனம்பழி நிறத்தி, எங்களைக் காக்க ” என் நெழுதியனுப்பி ஸ்வாமிகளைத் தருவித்துச் சமணர்களோடு வாழ்வி வெற்றி பெறச்செய்து பாண்டியனுக்குற்ற சுரப்பினியையும் பிறவிச் சுணையும் நீக்கி, சின்றநீர் கெடுமாறகாய னாராக்குவித்தவர்.

குலத்துவச பாண்டியன்—பாண்டியவர பாண்டியனுக்குப் பின் அரசுகசெ லுத்தியனுமபத்தாரும் பாண்டியன். குலபதிகாயனார்—திருவள்ளு மாலை சொல்லிய கடைச்சங்கப் புலவரி லொருவர்.

குலபர்வதம்—சுப்தபர்வதங்கள். அவை மகேந்திரம் கத்தமாதனம் மலயம் சகியம் சுததிமந்தம் விந்தியம் பாரி ஜாதமென்பன.

குலபூஷணபாண்டியன்—அந்தரணு பாண்டியனுக்குப் பின் முடிதரித் தவன். இவன் காலத்தே மெய்க் காட்டிட்டது உலவாக்கியிருளியது, வளையல் விற்றது, அட்டமா கித்தி யுப்தேசித்தது, விடையி லச்சினைபிட்டது ஆகிய திருவி னாயாடல்கள் நிகழ்ந்தன.

குலேச பாண்டியன்—அரிமர்த் தன பாண்டியன்பிரா. இவன் இடைக் காடர் காலத்திலிருந்தவன்.

குலோத்துங்கசோழன்—சோழராஜர்

களிலொருவன். இவன் சமந்தான ப்புலவர் ஒட்டக்கத்தர். அவரியற் றிய காட்டியெழுபது இவன்கைக் கண்டதற்க்கேற்றப்பட்டது. காட்டி யெழுபதிற்காண்க. இவன் மீது சோலையும் உலாவும் அப்புலவராலியர்றப்பட்டன. இச்சோழன் ஒட்டக்கூர்றரிடம் கல்விபயின்றவன்.

குலோத்துங்கசோழனுலா }
குலோத்துங்க சோழன் கோவை }
இவ்விரு பிரபந்தங்களும் ஒட்டக் கூத்தப்புலவரார்தெய்யப்பட்டன }
குலோத்துங்க பாண்டியன்—பழியஞ் சியது, மரபாதகத்திர்த்தது, அங்கம் வெட்டியது ஆகிய திருவினாயாட ல்கள் கண்டகன்.

குல்லாகபட்டர்—தரும சாத்திரமொ ன்றனுகிரியரும், மதுஸூரிதிக்கு ஒருவியாக்கியானஞ் செய்தவருமா கியபெரியேமர்.

குல்லாகபட்டியம்—(1) மதுஸ் யிரு திக்குக் குல்லாக பட்ட ரியத்திய வியாக்கியாகம் (2) ஒரு வைத்திய துல். குல்லாகபட்டர் செய்தது.

குவலயநாகம்—திருக்குறல் காடு து றையில் உமாதேவியார்திருநாமம்.

குவலயாகவன்—(1) சத்துரு ஐத்த புத்திரன். இருதத்துவனு னென் றும் பெயருடையவன். இவன் ஐல ம்காடு மலைமுதலிய நினைத்தவிட களிற் சஞ்சரிக்கும் குதிரை யொ ன்றைக் காலமுனிவரிடத்திற் பெ ற்றவன். (2) இவ்வாகு மரபினி த்த பிருகதகவன் புத்திரன். துத்த என்னும் அகரிகைக்கொன்ற தத் துமாரென்னும் காரணப் பெய ரேற்றவன். (3) கந்தன் புத்திரன்—அவர்க்கன்பிரா. தானகேதெ னென்

தும் பெயர், பெற்றவன்.

குறவலகாத் தம்—அப்பைய நிகழித்
கடமொழியிற் செய்த அலங்கார
தல். இதனை எட்டைய புரத்தம
வந்தனத்துப் புலவர்களுவர் நயி
ழ்ப்படுத்தியுள்:

குறவலகாட்டம்—எம்சன்வானை, மிக்க
பலவானையுக் கொள்ளும் ஆற்
றலுடையது. கிருஷ்ணனைக் கொ
ள்ளும்படி பேவி அகலுந் கொள்
வப்பட்டது.

குறவலகாய்மொழியவனா—திருக்குந்
ருவந்திற் உவாதேவியாருக்குவழ
க்குத்திருகாமம்.

குறிகன்—செய்பருக்குத் கத்தருவுக்
கும் பிறந்து மேற்றிசையிற் பூமி
யைத் தானகும் வாகம்.

குறமகன்இளவெயினி—எவ்விசைப்பு
லமை மெல்லியாரிவொருவர்.

குறன்—திருக்குறவிரிஞ்சான்க.

குறிஞ்சிப் பாட்டு—பத்துப் பாட்டி
வொன்ற. தலைவியினது வேற்ற
கைகண்டு வருத்திய செவிலிக்கு
அறந்தொடி நிற்கும் பாக்கி உற்
ருக ஆரிய அரசன் பிரதந்தனைத்
தமிழறியுதத்தற்குக் கையிற் 261
அடிசனாற் பாடியது. இதில் தொ
ன்னுந்ருகப்பது மலர்விசேடம்
உறப்பட்டுளது. இதனைப் பெருங்
குறிஞ்சியென்றும் வழங்குவர். இந்
தற்கு கச்சினுக்கினியர் உரை செய்
தன்னார்

குறங்கோழிநீர் கிழார்—வானைக் கட்
செய்மாதாஞ்சோ விரும்பொறை
கையப்பாடியபுலவர் [புறநா]

குறந்திராட்டி—ஒரு தொகையது.
இதனைத் தொகுத்தார் சொருபான
த்த. தேடு கரிந் டெராவிய தத்த

குறாயர்

குறந்தொகை—எட்டுத்தொகையுனி
தண்டாவது. கடவுள்வாழ்ந்தத்செ
ய்யுள்முதலியவானுந்நிரண்டிசை
வற்பாக்களையுடையது. இவற்றுள்,
முதற்பாவாயிய கடவுள்வாழ்ந்துப்
பாரதம் பாடிய பெருந் தேவருரா
லும், காணுந்ருக பாக்கை திப்பு
த்தோனார் முதல் அம்முலகு ரிற
தியாபெ புலவர் இருநூற்றுநால்வ
ராலும்இவற்றப்பட்டுள்ளன. இது
அப்பொருட்பகுதிசையேயுடைட்
யது. மேற்கூறிய அகவற் பாக்கை
காண்டிச்சிறமையும் எட்டடிகுபே
ரொல்லையுமுடையன. இத்தொகை
முடித்தான்புரிக்கோ. இப்பாக்கை
ன் இருபது பாக்களொழிந்த ஏனை
யபாக்கட்குப் பேராசிரியர் பொரு
ளிட்டா ரொன்றும், அவதொழிந்த
இருபது பாக்கட்கும் கச்சினுக்கி
னியர் பொருளெழுதினொன்றும்
தெரிவித்தன.

குறம்பலகாதர் — திருக் குற்றுவத்
தில் செவ பெருமானுக்கு வழங்குந்
திருகாமம்.

குற்றம்பொறுத்தகாதர்—திருக்கருப்ப
றியனரில் செவியானுக்கு வழங்கு
த்திருகாமம். [புத்திரன்.

குனி- மிதிலாபுரத்துச்சித்திவல்லுந்
குன்றத்தார் } சேச்சிழார் கவையிசை
குன்றை } ஜனனாகரம், இதவே
அவர் முதலித் தானமுமாம். இது
தொண்டை காட்டி லுள்ளது.

குன்று தோருடல்—முருகக் கடவுள்
திருக்கோயில் கொண் டெழுந்தரு
ளியுள்ள என்னாமிகட்கும் வழங்கு
கும் திருகாமம். ஆறுபடைக்கிணை
வொன்றது.

குன்றார்மொழிமகனார்—கெடுகோத
னைப்பாடியபுலவர். [புறநா]
குன்றைஎல்லப்பன்-தொண்டைமண்
டத்திலே குன்றத்தாரிலே கோளா
ண்குலத்திலுதித்துத் தமிழ்ப்புலவ
ர்க்குத் தன்னை யடுத்தோர்க்கும்
பொன்மாரி சொரிந்த மகளைதாரி
யப்பிரபு.

குண்மை—தேவகிரியிலிருந்த சுதன்ம
னுடையஇனையமனைவி. சிவபக்தி
யிலும் பாரத்திவ லிங்கபூஜையிலு
ஞ்சிறந்தவன். (அவன்மூத்தமனைவி
தனக்குப்புத்திரரின்மையால், தன்
தமயன்மகனாகிய இவனைக் கணவ
னுக்கு மணஞ்செய்விக்க)சுப்பிரிய
னெனுமகனைப்பெற்றான். மூத்தான்
பொருமைகொண்டு, சுப்பிரியன்
தயில்லையில் சூரியால் தண்டந்
செய்து, குண்மை ஆர்ச்சித்தபார்த்
திவலிங்கத்தைவிட்டுவருந்தடாகந
திலேயெறித்துவிட்டான். விடிந்த
பிறகு வழக்கப்படி குண்மை சிவ
லிங்கபூசை முடித்துத் தடாகத்தில்
விட்டுவருகையில், சுப்பிரியன்உயி
ர்த்செழுத்து 'நான் கொல்லப்பட்ட
டியிர்த்தேன்' என்று தொடர்ந்து
வர, சிவபிரான்தரிசனமளித்துவிட
யத்தை வெளிப்பிட்டு ஆக்குக் குண்
மேசரெனும் பெயரால் விளங்கி
னார். [சைவபு]

குறியகர்—குபேரனுடைய நவந்திக
னைக்காப்போர்.

கூட

கூடலூர்சிழார்—கூடலூர் தொகையு
னொன்றான ஐங்குறுதூறுதொகுத்
தவர். முதுமொழிக்காஞ்சியியற்றி
யவர். கோச்சேரமான் யானைக்கட்

செய் மாத்தரஞ்சிரவிற்கும்பொறை
யிறத்த போது வருத்திப்பாடியவர்.
கூத்தனல்—ஒருகாடகத் தமிழ்துல.
இதன்ஆசிரியர் மதிவாணனார். இந்
துலின்செய்யுளொன்று சிலப்பதி
காரவுரையில் அடியார்க்கு நல்லா
ரால் உதவீர்க்கப்பட்டனது. இந்நூ
லிறத்தது.

கூத்தன் கவிச்சக்கரவர்த்தி—தக்கயா
கப்பரணியியற்றிய ஆசிரியர்.

கூர்ச்சரம்—ஒருதேசம். மேற்கடற்
கரையிலுள்ளது. [சாரார்.

கூர்ச்சரர்—பஞ்ச திராவிடரு னொரு
கூர்மபுராணம்—இதுபந்நெண்மகா
புராணங்களி லொன்று. இத்திரத்
தயம்னனுக்குச் சொன்னது. ஆறு
யிரத்திரத்தங்கலையுடையது. இந்
னைத்தமிழ்க்கவிசெய்தோர்அதிவிச
ராமபாண்டியர்.

கூர்மன் — தனுவாயுக்களி லொன்று.
இது உரோமம்புனகித் திமைப்புச்
செய்வது.

கூர்மாண்டதேவர்—இருபத்தெட்டுக்
கோடிகரகக்கட்சதிபர். வியோம
ருபர் மூர்த்திபேதமாக யுள்ளவர்.

கூர்மாரி—சிவமூர்த்தங்கல் அறுபத்து
நான்கனு னொன்று. இது கூர்மாவ
தாசல் கொண்டதிருமால்உலகினை
யழிக்கத்தொடங்கிய பொழுதுதே
வர்க்கெண்டு கோளால் அதன்வீறட
க்கிய சிவமூர்த்தி.

கூர்மாவதாரம் — திருப்பாற் கணிலைக்
கடைய கட்டமத்தாகியமந்தரமலை
யைத் தாங்கத் திருமால் கொண்டு
கூர்மவடிவம் கூர்மரப்பிமதனைத்திற்
காண்ட.

கூலவாணிகன் சாத்தனார்—மணியே
கலைநூலாசிரியர். சிலப் பதிகாரநூ

வாசிரியராகிய இளங்கோவடிசை
க்கும், அகர்தமயங்கோன் செஞ்
ட்டிலுக்கும்மிக்க கண்பர். இவர்
மதுரைக்கடவவாணிகன் சாத்தனா
ரெனவும் சீத்தலைச் சாத்தனாரென
வும் கூறப்படுவர்.

கூவத்துநாரணன்—தொண்டைநாட்
டுக் கூவமென்று முரிலிருந்த ஒரு
உதாரபுருஷன். “பயிபாவி, கூவத்
துநாரணனைக் கொன்றாயே கற்ப
கய்பூய்,காவெட்டலாமோகரிக்கு”
என அகனிந்தபொழுது ஆற்றா
மற்பாடிய கவிபுழுன்னது.

கூத்துவரையார்—அறுபான் மும்மை
நாயன் மாரு னொருவர். கனத்தை
பென்னுமுரிலே குறந்த மன்னர்
மரபித்தோன் றிப்பஞ்சாகூரஜபத்
தாலேயே செல்வம் பரக்கிரமமுத
லியனபெற்றவாழ்த்துமுத்தியடை
த்தவர்.

கூத்துவன் — இயமன் [உடல் வேறு
உயிர்வேறுக்கூறுபடுத்தலோன]
கூற்றையுதைத்தோன்—சுவபெருமா
ன் காலாத்தகமூர்த்தியிற்றாகணக.

கூனி-(1) மாதவியோழி. இவளுக்கு
கசக்த மாலையென்றும்காமாகதரம்
[சிகக] (2) மத்தரை கைகேசியின்
சோழி. [சாமா]

கூன் பண்டியர் — மதுரையைபா
ண்ட வழுபத்து கான்காம்பாண்டி
யர். அருகமதப்பிரவேசஞ் செய்த
கீமயின், குலச்சிறைநரையனாரென
மத்திரியார் கேணு கோனின்
மேல் திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள்
அங்கெழுந்தருளி, சம்மணசுவாமி
வென்று அவர் காப்பினியையும்
கவிபுழு மொழித்து கீந்தசேர்செய்
மாநகரியனா காக்கப்பெற்றவர்.

கே

கேகடன்—சங்கடன் மகன்.

கேகலம்—ஒரு தேசம். சிபி புத்திர
னானகேயனுடையதேசம் விபாச
நதியின்வடமேற்றிலுள்ளது. இதன்
இராஜதானி கிரியாசம்.

கேசயன்—சிபிசக்கிரவர்த்தி புத்திரர்
கால்வரில்ஒருகன். இவன் மகன்பா
தன் தீயாகிய கைகேயி.

கேசகம்பனன்—கரி வயிற்றிற் பிரத்த
ஒரு முனிவன் [மணி]

கேசரி—(1) ஒரு வானான். பிரபா
சத்திலேருளினிவர்கட்கிடக்கண்செ
ய்து வந்தயானையைக்கொன்றவன்
அஞ்சனைகணகன்—அனுமன் தந்தை.

(2) சக்கிரவன் சேனா வீரரிலொரு
கேசவன்—திருமால். [உன்]

கேசவாதித்தன் — பன்னிரு சூரியரி
லொருவன். கேசவன் சொற் படி
காசியில் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை
செய்து டுஜித்தலன்

கேசவார்த்த மூர்த்தி — அறுபத்துநா
ன்கு சிவ மூர்த்தங்களி லொன்று.
சிவபெருமான் வலப் புறமும் திரு
மால் இடப்புறமுமாகின்று அபே
தமாகக் காக்கி தத்தறுக்கிரகிக்கும்
மூர்த்தி. இதனை, பொன்வண்ணத்
தத்தாதிவில் “இடமால் வலத்தா
னிடப்பா துழாய்வலப் பாலெண்
கொன்றை, வடமா விடத்தகிதேரூ
ல்வலமாழி யிடம்வலமா, னிடமால்
கரிதால் வலஞ்சே திவனுக் கெழி,
வைஞ்சேர், குடமா விடம்வலக்
கொக்கரை யாமெங்கள் உத்தனு
க்கே.” என்பதனுதாரிக. துறரிதர
மென்னும் கேசுத்திரத்தில் இம்
மூர்த்திபிரசித்தம்.